DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 5 maja 1937 r.

Nr 12

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ:

Z MINISTERSTWA SKARBU:

386

USTAWA

z dnia 20 kwietnia 1937 r.

o ratyfikacji trzeciego porozumienia do umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r., podpisanego w Warszawie dnia 21 grudnia 1936 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji trzeciego porozumienia do umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r., podpisanego w Warszawie dnia 21 grudnia 1936 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego porozumienia — Ministrom: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 kwietnia 1937 r. Nr 33, poz. 251).

387

USTAWA

z dnia 20 kwietnia 1937 r.

o ratyfikacji podpisanego w Paryżu dnia 15 grudnia 1936 r. porozumienia o przedłużeniu prowizorycznego układu handlowego między Polską a Francją z dnia 18 lipca 1936 r. i o zmianie art. 5 tego układu.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji podpisanego w Paryżu dnia 15 grudnia 1936 r. porozumienia o przedłużeniu prowizorycznego układu handlowego między Polską a Francją z dnia 18 lipca 1936 r. i o zmianie art. 5 tego układu.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego porozumienia Ministrom: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 kwietnia 1937 r. Nr 33, poz. 252).

388

USTAWA

z dnia 20 kwietnia 1937 r.

o ratyfikacji porozumienia między Polską a Szwajcarią w formie wymiany not z dnia 28 października 1936 r., dotyczących wzajemnego udzielenia kontyngentów na tkaniny wełniane i plecionki do kapeluszy.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji porozumienia między Polską a Szwajcarią w formie wymiany not z dnia 28 października 1936 r.,

dotyczących wzajemnego udzielenia kontyngentów na tkaniny wełniane i plecionki do kapeluszy.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego porozumienia Ministrom: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 kwietnia 1937 r. Nr 33, poz. 253).

389

USTAWA

z dnia 20 kwietnia 1937 r.

o ratyfikacji konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących zajęcia zabezpieczającego statków powietrznych, podpisanej w Rzymie dnia 29 maja 1933 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących zajęcia zabezpieczającego statków powietrznych, podpisanej w Rzymie dnia 29 maja 1933 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższej konwencji — Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Komunikacji: *Ulrych*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 kwietnia 1937 r. Nr 33, poz. 254).

390

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 kwietnia 1937 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast.

Na podstawie art. 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast w brzmieniu, ustalonym obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 22 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 107) zarządzam co następuje:

§ 1. Za większe miasta w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast w brzmieniu, ustalonym obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 22 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 107), które w dalszym ciągu rozporządzenia niniejszego zwane będzie rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast — uważa się miasta, które liczą ponad 25.000 ludności.

Rady miejskie powołują w większych miastach na wniosek Zarządu Miejskiego komitety rozbudowy, według następujących zasad:

1) Komitet Rozbudowy składa się poza przewodniczącym:

w miastach z ludnością:

do 50.000	z	4 członków
„ 75.000	„	6 „
„ 250.000	„	8 „
ponad 250.000	„	10 „

2) Rada miejska na wniosek zarządu miejskiego powołuje połowę członków komitetu rozbudowy spośród członków zarządu miasta i rady miejskiej oraz połowę spośród mieszkańców miasta, obeznanych ze sprawą rozbudowy miast, a mianowicie fachowców urbanistów, architektów, ekonomistów oraz spośród kandydatów, przedstawionych zarządowi miejskiemu przez Izby Przemysłowo-Handlowe, związki rewizyjne spółdzielni mieszkaniowych i mieszkaniowo-budowlanych, organizacje zawodowe pracownicze i robotnicze i związki właścicieli nieruchomości miejskich.

Komitetowi rozbudowy przewodniczy z urzędu prezydent miasta (burmistrz) lub jego zastępca.

Regulamin komitetu rozbudowy uchwala rada miejska. Regulamin ten powinien, między innymi, szczegółowo określać zakres działania komitetu rozbudowy.

Komitet rozbudowy obowiązany jest co najmniej dwa razy do roku składać radzie miejskiej sprawozdanie ze swej działalności.

§ 2. Za inne sprawy, związane z kwestią mieszkaniową, w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, uznane być może przez radę miejską opracowywanie zasad:

1) gospodarki terenowo-budowlanej miast,

2) nabywania, użytkowania i parcelacji miejskich gruntów budowlanych,

3) użytkowania miejskich domów mieszkalnych,

4) nadzoru nad sposobem użytkowania mieszkań przez osoby i instytucje, którym została udzielona pomoc kredytowa i terenowa,

5) wykonywania remontów w zastępstwie właścicieli nieruchomości, zgodnie z art. 4 p. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast.

§ 3. Za spółdzielnie mieszkaniowe, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, uważa się takie spółdzielnie dla budowy domów mieszkalnych, których majątek pozostaje ich własnością, członkowie zaś korzystają jedynie z mieszkań w charakterze lokatorów. Za spółdzielnie mieszkaniowo-budowlane uważa się takie spółdzielnie, które budują domy mieszkalne dla członków z prawem przepisania na nich tytułu własności poszczególnych domów lub mieszkań.

Spółdzielnie mieszkaniowe i mieszkaniowo-budowlane mogą korzystać z kredytów, przewidzianych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, o ile należą do Związku Spółdzielni i Zrzeszeń Pracowniczych Rzeczypospolitej Polskiej.

Jeżeli spółdzielnia wystąpi z wyżej wymienionego Związku lub zostanie wykluczona ze Związku i nie zostanie ponownie przyjęta w ciągu 6 miesięcy, jak również w razie skonstatowania, że działalność spółdzielni jest sprzeczna z jej statutem, — dalsze wypłaty kredytów dla spółdzielni automatycznie ustają. W wypadkach tych nie będą stosowane do kredytów, wypłaconych już takiej spółdzielni lub skonwertowanych, świadczenia Państwowego Funduszu Budowlanego, o których mowa w art. 11 pkt 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast.

§ 4. Jeżeli do wykończenia robót, określonych w art. 8 ust. 2 pkt 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, ma być przyznany lub wyjednany właścicielowi nieruchomości kredyt z Państwowego Funduszu Budowlanego,—wówczas zarząd miejski lub komitet rozbudowy powinien przed wystąpieniem do rady miejskiej o wywłaszczenie przedłożyć Bankowi Gospodarstwa Krajowego, jako instytucji finansującej, wniosek o udzielenie właścicielowi nieruchomości kredytu w ramach wyznaczonego dla danego miasta kontyngentu oraz zgodnie z postanowieniami art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast.

§ 5. Do ogólnych potrzeb gminy miejskiej lub innych związków samorządowych w rozumieniu art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast zaliczone będą: ulice, place, zieleńce, parki, place sportowe, cmentarze, jako też szkoły publiczne, muzea, biblioteki, szpitale i przytułki.

Minister Skarbu, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, może na wniosek gminy miejskiej lub związku samorządowego zaliczyć do ogólnych potrzeb inne, nie wymienione powyżej cele, których realizowanie nie przynosi jednak dochodu.

§ 6. Wniosek o odstąpienie gminie miejskiej bądź innemu związkowi samorządowemu gruntów i zabudowań państwowych, przeznaczonych w planie zabudowania albo na cele ogólne gminy miejskiej lub innego związku samorządowego, wyszczególnione w § 4 rozporządzenia niniejszego, albo na cele budowlano-mieszkaniowe, musi być powzięty przez radę miejską lub przez organ stanowiący interesowanego związku samorządowego i zatwierdzony przez właściwą władzę nadzorczą tegoż związku.

Do wniosku powinny być dołączone:

1) odbitka zatwierdzonego lub prawomocnego planu zabudowania, obejmującego grunty, które zamierza przejąć gmina miejska lub inny związek samorządowy;

2) plan pomiarowy gruntów w skali nie mniejszej od 1 : 2.880, wykonany zgodnie z przepisem art. 9 ustawy o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 46, poz. 454) wraz z rejestrem pomiarowym, zawierającym oddzielnie powierzchnie gruntów, przeznaczonych w planie zabudowania na cele ogólne miasta lub innego związku samorządowego, a oddzielnie na cele budowlano-mieszkaniowe;

3) plan finansowania zamierzeń inwestycyjnych miasta lub innego związku samorządowego na tych gruntach.

Właściwy wojewoda (Komisarz rządu na m. st. Warszawę) przesyła do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wymienione wyżej dokumenty wraz ze swoją opinią oraz dołącza doń:

1) protokół zbędności gruntów i zabudowań dla potrzeb państwowych;

2) protokół oszacowania gruntów i zabudowań, które według wniosku, określonego w ust. 1 paragrafu niniejszego, mają przejść bezpłatnie na rzecz gminy miejskiej lub innego związku samorządowego, oraz gruntów i zabudowań, które mają być odstąpione za wynagrodzeniem; protokół oszacowania powinien być sporządzony w ciągu ostatnich 6 miesięcy przed uchwaleniem wspomnianego wyżej wniosku.

Dla ustalenia ceny szacunkowej oraz stwierdzenia zbędności dla potrzeb Państwa gruntów i zabudowań, wymienionych w paragrafie niniejszym, będą powoływane przez Ministra Spraw Wewnętrznych komisje szacunkowe i komisje dla stwierdzenia zbędności tych nieruchomości; przepis niniejszy oraz pkt 2 ustępu poprzedniego nie stosują się do gruntów, określonych w art. 9 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast.

Nie wymaga się stwierdzenia zbędności gruntów wówczas, gdy zatwierdzony lub prawomocny plan zabudowania przeznacza teren państwowy na komunalne arterie lub place komunikacyjne i gdy od dnia zatwierdzenia tego planu do dnia powzięcia przez radę miejską wniosku o przekazaniu gruntu upłynęło co najmniej pięć lat.

§ 7. W skład komisji szacunkowej wchodzą przedstawiciele:

1) wojewody (Komisarza rządu na m. st. Warszawę) — jako przewodniczący,
2) izby kontroli,
3) izby skarbowej,
4) Dyrekcji Lasów Państwowych, jeżeli szacunek dotyczy przekazywanych gruntów z państwowego gospodarstwa leśnego,
5) Banku Gospodarstwa Krajowego,
6) interesowanego związku samorządowego.

W skład komisji, orzekającej o zbędności nieruchomości dla potrzeb Państwa wchodzą: przedstawiciel wojewody (Komisarza rządu na m. st. Warszawę), jako przewodniczący, oraz przedstawiciele wszystkich działów administracji państwowej, nie zespolonych z administracją ogólną.

§ 8. Grunty państwowe, przeznaczone na cele budowlano-mieszkaniowe, będą odstępowane gminom miejskim drogą sprzedaży lub na prawie zabudowy.

Przy ustalaniu ceny sprzedażnej lub czynszu, opłacanego z tytułu prawa zabudowy, przyjęta będzie za podstawę cena szacunkowa odstępowanych gruntów, ustalona przez komisję szacunkową.

Od ceny tej mogą być przyznawane ulgi, zależnie od rozmiaru potrzeb terenowo - budowlanych i mieszkaniowych na terenie danego związku samorządowego oraz od rodzaju i przeznaczenia mieszkań w budynkach, mających powstać na danych gruntach.

Zasady stosowania ulg w myśl poprzedniego ustępu ustala Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 9. Przelew prawa własności gruntów i zabudowań państwowych na cele, wymienione w art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, i ustanowienie prawa zabudowy następuje na zasadzie umów, zawieranych w imieniu Skarbu Państwa z interesowanymi związkami samorządowymi.

Na przelew prawa własności i na ustanowienie prawa zabudowy zezwala Minister Skarbu, określając w szczegółowym pełnomocnictwie warunki sprzedaży lub dzierżawy na prawie zabudowy.

Minister Skarbu może upoważnić Bank Gospodarstwa Krajowego do zawierania i odstępowania w imieniu Skarbu Państwa od umów, wymienionych w ust. 1 paragrafu niniejszego, co do gruntów państwowych, przekazanych Bankowi w administrację i do sprzedaży na cele mieszkaniowo-budowlane, na podstawie § 19 pkt 2 rozporządzenia niniejszego.

§ 10. Poza wpływami na Państwowy Fundusz Budowlany, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast — pobierane będą na rachunek Państwowego Funduszu Budowlanego spłaty pożyczek, udzielonych przed wejściem w życie wymienionego rozporządzenia o rozbudowie miast z funduszów Skarbu Państwa na cele budowlano-mieszkaniowe, a także odsetki, płacone od tych pożyczek.

§ 11. Pożyczki, wymienione w art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, udzielane będą przez Bank Gospodarstwa Krajowego oraz te instytucje finansowe, którym zastępczo, za zezwoleniem Ministra Skarbu, Bank Gospodarstwa Krajowego powyższą czynność powierzy.

§ 12. Wnioski właściwych zarządów miejskich, o których mowa w art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, powinny opiewać na całkowite sumy kredytu, który ma być przez zarząd miejski przyznany na zupełne wykończenie budowli, i nie mogą przekraczać kosztów części budowy, pozostałej do wykończenia w chwili zbadania bu-

dowy przez zarząd miejski lub też komitet rozbudowy z upoważnienia zarządu miejskiego, celem postawienia wniosku do Banku Gospodarstwa Krajowego o udzielenie kredytu budowlanego.

Termin wykorzystania przez miasto przypadającego na nie kontyngentu kredytów budowlanych ustala się na sześć miesięcy, licząc od daty zawiadomienia miasta o wyznaczonym kontyngencie.

Pożyczki budowlane mogą być udzielane również na podstawie wniosku komitetu rozbudowy, upoważnionego do tych czynności przez radę miejską.

Podania o pożyczki budowlane w miejscowościach klimatyczno-uzdrowiskowych, położonych na terenie gmin wiejskich, powinny być opiniowane przez komisje klimatyczne tych miejscowości lub przez zarządy gminne, jeżeli komisja klimatyczna nie została powołana.

Wzór wniosku zarządów miejskich i komitetów rozbudowy o przyznanie pożyczek budowlanych i innych pożyczek z Państwowego Funduszu Budowlanego — ustala Bank Gospodarstwa Krajowego.

§ 13. Przy podziale kontyngentów budowlanych pierwszeństwo mieć będą budujący małe mieszkania, a w dalszej kolejności — ci budujący, którzy w stosunku do całkowitych kosztów budowy będą potrzebowali najmniejszej pomocy kredytowej.

Za „małe mieszkania" w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważa się mieszkania średnio wyposażone, posiadające nie więcej niż 4 izby, włączając w to kuchnię, przy czym powierzchnia użytkowa takiego mieszkania nie powinna przekraczać 80 m. kw.

Bank Gospodarstwa Krajowego może kredyt, wskazany we wnioskach zarządów miejskich lub komitetów rozbudowy, obniżyć lub kredytu odmówić z uwagi na przeszkody natury technicznej lub prawnej. Z chwilą wydania norm elementów budowlanych udzielenie kredytu budowlanego może być uzależnione od zastosowania się budujących do powyższych norm.

§ 14. Za podstawę do określania wysokości kredytu i wyliczania zużycia go na budowę Bank Gospodarstwa Krajowego przyjmuje tylko bezpośrednie koszty budowy, tj. bez kosztów pośrednich, jak: sporządzenie i zatwierdzenie planów, wynagrodzenie kierownictwa budowy, koszty inwestycji terenowych, rejentalne, hipoteczne i inne.

§ 15. Za domy robotnicze w rozumieniu art. 14 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast uważa się domy skromnie wyposażone, o znormalizowanych w miarę możności elementach budowy, zawierające mieszkania jedno i dwuizbowe o powierzchni użytkowej, nie przekraczającej 42 m. kw.

Wysokość kredytów oraz sposób finansowania budowy domów robotniczych ustala corocznie Minister Skarbu.

§ 16. Pożyczki budowlane krótkoterminowe udzielane będą na podkład weksli, zabezpieczonych wpisem kaucyjnym na pierwszym miejscu hipotecznym odnośnych nieruchomości, w wyjątkowych tylko wypadkach za innym zabezpieczeniem, przez Bank Gospodarstwa Krajowego ustalonym.

Pierwsza rata przyznanej pożyczki może być wypłacona po wykonaniu warunków, określonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

Dalsze wypłaty przyznanej na budowę pożyczki dokonywane będą w terminach według uznania Banku Gospodarstwa Krajowego i w miarę wymaganego przez Bank postępu robót, który kontrolować będzie według swego uznania Bank Gospodarstwa Krajowego przez swoich rzeczoznawców. Na żądanie Banku powinny być mu przedstawione przez budującego rachunki, pokwitowane przez dostawców lub przedsiębiorców, prowadzących budowę, i potwierdzone przez zarząd miejski lub komitet rozbudowy.

Kontrolowanie przez Bank Gospodarstwa Krajowego postępu budowy nie uchyla obowiązku stałej kontroli zarządu miejskiego lub komitetu rozbudowy, a w miejscowościach klimatyczno-uzdrowiskowych, położonych na terenach gmin wiejskich, — komisji klimatycznej lub zarządu gminy nad należytym zużyciem kredytu na budowę i zawiadamiania Banku o wypadkach niecelowego zużycia, jak również czuwania nad sposobem użytkowania mieszkań przez osoby i instytucje, którym udzielona została pomoc kredytowa lub terenowa.

Bank powinien zawiadomić zarząd miejski albo zarząd gminy lub komisję klimatyczną o kredytach przyznanych i wypłacanych.

W przypadku stwierdzonego przez Bank Gospodarstwa Krajowego użycia kredytu lub jego części na inne cele niż na budowę, na wykonanie której został udzielony, oraz w przypadku użycia budynku, na budowę którego kredyt został udzielony, w całości lub częściowo na cele niemieszkalne, jak: biura, sklepy, lecznice, szkoły itp., — Bankowi służy prawo natychmiastowego wypowiedzenia kredytu z terminem 3-miesięcznym i ściągnięcia od dłużnika całej wypłaconej sumy wraz z odsetkami w najwyżej prawnie dopuszczalnej wysokości, liczonymi od chwili wypłaty pożyczki.

§ 17. Pożyczka krótkoterminowa udzielona na budowę domów ogniotrwałych powinna być

po ukończeniu budowy bądź spłacona w terminie przez Bank Gospodarstwa Krajowego oznaczonym, bądź w razie istnienia warunków, określonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast i rozporządzenia niniejszego, skonwertowana w całości lub części na pożyczkę amortyzacyjną złotych w złocie.

Pożyczki amortyzacyjne na budowle nie obciążone innymi długami, wzniesione na gruntach, stanowiących własność dłużnika, oraz czyniące zadość wymaganiom statutu Banku Gospodarstwa Krajowego — będą udzielane bądź w listach zastawnych i obligacjach budowlanych Banku Gospodarstwa Krajowego, bądź w formie długoterminowych pożyczek w gotówce, które mogą stanowić podkład dla przyszłych emisji listów zastawnych lub obligacji budowlanych tego banku, przy czym pożyczki w listach zastawnych muszą się mieścić w 50% szacunku, przyjętego przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

Okres amortyzacji tych pożyczek ustala Bank Gospodarstwa Krajowego w zależności od wysokości pożyczki, trwałości i dochodowości wykonanej budowy. Ustalone przez Bank Gospodarstwa Krajowego plany umorzenia pożyczek długoterminowych podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Skarbu. Dłużnikowi nie będzie służyło prawo przenoszenia niespłaconych części pożyczek do nowych okresów umorzenia.

Pożyczki krótkoterminowe udzielone na nieruchomości, obciążone innymi długami, na budowę domów drewnianych i na tych domach zabezpieczone, jak również całość lub część pożyczek krótkoterminowych, które nie mogą być, w myśl wymagań Banku Gospodarstwa Krajowego, skonwertowane na pożyczki długoterminowe, podlegają rozłożeniu na kredyt gotówkowo-amortyzacyjny, który nie będzie mógł stanowić podkładu dla przyszłych emisji Banku Gospodarstwa Krajowego.

Okres amortyzacji tych pożyczek ustalać będzie Bank Gospodarstwa Krajowego, stosując do nich takie okresy spłat, jakie przyjęte będą dla pożyczek długoterminowych, wymienionych w ust. 2 paragrafu niniejszego.

Pożyczki udzielone na budowę domów drewnianych, lecz zabezpieczone na domach ogniotrwałych, znajdujących się na tych samych lub innych nieruchomościach, położonych na terenie tego samego miasta, mogą być skonwertowane w myśl przepisów ust. 2 i 3 paragrafu niniejszego.

Gwarancja miast i Skarbu Państwa, o której mowa w art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, dotyczy krótkoterminowych pożyczek budowlanych oraz terminowej spłaty rat od długoterminowych pożyczek, udzielonych w gotówce bądź w listach zastawnych i obligacjach, jak również pożyczek gotówkowo-amortyzacyjnych.

§ 18. Oprocentowanie pożyczek z Państwowego Funduszu Budowlanego będzie wynosiło:

a) przy kredycie krótkoterminowym oraz przy kredycie gotówkowo-amortyzacyjnym — stopę procentową, jaką łącznie z dodatkiem administracyjnym dla Banku Gospodarstwa Krajowego ustali Minister Skarbu;

b) przy kredycie w listach zastawnych i obligacjach budowlanych oprocentowanie będzie równe oprocentowaniu listów zastawnych i obligacji budowlanych Banku Gospodarstwa Krajowego; przy pożyczkach długoterminowych w gotówce, które mogą stanowić podkład dla przyszłych emisji tego Banku, — będzie równe oprocentowaniu, przyjętemu dla tego rodzaju pożyczek przez Bank Gospodarstwa Krajowego; w przypadkach w punkcie niniejszym wymienionych dłużnik pokrywa 3%, a gdy chodzi o konwersję pożyczek, które jako pożyczki krótkoterminowe zostały przyznane po dniu 18 kwietnia 1935 r., — dłużnik pokrywa 4%, gdy zaś chodzi o konwersję pożyczek, które jako pożyczki krótkoterminowe zostały przyznane po dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, dłużnik opłaca oprocentowanie równe oprocentowaniu pożyczek krótkoterminowych, — przy czym pozostałą część oprocentowania pokrywa za dłużnika Skarb Państwa z Państwowego Funduszu Budowlanego.

Bank Gospodarstwa Krajowego, konwertując pożyczki krótkoterminowe na długoterminowe w listach zastawnych i obligacjach, będzie przyjmował je od dłużników według wartości nominalnej, papiery wartościowe zaś skupione będą przez Państwowy Fundusz Budowlany po kursie giełdowym lub ustalonym przez Ministra Skarbu, przy czym różnica kursowa zostanie pokryta przez Skarb Państwa z Państwowego Funduszu Budowlanego.

Przy konwersji pożyczek krótkoterminowych na pożyczki długoterminowe w gotówce suma nominalna tych pożyczek równać się będzie sumie pożyczek krótkoterminowych. Gdyby Bank Gospodarstwa Krajowego na podstawie udzielonych pożyczek długoterminowych w gotówce emitował następnie listy zastawne albo obligacje budowlane, to papiery te przejmie Państwowy Fundusz Budowlany na pokrycie swych wierzytelności po kursie giełdowym lub ustalonym przez Ministra Skarbu, a różnicę kursową pokryje Państwowy Fundusz Budowlany.

Opłaty na rzecz instytucji finansowych, przewidziane w art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, obciążają dłużnika.

§ 19. Bank Gospodarstwa Krajowego poza czynnościami, wymienionymi w § 11 niniejszego rozporządzenia:

1) zakupuje dla Skarbu Państwa na podstawie pełnomocnictwa Ministra Skarbu, udzie-

lonego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, ze środków Państwowego Funduszu Budowlanego grunty budowlane oraz udziela za zgodą Ministra Skarbu pożyczek na zakup gruntów budowlanych gminom miejskim i innym osobom prawnym pod budowę domów mieszkalnych,

2) przejmuje za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych w administrację państwowe grunty budowlane — w celu przygotowania ich pod zabudowę i do sprzedaży,

3) urządza i przygotowuje, w porozumieniu z odnośnym zarządem miejskim, pod zabudowę ze środków Państwowego Funduszu Budowlanego grunty, przeznaczone pod budowę domów mieszkalnych.

§ 20. Pożyczki, udzielane na urządzanie gruntów budowlanych, zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, — mogą być przyznawane do wysokości pełnych kosztów robót terenowych. Sposób udzielania i zabezpieczenia tych pożyczek ustali instrukcja, wydana przez Ministra Skarbu.

Po zakończeniu robót terenowych i zabezpieczeniu hipotecznym pożyczki te podlegają spłacie w formie gotówkowej amortyzacji.

Jeżeli pożyczka gotówkowo-amortyzacyjna została udzielona na urządzenie gruntów pod budowę domów robotniczych, określonych w § 15 rozporządzenia niniejszego, — Minister Skarbu może ustalić inną formę zabezpieczenia poza określoną w ust. 2 paragrafu niniejszego.

§ 21. Wysokość pożyczek na sporządzanie planów zabudowania miast i ich sfery interesów mieszkaniowych oraz miejscowości klimatyczno-uzdrowiskowych — nie może przekraczać 75% kosztów sporządzenia tych planów.

Minister Skarbu, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, ustali warunki udzielania tych pożyczek.

§ 22. Przez straty i koszty, wymienione w art. 11 ust. 1 pkt 4 e) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast rozumie się:

1) te sumy w kapitale i procentach, które w wyniku prowadzonej egzekucji przeciwko dłużnikom z tytułu udzielonych im kredytów z Państwowego Funduszu Budowlanego nie zostały ściągnięte, oraz wszelkie inne nie ściągnięte wydatki, związane z zabezpieczeniem i dochodzeniem tych pożyczek;

2) sumy, wymienione w pkt 1 paragrafu niniejszego, które w przypadkach, gdy prowadzenie egzekucji powiększyłoby tylko widoczne straty, Minister Skarbu, na podstawie umotywowanego wniosku Banku Gospodarstwa Krajowego, uzna za nieściągalne.

§ 23. Świadczenia Państwowego Funduszu Budowlanego, przewidziane w art. 11 ust. 1 pkt 4 b) i c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast mają zastosowanie, zgodnie z art. 23 tegoż rozporządzenia, również do pożyczek, które przed wejściem w życie powyższego rozporządzenia zostały skonwertowane na pożyczki długoterminowe, przy czym świadczenia będą zastosowane od chwili wejścia w życie ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast.

§ 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia:

1) Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych z dnia 3 listopada 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 913),

2) Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych z dnia 6 kwietnia 1928 r. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 3 listopada 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 476),

3) Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych z dnia 15 października 1931 r. o zmianach w rozporządzeniu z dnia 3 listopada 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 735),

4) Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 31 marca 1933 r. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych z dnia 3 listopada 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 220),

5) Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 13 kwietnia 1935 r. o ustaleniu stopy procentowej pożyczek budowlanych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 221).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 maja 1937 r. Nr 34, poz. 267).

391

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 kwietnia 1937 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Przy przywozie towarów wyszczególnionych w załączonych do rozporządzenia niniejszego wykazach Nr 1, Nr 2 i Nr 3, jeżeli towary te nie są oznaczone jako wolne od cła, pobiera się cło zniżone, wyrażone w tych wykazach w procentach cła normalnego (autonomicznego).

(2) Cło zniżone oblicza się od stawek zawartych w kolumnie I lub II taryfy celnej przywozowej w brzmieniu każdocześnie obowiązującym, w zależności od tego, z której kolumny stawki celne mają do danego towaru zastosowanie.

§ 2. Urzędy celne stosują cło zniżone bądź zwalniają od cła:

a) przy przywozie towarów wyszczególnionych w wykazie Nr 1 — za pozwoleniem Ministra Skarbu i na warunkach w tym pozwoleniu przewidzianych,

b) przy przywozie towarów wyszczególnionych w wykazie Nr 2 — na podstawie zaświadczenia izby przemysłowo-handlowej, właściwej terytorialnie dla danego zakładu przemysłowego, a jeśli chodzi o przywóz tych towarów na obszar W. M. Gdańska dla użycia ich na tym obszarze — na podstawie zaświadczenia Izby Handlu Zagranicznego w Gdańsku,

c) przy przywozie towarów wyszczególnionych w wykazie Nr 3 — bez osobnych na to pozwoleń lub zaświadczeń.

§ 3. Zaświadczenia wymienione w punkcie b) § 2 rozporządzenia niniejszego powinny zawierać:

a) nazwę izby, która zaświadczenie wystawiła,

b) miejsce i datę wystawienia zaświadczenia,

c) powołanie rozporządzenia niniejszego, jako podstawy prawnej do wydania zaświadczenia,

d) nazwę i siedzibę firmy, której zaświadczenie zostało wydane oraz oznaczenie miejsca zakładu przemysłowego, dla którego towar jest przeznaczony,

e) nazwę towaru w brzmieniu podanym w wykazie Nr 2 oraz ilość tego towaru,

f) stwierdzenie, że podana ilość towaru odpowiada zapotrzebowaniu przedsiębiorstwa lub jego zdolności przetwórczej oraz wskazanie w jakim okresie czasu towar ma być przerobiony,

g) stwierdzenie, że towar objęty zaświadczeniem jest przeznaczony do celów określonych w wykazie Nr 2,

h) nazwę urzędu celnego, w którym ma być dokonana odprawa celna,

i) wymienienie urzędu celnego, znajdującego się najbliżej zakładu przemysłowego, dla którego towar jest przeznaczony,

j) podpis i pieczęć izby wystawiającej zaświadczenie.

§ 4. (1) Zaświadczenia wystawiane przez izby (pkt b, § 2) są ważne na okres obowiązywania rozporządzenia niniejszego; mogą być one wykorzystywane częściowo, lecz co najwyżej przy pięciu zgłoszeniach celnych.

(2) Zaświadczenia powołane w ust. 1 niewykorzystane całkowicie przy pięciu zgłoszeniach celnych nie mogą być wykorzystane przy zgłoszeniach celnych następnych, chociażby termin ich ważności (ust. 1 § 4) jeszcze nie upłynął.

§ 5. (1) Urząd celny położony najbliżej zakładu przemysłowego obowiązany jest przeprowadzić kontrolę, czy towar odprawiony za cłem zniżonym lub bez cła został użyty przez zakład przemysłowy wymieniony w zaświadczeniu, do celu określonego dla danego towaru w wykazie Nr 2. Jeżeli przeprowadzenie kontroli nie należy do urzędu celnego odprawiającego, to urząd ten, w celu dokonania kontroli, przesyła dane dotyczące odprawionego towaru urzędowi celnemu położonemu najbliżej zakładu przemysłowego.

(2) Zakład przemysłowy obowiązany jest prowadzić rejestr wykazujący dokładnie przychód i rozchód towarów, do których zastosowano zwolnienie od cła lub cło zniżone, przewidziane w wykazie Nr 2.

(3) Postanowienia ust. 1 pkt b) i c) § 18 przepisów wykonawczych do prawa celnego mają tu zastosowanie.

§ 6. (1) Gdy przed wydaniem do wolnego obrotu towaru, wyszczególnionego w wykazie Nr 1, strona nie złożyła podania o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego lub zwolnienia od cła tego towaru, Minister Skarbu może dodatkowo wydać pozwolenie i zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli:

a) przed wydaniem towaru do wolnego obrotu została ustalona na wniosek strony tożsamość towaru w sposób określony przepisami wykonawczymi do prawa celnego;

b) strona złożyła, w ciągu 30 dni od daty uiszczenia, zakredytowania lub odroczenia należności celnych, podanie o zastosowanie do odprawionego towaru cła zniżonego lub zwolnienia od cła.

(2) W przypadkach, gdy przed podjęciem do wolnego obrotu towaru, wymienionego w wykazie Nr 1, strona złożyła podanie o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego lub zwolnienia od cła, lecz podjęła towar do wolnego obrotu przed otrzymaniem takiego pozwolenia, Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli, przy zachowaniu przepisu pkt a) ust. 1 paragrafu niniejszego, strona złożyła podanie o zwrot wspomnianej różnicy w ciągu 30 dni od daty pisma, którym Ministerstwo Skarbu zawiadomiło ją o wydaniu pozwolenia.

(3) Jeżeli strona wniosła zażalenie w sprawie zastosowania taryfy celnej lub przepisów celnych, bieg 30-dniowych terminów, określonych w ustępie 1 i 2 paragrafu niniejszego, rozpoczyna się od daty doręczenia stronie orzeczenia ostatecznego w administracyjnym toku instancyj.

(4) Podania określone w ustępie 1 i 2 paragrafu niniejszego strona powinna złożyć, dołączając kwit celny, w urzędzie celnym, który dokonał odprawy. Urząd celny prześle otrzymane podanie do Ministerstwa Skarbu wraz ze sprawozdaniem i dowodami stwierdzającymi tożsamość towaru.

§ 7. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1937 r. i obowiązuje do dnia 31 października 1937 r. włącznie.

(2) Pozwolenia Ministra Skarbu na zastosowanie cła zniżonego bądź zwolnienie od cła, wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 października 1936 r., w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 576) w brzmieniu rozporządzeń: z dnia 17 grudnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 665), z dnia 10 lutego 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 85) z dnia 8 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 227) i z dnia 19 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 247), zachowują swą ważność do dnia 31 października 1937 r. włącznie, jeżeli dotyczą towarów wyszczególnionych w wykazie Nr 1 rozporządzenia niniejszego; w tych przypadkach cło zniżone lub zwolnienie od cła stosuje się według norm ustalonych w rozporządzeniu niniejszym. Nie dotyczy to jednak pozwoleń Ministra Skarbu na zastosowanie cła zniżonego przy przywozie części zamiennych do samochodów, motocykli i ciągówek (z grup: 65, 66, 67, 69, 70 i 71 t. c. przywozowej); pozwolenia te, wydane na podstawie rozporządzenia z dnia 27 października 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 576) tracą swą ważność z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

Minister Skarbu: E. Kwiatkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 maja 1937 r. Nr 34, poz. 268).

Załączniki do § 1 rozp. Min. Sk. z dn. 22 kwietnia 1937 r. (poz. 391).

WYKAZ Nr 1.

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 12	Łubin — do siewu	bez cła
z 23 p. 1	Pestki chleba świętojańskiego — do celów przemysłowych	30
24 p. 2	Nasiona lnu, konopi — do siewu	bez cła
82 z p. 5 a i b	Pieprz turecki w suchych strączkach z wyjątkiem mielonego, sprowadzany do przerobu	5
83 p. 2 z lit. a	Sadzonki ukorzenione winorośli	bez cła
z 89 p. 1	Używane w lecznictwie rośliny i ich części, nierozdrobnione	20
117 z p. 1 i z uwagi 1 oraz z p. 2	Śledzie solone — o ile 10 kg tych śledzi zawiera nie więcej niż 60 sztuk	33 1/3
134 p. 2	Szczecina oczyszczona do celów przemysłowych	35
134 z p. 3	Szczecina sortowana, czarna — do celów przemysłowych	20
z 159 p. 2	Skaleń mielony	bez cła
z 190	Oleje z węgla kamiennego, o ciężarze właściwym powyżej 0,960 oraz mieszaniny tych olejów ze sobą lub z kwasami karbolowymi — tak zwane oleje impregnacyjne	5
z 216 z p. 2	Tran mętny przy 15° C i wyżej — do rafinowania dla celów leczniczych	30
254 z p. 3	Stynki suszone (osmerus eperlanus L)	5
z 255	Śledzie wędzone tzw. „strömlingi"	40
z 255	Śledzie wędzone tzw. „strömlingi" — do przerobu fabrycznego	20
z 311	Chlorek cynowy — do celów przemysłowych	5
320 z p. 4	Proszek składający się z tlenków żelaza z dodatkiem tlenków manganu, krzemu, glinu oraz tlenków innych metali — do wyrobu elektrod	50
z 331	Mrówczan niklu — do użycia jako katalizator przy utwardzaniu tłuszczów i olejów	25
z 339	Kwas benzoesowy	50
374 z p. 1	Bromek metylu	15
z 345	Oleje fuzlowe — do celów przemysłowych	40
z 392 p. 1 a	Proszek lukrecjowy, chociażby z domieszką dwuwęglanu sodu — do gaśnic przeciwpożarowych	40
397 z p. 1	Orto - i paratoluidyna oraz ich mieszaniny	10
397 z p. 6	Tolidyna	15
397 z p. 8	Betanaftyloamina, w okresie do dnia 30 czerwca 1937 r.	5
397 z p. 8	Fenyloalfanaftyloamina, w okresie do dnia 30 czerwca 1937 r.	30
397 z p. 8	Tolilonaftyloamina	15
397 z p. 9	Kwasy naftyloaminosulfonowe 1.6 i 1.7 (kwasy cleve), w okresie do dnia 30 czerwca 1937 r.	30
397 z p. 12	Przyśpieszacz wulkanizacyjny (vulcacit F), sprowadzany przez fabryki — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych	1
397 z p. 12	Dwufenyloguanidyna i dwutoliloguanidyna, sprowadzane jako środki do przyśpieszania wulkanizacji gumy	50
399 z p. 6	Fenetydyna — do celów przemysłowych	bez cła
z 403	Indygo — do wyrobu barwników	10
z 408	Sadze	55
z 408	Sadze gazowe — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych	2

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
423 z p. 3	Lakiery asfaltowe z zawartością benzyny — do izolowania cewek transformatorów	50
z 479	Siarczan potasu, oprócz osobno wymienionego, — do celów przemysłowych	bez cła
487 p. 2	Celuloid w blokach, płytach, arkuszach, prętach, rurach, taśmach i rolach oraz tkaniny i wojłoki przesycone celuloidem	25
488 p. 1 z lit. a i p. 2 z lit. a	Niewyrabiane w kraju materiały plastyczne sztuczne na podstawie kazeiny, żelatyny, krochmalu, fenoli, mocznika, formaliny itp. — w proszku lub w ziarnkach — do celów przemysłowych	40
490 z p. 2	Masa, zawierająca ziemię okrzemkową, tłuszcz, i nikiel lub sole niklu — do użycia jako katalizator przy utwardzaniu tłuszczów i olejów	10
490 z p. 2	Produkt, zawierający saponinę i dwuwęglan sodu — do gaśnic przeciwpożarowych	10
490 z p. 2	Fosforan trójkrezylu	10
490 z p. 2	Tak zwane „gardinole" w postaci płynnej lub mazistej (produkty otrzymane przez działanie kwasu siarkowego na wyższe alkohole) — do gaśnic przeciwpożarowych	40
490 z p. 2	Przyśpieszacz wulkanizacyjny (Vulcacit Thiuram), sprowadzany przez fabryki — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych	2
z 493	Skóry baranie surowe, odwłosione	50
z 497 z p. 4	Skóry twarde, wyprawione na pasy w kruponach, wyprawy roślinnej i mineralnej — do wyrobu pasów pędnych	30
z 503 p. 1 b	Skóry kozie i koźle wyprawy roślinnej, koloru naturalnego, bez wyciśniętego deseniu, w całości, połówkach, wagi w całej skórze 2 kg i mniej — do wyrobu skór galanteryjnych	40
z 515	Odpadki skórzane, odwłosione — do wyrobu kleju	10
571 p. 1	Włókna sztuczne cięte (vistra)	
	a) niebarwione	6
	b) barwione	20
606 p. 1	Przy przywozie odpadków bawełnianych drogą lądową z państw, sprowadzających bawełnę surową przez porty polskiego obszaru celnego, pobiera się cło zniżone w wysokości zł 1 od 100 kg netto	
611 z p. 2	Przędza bawełniana surowa nitkowana z dwóch lub więcej nici pojedynczych — do wyrobu sieci rybackich	bez cła
z 613 z p. 1 a	Tkanina bawełniana surowa o wadze 1 m² powyżej 160 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm² do 40 nitek — do wyrobu opon samochodowych, motocyklowych i samolotowych	2
z 630 p. 3	Przędza rami do Nr 35 (wyłącznie) w motkach, o wadze motka powyżej 100 g oraz Nr 35 i wyżej w motkach, o wadze motka powyżej 50 g, surowa, nitkowana — do przerobu fabrycznego	10
z 631	Przędza rami w kłębkach, na rurkach, lub na szpulkach, bielona, nienitkowana — do przerobu fabrycznego	15
648 z p. 1	Sieci do rybołówstwa, wszelkie	10
z 662 p. 1	Sznurki, nici — gumowe, oprzędzone bawełną	25
z 720 p. 2 i uwaga 2	Kauczuk surowy, myty: w płytach, płytkach, arkuszach, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego przez fabryki — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych	15
z 745	Wyroby z gumy miękkiej tzw. „Laticel" i „Dunlopillo"	20
z 745	Wyroby z gumy miękkiej, chociażby z dodatkiem innych materiałów — do wyrobu samochodów	5

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 769	Cwieki, kołki, szpilki do obuwia, nie we wstęgach . .	66 2/3
z 778	Klatki drewniane z dodatkiem metali — do uśmiercania małych zwierząt	10
z 782 z p. 1	Płyty z rozdrobnionej i zespojonej kory drzewa korkowego, o grubości powyżej 50 mm — do przerobu fabrycznego .	20
810 z uwagi	Stare gazety i czasopisma w języku niemieckim, niepodziurawione i niepokrajane w myśl uwagi do poz. 792 — dla celów kulturalnych ludności obszaru W. M. Gdańska .	bez cła
836 z p. 1	Książki obrazkowe dla dzieci nawet z przeważającą ilością rysunków, z tekstem lub napisami w języku niemieckim, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska . . .	bez cła
z 838	Kalendarze z tekstem niemieckim, również książkowe z działem literackim — dla celów kulturalnych ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 839	Nuty kompozytorów niemieckich nawet bez tekstu oraz wszelkie z tekstem niemieckim lub napisami niemieckimi, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 842 pp. 1 i 2	Reprodukcje dzieł artystów malarzy niemieckich, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
842 z p. 3	Wielobarwne: obrazy, tablice, atlasy przyrodnicze i techniczne, okładki do takichże atlasów, tablice i obrazki rozkładane na papierze, kartonie, tekturze, również podklejone oraz inne tym podobne — wszystko o charakterze pomocy szkolnych i naukowych z tekstem lub napisami w języku niemieckim, chociażby w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska . . .	bez cła
z 843	Mapy, plany, również w atlasach, chociażby podklejone, oprawione, w połączeniu z listwami, oprócz osobno wymienionych, z tekstem lub napisami w języku niemieckim— dla celów kulturalnych ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 900 p. 1	Szyby samochodowe prasowane lub lane — do wyrobu samochodów	5
900 z p. 3	Rurki ze szkła białego — do wyrobu ampułek itp. opakowań	30
904 z p. 1	Rurki ze szkła zabarwione w masie — do wyrobu ampułek itp. opakowań	50
927 z p. 1	Łom żeliwny i odpadki żeliwne, sprowadzane przez huty żelazne	5
z 929 p. 1 z lit. d i uwaga 2	Żelazo taśmowe w rolach, na zimno walcowane o grubości powyżej 0,10 mm do 0,20 mm, o szerokości poniżej 700 mm, — do wyrobu taśmy obołowionej	40
z 929 p. 1 lit. c, d i uwaga 2	Stal zwykła płaska na zimno walcowana, o szerokości poniżej 700 mm i o grubości 1,2 mm i mniej — do wyrobu łańcuchów do rowerów	10
929 z p. 3 lit. a	Żelazo i zwykła stal, — kształtowe, o długości od 5 do 17 metrów — do budowy zapór wodnych oraz morskich budowli wodnych	20
z 930 p. 1 z lit. f i uwaga 1-a oraz z 92 ' p. 1 z lit. d i uwaga 2	Żelazo taśmowe o szerokości poniżej 700 mm oraz blacha żelazna — wszystko na zimno walcowane, o grubości 0.15 mm do 0.17 mm — do wyrobu kółek do obuwia .	20
947 p. 1	Drut żelazny, stalowy — w kręgach — o największym wymiarze przekroju powyżej 3 do 6 mm — do wyrobu łańcuchów rowerowych	10

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 952 pp. 1 i 2	Liny, także z ośrodkiem konopnym lub jutowym, z drutu żelaznego, stalowego o średnicy lub grubości pojedynczych drutów powyżej 1 mm	5
z 960	Korytarzyki ubojowe dla świń oraz ich części	20
z 964	Korytarzyki ubojowe dla świń oraz ich części . . .	20
z 964 p. 1b i p. 2	Niewyrabiane w kraju żerdzie stalowe, pompowe dla kopalń nafty	20
968 z p. 3 z lit. c	Blacha cynkowa niklowana o grubości od 0.10 do 0.17 mm — do wyrobu guzików	50
984 p. 1 oraz uwagi: 2, 3, 4b, 5 i 6	Druty ze stopów miedzi — do wyrobu tkanin drucianych bez końca	20
z 994 p. 2b i c, 1085 p. 10 a III, 1160 p. 3 a	Niewyrabiane w kraju części aparatów do badania twardości metali — do produkcji tych aparatów	20
997 p. 3 z lit. a	Metal płatkowy aluminiowy w rolach, niczym niepokryty — do przerobu fabrycznego	50
z 1006	Niewyrabiane w kraju narzędzia i przybory wiertnicze udarowe i obrotowe — do wierceń ziemnych	20
z 1006 p. 4	Niewyrabiane w kraju łączniki tzw. „Tool Joints" do płuczkowych przewodów wiertniczych	15
z 1042 pp. 1 i 2	Niewyrabiane w kraju dna wygięte kotłowe, żelazne i stalowe	15
z 1058, 1059, 1060, 1061 i 1064	Niewyrabiane w kraju maszyny — do przeróbki lnu i konopi	10
z 1083	Aparaty bolcowe — do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych	10
z 1084 p. 3	Niewyrabiane w kraju pędnie do urządzeń wiertniczych systemu „Rotary", nawet w stanie podzielonym . . .	20
1088 p. 1 c II	Ręczne opryskiwacze plecakowe	17
1088 p. 2 f II	Sprzężajowe siewniki do nawozów sztucznych . . .	65
1088 p. 2 m II	Sprzężajowe obsypniki jedno i wielorzędowe, pielniki, obsypniki - pielniki — o wadze sztuki 100 kg i mniej . .	60
10 0 p. 1	Młocarnie do zbóż o wadze sztuki:	
a	powyżej 3.000 kg	40
b	powyżej 1000 do 3000 kg	60
c	1000 kg i mniej	75
	Uwaga: Przy odprawie celnej powyższych młocarń za cłem zniżonym nie mają zastosowania postanowienia uwagi do pkt 1 poz. 1090 t. c. przywozowej.	
10?0 p. 6 z lit. a	Bukowniki do koniczyny o jednym bębnie, o wadze powyżej 1500 kg	65
1092 p. 1 z lit. a	Sieczkarnie bębnowe o szerokości gardła powyżej 310 mm .	80
1096 z p. 7	Wylęgarnie o pojemności 1000 jaj i więcej . . .	5
z grup: 63, 64, 65, 67 i 69	Niewyrabiane w kraju półfabrykaty i gotowe części — do wyrobu silników do wagonów motorowych . . .	20
z grup: 67 i 69	Niewyrabiane w kraju silniki elektryczne i spalinowe oraz niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty elektryczne, sprowadzane przez fabryki maszyn, jako urządzenie napędowe w celu wmontowania ich do maszyn	35
z grup: 63, 66, 67, 69, 71 i 73	Niewyrabiane w kraju półfabrykaty, gotowe części i maszyny — do budowy (wmontowania) wagonów i drezyn motorowych	35
z grup: 63, 65, 66, 67	Niewyrabiane w kraju części przekładni mechanicznych i hydraulicznych, służące do zamiany zużytych części tychże przekładni w wagonach o napędzie spalinowym . .	30

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z grup: 67, 69 i 73	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty, oprócz osobno wymienionych w rozporządzeniu niniejszym . . .	35
z grupy 68	Niewyrabiane w kraju maszyny, aparaty, ich części, oprócz osobno wymienionych w rozporządzeniu niniejszym .	10
z 1099	Przetwornice — do zasilania aparatów elektrodowych, służących do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych .	10
z 1101	Transformatory — do zasilania aparatów elektrodowych, służących do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych .	10
z 1107 z p. 2	Wyłączniki elektryczne — do aparatów elektrycznych, służących do uśmiercania małych zwierząt	10
z 1121	Aparaty elektrodowe — do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych; aparaty elektryczne — do uśmiercania małych zwierząt	10
z 1124 p. 1	Niewyrabiane w kraju elektrody z masy węglowej oraz ich części — do celów przemysłowych	10
z 1124 p 2	Niewyrabiane w kraju elektrody z masy grafitowej oraz ich części — do celów przemysłowych	5
z 1131 z p. 1	Niewyrabianie w kraju izolatory z częściami metalowymi typu kondensatorowego, o wadze sztuki: powyżej 2 kg do 300 kg	40
	powyżej 300 kg	20
1133 p. 1d	Lokomotywy normalnotorowe elektryczne, silnikowo-elektryczne	35
1137	Ciągówki (traktory) — do celów przemysłowych . . .	35
z 1137 p. 1	Ciągówki (traktory) z silnikiem 6 cylindrów i mniej, oprócz gąsienicowych	16
z 1140	Części nadwozi samochodowych — do wyrobu samochodów .	1
1145 z p. 9	Niewyrabiane w kraju koła samochodowe, sprowadzane przez fabryki opon samochodowych	5
1145 z p. 9	Niewyrabiane w kraju koła tarczowe samochodowe, sprowadzane przez wytwórnie przyczep samochodowych .	bez cła
z 1145 z p. 14	Części metalowe — do wyrobu samochodów . . .	2
z grup: 65, 66, 67, 69, 70 i 71	Części zamienne do samochodów, motocykli i ciągówek: klamki; korki do chłodnic; korbki (poz. 994 z pp. 2 i 3); taśmy hamulcowe (z poz. 1035); koła zębate (poz. 1084 z p. 8); części silników (poz. 1085 p. 8 i z p. 10); pierścienie tłokowe (poz. 1085 z p. 9); tłoki (1085 z p. 10 b III); prądnice, magneto, sygnały akustyczne — i ich części; rozruszniki—startery (z poz. 1099); świece do silników (z poz. 1131); części metalowe samochodów i motocykli (poz. 1145 pp. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14), — sprowadzane do zamiany zużytych części na nowe w gotowych samochodach, motocyklach i ciągówkach	30
1154 i uwaga 2	Statki morskie i rzeczne, łodzie	bez cła
z grup: 67, 69 i z 73—poz. 1160 pp. 5 i 6	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty, sprowadzane przez fabryki części samochodowych i motocyklowych . .	10
z grup: 67, 69 i z 73—poz. 1160 pp. 5 i 6	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty, sprowadzane przez przemysł wyrobu samochodów, podwozi samochodowych i motocykli	10
z grup: 63, 64, 65, 67 i 71	Półfabrykaty i nieobrobione części samochodów i motocykli, sprowadzane przez fabryki części samochodowych i motocyklowych — do obróbki na gotowe części . . .	5
z grup: 63, 64, 65	Półfabrykaty, sprowadzane przez przemysł wyrobu samochodów, podwozi samochodowych, ciągówek i motocykli — do wyrobu samochodów, podwozi samochodowych, ciągówek i motocykli	5

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z grup: 63-poz. 962 p. 2, 66, 67, 69, 70, 71, 73 i 74	Gotowe części, sprowadzane przez przemysł wyrobu samochodów, podwozi samochodowych, ciągówek i motocykli— do wyrobu samochodów, podwozi samochodowych, ciągówek i motocykli	5
	Uwaga: Cło zniżone nie ma zastosowania do podwozi samochodowych — z poz. 1138 t. c. przywoz. oraz do gotowych wykończonych nadwozi samochodowych z poz. 1140 t. c. przywozowej.	
z 1164 z p. 2 lit. b	Cylindry szklane z podziałkami, o wadze sztuki 250 g i mniej — do wyrobu lub naprawy strzykawek lekarskich . .	50
1168 p. 7 z lit. e	Naświetlone pozytywy kroniki filmowej	bez cła
z 1168 p. 7 e I	Wstęgi kinematograficzne, naświetlone, dźwiękowe, w kolorach naturalnych, — pozytywy	40
z działu VII, VIII, X, XII, XIII, XIV, XV i XVI	Przedmioty, z wyjątkiem urządzeń kajutowych i kuchennych, stanowiące normalny niezbędny do prawidłowego i bezpiecznego pływania osprzęt statków morskich, należące do statków przeznaczonych do rozbiórki, odpowiadające, pod względem jakości i ilości, przeznaczeniu i wielkości tych statków	bez cła
—	Przedmioty inwentarza statków morskich, konieczne do spełniania przeznaczenia statków, — o ile nie mogą być zwolnione od cła na podstawie t. c. przywozowej . . .	bez cła
—	Materiały do budowy i naprawy statków morskich oraz przedmioty ich wyposażenia, o ile nie mogą być zwalniane od cła na podstawie art. 22 ust. 21 prawa celnego . . .	bez cła
—	Materiały do budowy i naprawy łodzi motorowych morskich oraz przedmioty ich wyposażenia, — o ile łodzie te mają być przeznaczone do celów rybackich lub technicznej obsługi portów morskich	bez cła
z 1184	Niewyrabiane w kraju części instrumentów muzycznych — do wyrobu instrumentów muzycznych	25
z 1188 z p. 2	Spłonki — do aparatów bolcowych, służących do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych	10
z 1188 z p. 5	Łuski, chociażby ze spłonką i materiałem wybuchowym— do aparatów bolcowych, służących do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych	10
z 1211 p. 1	Niewyrabiane w kraju wyroby, wykonane ze sztucznych materiałów plastycznych, choćby z dodatkiem metali nieszlachetnych — do celów produkcyjnych	35

WYKAZ Nr 2.

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 101	Olej talowy — do wyrobu środków dla ochrony roślin . .	10
z 152 p. 4	Gips mielony — do fabrykacji porcelany i fajansu oraz kwasoodpornych naczyń kamionkowych	55
z 157 p. 2	Szpat ciężki mielony — do wyrobu litoponu . . .	20
z 170 p. 2	Elektro-korundy i węglokrzemy w ziarnkach, rozdrobnione lub zmielone — do wyrobu tarcz szlifierskich . . .	50

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
200 z p. 6	Olej smarowy, zmieszany z olejami i tłuszczami zwierzęcymi i roślinnymi — przeznaczony do użycia przy wytłaczaniu z porcelany artykułów elektrotechnicznych . . .	bez cła
z 202	Wosk bitumiczny o punkcie topliwości 75° C i wyżej — do celów przemysłowych:	
p. 1	bielony	20
p. 2	inny	35
213 z p. 3	Substrat bituminowo-olejowy — do wyrobu farb rdzochronnych	10
299 z p. 22	Fosforan dwusodowy — do wykańczania tkanin z jedwabiu naturalnego	50
z 303 z p. 5	Krzemowapń (calcium silicium), również z domieszką manganu, magnezu, żelaza itp. — do celów przemysłowych . .	18
305 p. 4	Siarczan baru strącony — do wyrobu papieru . . .	50
310 z p. 1	Tlenek glinu — do wyrobu korundu żółtego	15
314 z p. 3	Pięciochlorek antymonu — do produkcji barwników kadziowych	25
317 z p. 1	Nadmanganian potasowy — do celów przemysłowych .	33
332 p. 2	Bezwodnik octowy — do celów przemysłowych . .	20
z 348 z p. 2	Dwuchloroetan — do produkcji barwników kadziowych . .	30
z 350 p. 2	Siarczan metylu (nie w ampułkach) — do produkcji barwników kadziowych	5
z 353 p. 2	Kwas chlorooctowy — do produkcji barwników kadziowych	15
356	Estry kwasu malonowego płynne oraz estry pochodnych kwasu malonowego płynne — do produkcji preparatów farmaceutycznych	30
z 360 z p. 3	Lecytyna roślinna — do wyrobu czekolady	10
384	Kaktus (cactus grandiflorus) w spirytusie — do dalszego przerobu na środki lecznicze	25
390 p. 2b	Struny jelitowe — do wyrobu rakiet tenisowych . . .	10
395 z p. 1	Chlorek kwasu paratoluolosulfonowego — do celów przemysłowych	12
395 p. 3	Kwas ftalowy i jego bezwodnik — do celów przemysłowych .	7
395 p. 4	Chlorek benzoilu — do wyrobu barwników . . .	15
396 z p. 1	Benzaldehyd — do wyrobu barwników syntetycznych oraz kwasu fenylocynchoninowego	15
396 z p. 2	Betametyloantrachinon, kwas antrachinonosulfonowy i jego sól sodowa — do celów przemysłowych . . .	8
396 z p. 3	Kwas antrachinonodwusulfonowy i jego sól sodowa, chloroantrachinon, dwuchloro-antrachinon — do wyrobu barwników	20
397 z p. 1	Metatoluidyna, meta- i paraksylidyna — do celów przemysłowych	10
397 z p. 2	Ortoanizydyna, krezydyna, dwumetyloanilina, dwuetyloanilina, etylobenzyloanilina i jej sulfokwas, kwas antranilowy — do celów przemysłowych	30
397 z p. 4	Tioanilina — do celów przemysłowych	45
397 z p. 4	Acetoparafenylenodwuamina — do celów przemysłowych .	10
397 z p. 6	Dwuchlorotolidyna, dwuanizydyna — do celów przemysłowych	20
397 z p. 8	Etyloalfanaftyloamina — do celów przemysłowych . . .	30
397 z p. 9	Kwas naftyloaminosulfonowy 1.5, kwas naftyloaminodwusulfonowy 2. 4. 8 (kwas C), kwas betanaftyloaminosulfonowy 1. 2 (kwas Tobiasa) — do celów przemysłowych . .	30
397 p. 10	Aminoantrachinon — do celów przemysłowych . . .	5
397 z p. 12	Kumidyna — do celów przemysłowych	30
397 z p. 12	Chloro-5- aminoantrachinon i leuko-1. 4- dwuaminoantrachinon — do wyrobu barwników	50

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
397 z p. 12	Kwas fenylonaftyloaminosulfonowy 1.8 i kwas tolilonaftyloaminosulfonowy 1.8 — do celów przemysłowych	22
397 z p. 12	Izatyna — do wyrobu kwasu fenylocynchoninowego	bez cła
397 z p. 12	Kwas chlorotoluidynosulfonowy i kwas paratoluidynometasulfonowy — do celów przemysłowych	20
397 z p. 12	4 nitrometylo 1.2 benzimidazol — do celów przemysłowych	27
397 z p. 12	Dwuaminoantrahydrochinon, chloroaminoantrachinon — do wyrobu barwników kadziowych	40
398 z p. 1a	Rezorcyna — do celów przemysłowych	5
398 z p. 7	Kwas naftolomonosulfonowy 2.7, kwas naftolomonosulfonowy 1.5 oraz ich sole — do celów przemysłowych	30
398 z p. 9	Para- chlorofenol — do wyrobu barwników	10
399 z p. 1	Aminofenol — do celów przemysłowych	20
399 z p. 5	Kwas aminonaftolodwusulfonowy 2.8.3.6 (kwas 2 R), kwas aminonaftolosulfonowy 1.8.4 (kwas S), kwas aminonaftolosulfonowy 2.5.7 (kwas I), kwas aminonaftolodwusulfonowy 1.8.2.4 (kwas 2 S) — do celów przemysłowych	35
399 z p. 6	Nitrobenzylidenometaamidofenol, parachloroortoaminofenolosulfokwas, kwas amidoazolowy (paraaminofenylo 1.2 naftiminoazolo-5-oksy 7-sulfokwas), pochodna mocznikowa kwasu aminonaftolosulfonowego 2.5.7 — do celów przemysłowych	35
400 z p. 1	Fenylometylopyrazolon, fenylosulfometylopyrazolon — do celów przemysłowych	5
z 401	Keton Michlera — do celów przemysłowych	20
z 402	Fenylohydrazyna — do celów przemysłowych	30
410 z p. 2	Łupek bitumiczny w kawałkach, palony (skoksowany), czarny — do wyrobu farb	25
410 z p. 2	Braunsztyn w proszku — do produkcji cynku elektrolitycznego, baterii elektrycznych oraz soli manganowych	bez cła
429 z p. 2	Olejek goździkowy — do wyrobu waniliny	10
486 p. 2 z lit. a I i II	Acetoceluloza w płytach, arkuszach i rolach — do wyrobu niepalnych błon rentgenologicznych	10
z 488 p. 1 z lit. b I	Bakelit w prętach i rurach, nieobrobionych — do celów przemysłowych	50
490 z p. 1	Nieorganiczne przetwory chemiczne, osobno niewymienione, używane jako katalizator — do syntezy amoniaku	bez cła
490 z p. 1	Masy kontaktowe, sporządzone z pumeksu, względnie z ziemi okrzemkowej, przesyconych solami wanadu, również z zawartością do 0,1% platyny — do celów przemysłowych	10
490 z p. 2	Alkohole: oleinowy, cetylowy i stearynowy — do celów przemysłowych	30
490 z p. 2	Pyren — do wyrobu barwników kadziowych	20
490 z p. 2	Oxybutyraldehyd — do wyrobu barwników kadziowych	20
490 z p. 2	Organiczne przetwory chemiczne, osobno niewymienione, używane jako odczynniki chemiczne przy płukaniu rud cynkowych	5
490 z p. 2	Mocznik — do wyrobu preparatów farmaceutycznych	30
z 674 p. 1	Kręgi z szarpanych nici bawełnianych, luźno związane — do wyrobu wałów kalandrowych	10
z 674 p. 4	Krążki, płyty, tarcze z materiałów włóknistych, impregnowanych bakelitem — do wyrobu kół zębatych	40
787 z p. 3	Walce z rozdrobnionej i zespojonej kory drzewa korkowego, o średnicy powyżej 15 mm, o długości powyżej 500 mm — do przerobu fabrycznego	20

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 815 p. 2 b	Papier czerwono-czarny i zielono-czarny tzw. „duplex" niedrukowany (bez zawartości miazgi drzewnej lub z zawartością jej 30% i mniej), sprowadzany przez wytwórnie błon fotograficznych — do opakowania błon fotograficznych .	40
842 p. 4	Dekalkomania — do wyrobu porcelany i fajansu . . .	50
845 z p. 1 a	Papier czerwono-czarny i zielono-czarny tzw. „duplex" drukowany jednobarwnie, sprowadzany przez wytwórnie błon fotograficznych — do opakowania błon fotograficznych .	10
900 p. 4 z lit. b	Ampułki szklane — do chlorku etylu	62
927 z p. 1	Opiłki żeliwne, sprowadzane przez fabryki chemiczne . .	bez cła
930 z p. 4 c	Blacha stalowa zwykła (taśmowa) niklowana, dziurkowana o grubości 1 mm i mniej — do produkcji akumulatorów żelazo-niklowych	40
z 945 pp. 1 a i 2 a	Walce maszynowe żeliwne, chociażby utwardzane, z nieoszlifowanymi powierzchniami roboczymi, o wadze sztuki powyżej 600 kg, średnicy walca 250 mm i więcej, długości walca mierzonej bez czopów 2000 mm i więcej — do wyrobu wygładzarek	20
z 947 ewentualnie uwaga 2	Drut stalowy hartowany — do wyrobu szczotek . . .	15
z 947 pp. 1 2 ewent. uwagi 1, 2, 4	Drut żelazny i stalowy korytkowy, chociażby nacięty, pokryty nieszlachetnymi metalami — do wyrobu mechanizmów parasolowych	60
z 964 p. 1 a	Formy stalowe obrobione o wadze sztuki powyżej 100 kg — do wyrobu rur żeliwnych, lanych systemem odśrodkowym	20
978 p. 4 a z I i z III	Blacha aluminiowa, prostokątna, surowa, w rolach o szerokości powyżej 500 mm i o grubości powyżej 0,5 mm oraz o szerokości powyżej 300 mm i o grubości 0,1 mm i mniej — do wyrobu folii aluminiowej	5
z 989 p. 3	Zamknięcia niklowane do ampułek szklanych do chlorku etylu	65
z 994 p. 1 z lit. a I	Szyny miedziane lane, surowe, o wadze sztuki powyżej 500 g — do wyrobu cynku elektrolitycznego . . .	10
z 994 p. 1 z lit. b. I	Bloki lane cylindryczne z otworem, aluminiowe, o zawartości aluminium 99,7%, o wadze sztuki powyżej 150 g — do wyrobu rur aluminiowych	bez cła
z 1036 p. 3 c ew. uwaga 2	Wentyle do dętek samochodowych, motocyklowych i samolotowych, o wadze sztuki 1 kg i mniej — dla fabryk wyrabiających opony i dętki samochodowe, motocyklowe i samolotowe	2
1085 z p. 10 lit. b II	Walce miedziane obrobione lecz niegrawerowane — do drukowania tkanin	10
z 1160 z p. 3 a	Sprawdziany (kalibry gwintowane) o wadze sztuki powyżej 500 g — do wyrobu rur	10
1168 p. 7 d	Wstęgi kinematograficzne nienaświetlone, sprowadzane — do wyrobu wstęg kinematograficznych, naświetlonych .	15
1267 z p. 1	Drut srebrny specjalny tzw. topikowy o średnicy lub grubości powyżej 0,75 mm — do wyrobu bezpieczników . .	20
1267 z p. 2	Drut srebrny specjalny, tzw. topikowy o średnicy lub grubości 0,75 mm i mniej — do wyrobu bezpieczników . . .	40

WYKAZ Nr 3.

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
23 z p. 1	Pestki morelowe	40
z 68 z p. 2	Miąższ morelowy w opakowaniu hermetycznym	25
z 89 p. 1	Kora „panamska" nierozdrobniona, odprawiana, na podstawie złożonych prób, przez Urząd Celny w Gdyni oraz w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku przez Urzędy Celne: Leegetor, Packhof, Hafenkanal i Weichselbahnhof	5
z 89 p. 1	Cebula morska nierozdrobniona	bez cła
z 177 p. 1a z II	Rudy żelazne o zawartości żelaza 45% i wyżej	bez cła
z 177 p. 1b	Żużle żelazne o zawartości żelaza powyżej 50%	5
210	Olej drzewny	50
295 p. 8	Fosfor	bez cła
z 297	Gaz świetlny, sprowadzany przewodami rurowymi	bez cła
305 p. 2	Dwutlenek baru	20
z 350 p. 2	Chlorek metylu (nie w ampułkach)	30
405 z p. 2	Ekstrakt katechu	17
422 z p. 2	Węgle do rysowania	25
461	Wosk do szczepienia drzew	32
z 468 z p. 1	Acetoceluloza w ziarnkach i proszku	30
z 486 p. 2 z lit. a II	Acetoceluloza w prętach barwionych	15
490 z p. 1	Wodorotlenek kadmu, również z domieszką tlenków żelaza	30
721 p. 1	Regenerat gumowy	12
z 746 z p. 2c	Półfabrykaty z gumy twardej o wadze sztuki 100 g i mniej z odciśniętymi lecz nierozciętymi zębami	20
z 806 p. 1	Płyty — pustaki o grubości 3 do 4,5 cm, prostokątne, wykonane z tektury z miazgi drzewnej, odprawiane, na podstawie złożonych prób, przez Urzędy Celne w Gdyni i Warszawie oraz w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku przez Urzędy Celne: Leegetor, Packhof, Hafenkanal i Weichselbahnhof	35
z 838	Kalendarze książkowe z działem literackim w języku słowackim	bez cła
z 843	Plany (rysunki, kreślenia) konstrukcyjno-techniczne, wykonane sposobem fotograficznym lub graficznym, o ile dotyczą maszyn, aparatów, — ich części i urządzeń fabrycznych	25
866	Sączki z gliny	70
944 z pp. 1 i 2a i b	Walce hutnicze żeliwne chociażby utwardzane: surowe lub z powierzchnią z gruba obdartą, również z obtoczonymi czopami, frezowanymi rozetami, o średnicy 850 mm i wyżej, lub o średnicy 700 mm do 849 mm jeżeli długość walca mierzona bez czopów wynosi 2900 mm i wyżej	20
1000 p. 4	Motyki, sapy, dziabki, grabie, grace, pazurki ogrodnicze, kantowniki i szufelki ogrodowe — surowe, bejcowane, lakierowane, chociażby z trzonami	52
1000 p. 6a	Kosy	5
1018 p. 10b	Nożyce do strzyżenia owiec	65
1018 p. 10c	Nożyce ogrodnicze	32
1018 p. 10d	Sekatory	26

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
1041 z p. 1	Walczaki do kotłów wodnorurkowych, tj. zbiorniki pary i wody, wykute z jednego bloku, również spawane z jednym szwem podłużnym — o średnicy powyżej 1199 mm i o długości 6200 mm i wyżej	15
1088 p. 1 z lit. a	Ręczne walce, używane w ogrodnictwie	57
1088 p. 1 b	Siewniki ogrodowe ręczne	55
1088 p. 1 c I	Ręczne opryskiwacze: taczkowe, wózkowe	43
1088 p. 2 z lit. b	Sprzężajowe szufle	70
1088 p. 2 z lit. c	Sprzężajowe brony obrotowe:	
	kolczatki	10
	talerzowe	75
1088 p. 2 f z I	Sprzężajowe siewniki do zbóż, nasion, — rzutowe, rzędowe	60
1088 p. 2 f III	Sprzężajowe siewniki kombinowane do równoczesnego wysiewu nasion i nawozów	63
1088 p. 2 g	Sprzężajowe opryskiwacze ogrodowe, polowe	54
1088 p. 2 i	Sprzężajowe rozlewacze gnojówki rzutowe, rzędowe	60
1088 p. 3 c	Silnikowe maszyny do uprawy roli za pomocą części obrotowych	83
1088 p. 4	Wszelkie maszyny i aparaty do uprawy roli, przysposobione do bezpośredniego łączenia z ciągówkami, jako to: pługi, spulchniacze, kultywatory, brony, walce itp. maszyny rolnicze	50
1089 p. 1 a	Kosiarki ręczne	13
1089 p. 1 b	Kosiarki sprzężajowe	5
1089 p. 2 a	Żniwiarki zwykłe, oprócz objętych p. 2 lit. b	5
1089 p. 2 b	Żniwiarki-wiązałki	5
1089 p. 2 c	Przyrządy żniwne odkładające do kosiarek	5
1089 p. 3	Aparaty specjalne do ostrzenia noży maszyn żniwnych	18
1089 p. 4 b	Przetrząsacze do siana	40
1089 p. 4 c	Przetrząsacze kombinowane z grabiami pokosowymi	40
1089 p. 5	Wyorywacze do buraków, ziemniaków	80
1090 p. 3	Samopodawacze do młocarń, wydmuchiwacze młocarniane do plew, zgonin, słomy	40
1090 p. 4	Podnośniki-stertniki do słomy, siana, snopów	84
1090 p. 5	Wiązacze do słomy, siana	32
1090 p. 6 b	Bukowniki do koniczyn o dwóch bębnach	15
1090 p. 7	Młocarnie do lnu	40
1090 p. 8	Prasy do słomy, siana:	
	a) ręczne	70
	b) sprzężajowe, do napędu mechanicznego	60
1091 p. 4	Triery, cylindry do nich oraz inne maszyny do czyszczenia zbóż, nasion	5
1092 p. 1 b I	Sieczkarnie toporowe, również z wydmuchiwaczami o szerokości gardła powyżej 340 mm	15
1092 p. 1 b z II	Sieczkarnie toporowe również z wydmuchiwaczami, o szerokości gardła powyżej 310 mm do 340 mm włącznie	71
1092 z p. 3	Rozdrabniacze do makuchów z magnesami	15
1092 p. 4	Młynki do kości	10
1092 p. 8	Śrutowniki:	
	a) proste o tarczach lub walcach metalowych	75
	b) kombinowane z gniotownikami	49
1095 p. 2	Podkurzacze	37
1095 p. 3	Maski ochronne	26
1095 p. 4	Pułapki do wyłapywania trutni	22

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
1095 p. 6	Rojnice	44
1095 p. 7	Wszelkie inne przyrządy pszczelnicze osobno niewymienione	22
1096 p. 1	Młynki do nawozów sztucznych	78
1096 p. 5	Maszyny ręczne do przerobu słomy lnianej i konopnej . .	70
1096 z p. 7	Kwoki i wylęgarnie o pojemności poniżej 1000 jaj . . .	40
1097	Maszyny i aparaty rolnicze osobno niewymienione . . .	66
1098 p. 6	Ostrza do pielników	80
1098 p. 7	Inne części maszyn i narzędzi rolniczych, oprócz osobno wymienionych	80
1159 p. 1 z lit. c	Wagi do mleka, zaopatrzone w zbiornik, — o wadze sztuki:	
I	powyżej 250 kg	20
II	powyżej 50 do 250 kg	15
1168 p. 7 z lit. e I	Wstęgi kinematograficzne, dźwiękowe, naświetlone — negatywy	40
z 1169 z p. 3	Części maszyn do rachowania	75
z 1260 p. 2 lit. b	Rubiny, szafiry i szmaragdy, — naturalne i syntetyczne — obrobione	5

392

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 kwietnia 1937 r.

o przedłużeniu czasu trwania konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych.

Na podstawie art. 16 i 23 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 10) zarządzam co następuje:

§ 1. Czas trwania wymiany (konwersji) obligacyj państwowych pożyczek wewnętrznych na 4% Pożyczkę Konsolidacyjną, ustalony w § 8 ust. (1) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 lutego 1936 r. o wypuszczeniu 4% Pożyczki Konsolidacyjnej i o warunkach konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 114) na dziesięć miesięcy, przedłuża się o dalsze dwa miesiące do dnia 14 lipca 1937 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 maja 1937 r. Nr 34, poz. 269).

393

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 marca 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego.

Na podstawie art. 19 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) i art. 9, 91, 98 i 123 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają artykuły dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym.

(2) Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym jako artykuły ordynacji podatkowej, oznaczają artykuły ordynacji podatkowej w brzmieniu, ogłoszonym w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr 14 z 1936 r. pod poz. 134.

(3) Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

(4) Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o izbach skarbowych, odnosi się to również do wydziału skarbowego urzędu wojewódzkiego śląskiego, a gdzie jest mowa o dyrektorze izby skarbowej — do naczelnika wydziału skarbowego urzędu wojewódzkiego śląskiego.

CZĘŚĆ I.

Przepisy materialne.

Do art. 1.

§ 2. Państwowemu podatkowi gruntowemu podlegają wszystkie grunty w gminach wiejskich i miejskich zarówno prywatne, jak i stanowiące własność Państwa i innych związków publicznoprawnych, z wyjątkiem gruntów, wymienionych w art. 2.

Do art. 2.

§ 3. Zwolnienia od państwowego podatku gruntowego będą przyznawane przez władze skarbowe na podstawie:

1) posiadanych danych co do gruntów, wymienionych w p. 1 i 7 art. 2;

2) zawiadomień lub zaświadczeń właściwych władz co do gruntów, wymienionych w p. 3, 6, 8, 9, 10, 11 i 12 art. 2;

3) deklaracji, przedstawionych przez osoby zainteresowane, a popartych dowodami, umożliwiającymi stwierdzenie okoliczności, uzasadniających zwolnienie od podatku gruntów, wymienionych w punktach 2), 4) i 5) art. 2.

Do art. 2 p. 1.

§ 4. Od państwowego podatku gruntowego wolne są wszystkie grunty, zarówno podlegające podatkowi od nieruchomości na mocy art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 3, poz. 14), jak i od tego podatku zwolnione na mocy art. 2 tegoż dekretu.

Do art. 2 p. 2.

§ 5. (1) Za dochody, przeznaczone na cele kultu religijnego uważa się dochody, które zostały przeznaczone na nabycie i utrzymanie przedmiotów majątkowych, użytkowanych wyłącznie przy spełnianiu czynności, należących do objawów kultu religijnego.

(2) Grunty, z których dochody są przeznaczone w części na cele kultu religijnego i w

części na inne cele (utrzymanie osób duchownych, zakonnych, służby, zakładów naukowych itp.), nie korzystają ze zwolnienia od państwowego podatku gruntowego.

Do art. 2 p. 4.

§ 6. (1) Za grunty pod torami kolejowymi uważa się grunty, użytkowane wyłącznie pod trasę kolei.

(2) Grunty pod torami kolei prowizorycznych i sezonowych nie korzystają ze zwolnienia od państwowego podatku gruntowego.

Do art. 2 p. 5.

§ 7. Za grunty, użytkowane przez publiczne szkoły powszechne, uważa się grunty, oddane przez ich właścicieli (posiadaczy) do bezpłatnego użytkowania tym szkołom.

Do art. 2 p. 7.

§ 8. (1) Mokradła i rojsty, które są zalesione lub nadają się do normalnego użytkowania jako łąki lub pastwiska, nie korzystają ze zwolnienia od państwowego podatku gruntowego.

(2) Za „wody otwarte" uważa się wody nie zamknięte w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 357).

Do art. 2 p. 8.

§ 9. (1) Od gruntów, którym zostało przyznane zwolnienie, a których scalenie zostało zaniechane, pobiera się państwowy podatek gruntowy za cały czas przyznanego poprzednio zwolnienia.

(2) W okresie zwolnienia od państwowego podatku gruntowego—dodatek na rzecz związków samorządu terytorialnego od gruntów osad, objętych postępowaniem scaleniowym lub powstałych w wyniku scalenia, oblicza się na podstawie sumy państwowego podatku gruntowego, pobieranego od tych gruntów w ostatnim roku przed okresem zwolnienia. Do dodatku tego mają zastosowanie przepisy art. 8 i 14.

Do art. 2 p. 9.

§ 10. Za „inne inwestycje" uważa się nakłady, mające na celu zmianę nieużytków na użytki.

Do art. 2 p. 10.

§ 11. (1) Zwolnienie od państwowego podatku gruntowego przyznaje się w wysokości, odpowiadającej stopniowi zmniejszonej wartości użytkowej lasów ochronnych, określonemu przez właściwe władze, np. 25% zmniejszeniu wartości użytkowej lasów ochronnych odpowiada 25% zwolnienie od państwowego podatku gruntowego.

(2) Przepisy art. 2 p. 10 wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1938 r.

W roku 1937 lasy prywatne, uznane za ochronne a wymienione pod literami a), b), c) i e) p. 10 art. 2, korzystać będą ze zwolnienia od państwowego podatku gruntowego na podstawie art. 28 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o ochronie lasów, nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 111, poz. 932).

Do art. 3.

§ 12. Grunty pod wodami zamkniętymi zalicza się do V klasy taryfy dworskiej, względnie IV klasy taryfy włościańskiej. Jednakże grunty pod sztucznie nawodnionymi stawami, opłacające państwowy podatek gruntowy według taryfy dworskiej — zalicza się do IV klasy tej taryfy.

Do art. 4.

§ 13. Przy obliczaniu ogólnej sumy państwowego podatku gruntowego na powiat bierze się pod uwagę wszystkie grunty, podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu w gminach wiejskich i miejskich, nie wyłączając miast wydzielonych, oraz grunty, częściowo zwolnione od podatku na podstawie art. 2 p. 10.

Do art. 3 i 4.

§ 14. (1) Za „podatkową jednostkę zbiorową" uważa się grunty, położone w jednej miejscowości (osada, wieś itd.), od których należny państwowy podatek gruntowy wymierzony został na r. 1936 nie dla oddzielnych właścicieli (posiadaczy) gruntów, lecz zbiorowo dla ogółu lub części właścicieli (posiadaczy) gruntów tej miejscowości, rozkład zaś sumy podatku pomiędzy tych właścicieli (posiadaczy) należał do zebrań gromadzkich lub zebrań właścicieli (posiadaczy) gruntów.

(2) Za „podatkową jednostkę zbiorową" uważa się także grunty, znajdujące się w jednej i tej samej miejscowości, a należące do drobnych posiadaczy (właścicieli), nie mających na posiadane przez każdego z nich grunty osobnych ksiąg hipotecznych, albo też co najmniej planów pomiarowych, sporządzonych przez mierniczych (§ 94).

(3) Przepisów ustępu (1) i (2) nie stosuje się do gruntów osad, powstałych w wyniku scalenia.

Do art. 7.

§ 15. Grunty, położone w granicach miast wydzielonych, należy traktować jako grunty, położone w granicach powiatów, z których miasta te zostały wydzielone.

Do art. 8.

§ 16. (1) Płatnikom, którzy podlegają przepisom art. 7, nie mogą być przyznane ulgi z art. 8.

(2) Przepisy art. 8 dotyczą również uczestników podatkowych jednostek zbiorowych.

(3) Od płatników (uczestników podatkowych jednostek zbiorowych), którzy od swych gruntów, położonych w granicach jednej gminy, opłacają państwowego podatku gruntowego:

a) nie więcej niż 10 zł rocznie — nie pobiera się I raty, a pobiera się tylko II ratę,

b) powyżej 10 zł do 35 zł rocznie — pobiera się 60% I raty i całą II ratę.

(4) Do kategorii miast, wymienionych w art. 8 ust. (2), zalicza się miasta, liczące ponad 100.000 mieszkańców według stanu, stwierdzonego przez zarządy miast na dzień 31 grudnia roku, poprzedzającego rok podatkowy.

(5) Dla określenia wysokości ulg z art. 8 ust. (1) dla płatników, którzy posiadają w danej gminie kilka posiadłości, z których jedne położone są w promieniu do 10 km włącznie od granic miast, o których mowa w art. 8 ust. (2), inne zaś poza tym obszarem — bierze się pod uwagę wszystkie posiadłości, przy czym ulgę stosuje się tylko w odniesieniu do posiadłości gruntowych, położonych w odległości większej niż 10 km od granic powyższych miast.

Do art. 11.

§ 17. (1) Na obszarach, wymienionych w art. 3 i 4, części ara, wynoszące 5 dziesiętnych lub więcej, zaokrągla się wzwyż do jednego ara: mniejsze części ara opuszcza się. Ogólną powierzchnię jednostki podatkowej, wynoszącej mniej niż ar, zaokrągla się przy wymiarze podatku do całego ara.

(2) Przepis zdania drugiego art. 11 nie odnosi się do gruntów na obszarach, wymienionych w art. 5 i 6: od gruntów tych wymierza się państwowy podatek gruntowy według podatku katastralnego (czystego dochodu katastralnego), uwidocznionego w katastrze gruntowym.

Do art. 12.

§ 18. (1) Za nabywcę uważa się nie tylko osobę, która posiada prawny tytuł własności, lecz także i tę osobę, która przed uzyskaniem prawnego tytułu własności została przez zbywcę wprowadzona w faktyczne posiadanie gruntu.

(2) Przepisy art. 12 nie odnoszą się do przypadków, wymienionych w p. 9, 11 i 12 art. 2, w których wygaśnięcie i powstanie obowiązku podatkowego następuje od roku następnego po zajściu okoliczności faktycznych, uzasadniających zwolnienie od państwowego podatku gruntowego lub wymiar tego podatku.

CZĘŚĆ II.

Tryb postępowania wymiarowego i odwoławczego.

Dział I.

Przepisy, dotyczące województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego i warszawskiego, m. st. Warszawy oraz powiatów: augustowskiego, łomżyńskiego, ostrowskiego, ostrołęckiego, suwalskiego, szczuczyńskiego i wysoko-mazowieckiego województwa białostockiego.

§ 19. (1) Urzędy skarbowe prowadzą stałą ewidencję gruntów położonych w ich okręgach (wzór Nr 1), zarówno podlegających państwowemu podatkowi gruntowemu, jak i od tego podatku zwolnionych.

(2) Ewidencję gruntów zakłada się gminami według gromad — w porządku alfabetycznym nazw jednostek podatkowych — na podstawie materiałów, posiadanych przez urzędy skarbowe oraz danych ewidencyjnych, dostarczonych przez zarządy gmin w myśl art. 53 i 54 ordynacji podatkowej.

(3) Wszelkie zmiany w powierzchni gruntów, klasyfikacji, osobie właściciela (posiadacza) itp. przeprowadza się w ewidencji gruntów na skutek orzeczeń lub postanowień urzędu skarbowego lub izby skarbowej, powziętych na podstawie:

1) deklaracji płatników oraz dostarczonych przez nich wyciągów z ksiąg hipotecznych aktów kupna-sprzedaży, planów (odrysów z planów), sporządzonych przez mierniczych (§ 94), i innych wiarogodnych dowodów;

2) zawiadomień i zaświadczeń władz i instytucji państwowych i samorządowych oraz danych, dostarczonych przez zarządy gmin w myśl art. 53 i 54 ordynacji podatkowej.

(4) W razie utworzenia lub powiększenia jednostki podatkowej w ewidencji gruntów należy zaznaczyć, z których jednostek została ta jednostka utworzona lub powiększona. Okoliczność ta powinna być zaznaczona zarówno przy jednostce utworzonej lub powiększonej, jak i przy jednostce, z której została utworzona lub z której została powiększona odnośna jednostka podatkowa.

§ 20. Wymiaru państwowego podatku gruntowego dla podatkowych jednostek indywidualnych i zbiorowych dokonuje się na podstawie klasyfikacji, przewidzianej w przepisach dodatków do art. 127 i 170 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich.

§ 21. (1) Grunty podatkowych jednostek indywidualnych, powstałych na skutek scalenia gruntów włościańskich podatkowych jednostek zbiorowych, opodatkowuje się według taryfy włościańskiej, chociażby wskutek scalenia do obszarów scalonych weszły również grunty dworskie. Grunty zaś włościańskie, z tego samego tytułu odstąpione właścicielowi gruntów dworskich, opodatkowuje się według taryfy dworskiej. W podobny sposób postępuje się przy opodatkowaniu gruntów podatkowych jednostek zbiorowych, opłacających podatek gruntowy według taryfy dworskiej.

(2) Grunty dworskie, które przeszły na własność posiadaczy gruntów włościańskich z tytułu likwidacji służebności, opodatkowuje się według taryfy włościańskiej.

§ 22. (1) Klasyfikację gruntów przeprowadza się jedynie w przypadkach:

1) indywidualnego opodatkowania posiadaczy gruntów w podatkowych jednostkach zbiorowych po dokonaniu scalenia tych gruntów oraz w razie utworzenia (wydzielenia) jednostki indywidualnej z jednostki zbiorowej (§ 35);

2) przyłączenia części gruntów jednostki podatkowej, opodatkowanej według taryfy dworskiej, do jednostki podatkowej, opodatkowanej według taryfy włościańskiej i odwrotnie (przy zamianie gruntów, przy likwidacji służebności ciążących na gruntach dworskich);

3) stosowania zwolnienia z art. 2 do części gruntów jednostki podatkowej;

4) zbycia — nabycia lub zamiany części gruntów jednostki podatkowej;

5) ujawnienia gruntów nieopodatkowanych.

(2) W przypadkach, wymienionych w ust. (1), klasyfikacji dokonują urzędy skarbowe zarówno z urzędu, jak i na wniosek płatników, przy czym winny być przestrzegane następujące zasady:

1) klasyfikacja gruntów w terenie nie powinna być przeprowadzana, jeżeli istnieje możliwość dokonania klasyfikacji gruntów na podstawie deklaracji płatnika i posiadanych przez urząd skarbowy materiałów, np. w razie:

a) zbycia — nabycia lub zamiany części gruntów jednostki podatkowej, jeżeli zbywca i nabywca złożą wspólną deklarację (wzór Nr 2), stwierdzającą klasy zbywanych, nabywanych lub zamienianych gruntów,

b) zastosowania zwolnienia od państwowego podatku gruntowego z art. 2 pkt 11) i posiadania danych co do powierzchni i sposobu uprzedniego użytkowania gruntów, sztucznie zalesionych,

c) zwolnienia od państwowego podatku gruntowego z art. 2 małych powierzchni gruntów lub opodatkowania małych powierzchni gruntów z chwilą powstania obowiązku podatkowego;

2) klasyfikacja gruntów w terenie powinna być zasadniczo ograniczona tylko do części powierzchni gruntów, podlegających odrębnemu opodatkowaniu (przy zbyciu, zamianie) lub zwolnieniu od podatku; w tych przypadkach klasyfikacja powinna być przeprowadzona w granicach dotychczasowych klas gruntów jednostki podatkowej, z której część gruntów została wydzielona.

(3) Urzędy skarbowe mają obowiązek przeprowadzania klasyfikacji gruntów z urzędu w przypadkach, określonych w punkcie 1) i 5) ust. (1) paragrafu niniejszego, z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w § 35.

§ 23. (1) W przypadkach, w których zachodzi konieczność przeprowadzenia klasyfikacji gruntów na miejscu, urzędy skarbowe przeprowadzają klasyfikację w trybie, przewidzianym w paragrafie niniejszym.

(2) Klasyfikacji dokonują komisje w składzie: delegata urzędu skarbowego, jako przewodniczącego, wójta gminy lub jego zastępcy, sołtysa danej gromady oraz dwóch rolników, powołanych spośród płatników państwowego podatku gruntowego w danej gminie. Dla ustalenia powierzchni klasyfikowanego gruntu może być powołany w charakterze biegłego mierniczy.

(3) W przypadkach przeprowadzenia klasyfikacji na miejscu na wniosek płatnika, płatnik obowiązany jest złożyć urzędowi skarbowemu w wyznaczonym terminie (nie krótszym niż 14 dni) deklarację (wzór Nr 3), zawierającą dane o sposobie użytkowania i klasach gruntów, podlegających klasyfikacji. Deklaracja powinna być złożona także w przypadkach klasyfikacji gruntów z urzędu, w tym jednk przypadku niezłożenie deklaracji w wyznaczonym terminie nie wstrzymuje klasyfikacji gruntów.

(4) O dniu przeprowadzenia klasyfikacji gruntów na miejscu należy zawiadamiać zainteresowane osoby (płatników) co najmniej na 7 dni przed terminem, wyznaczonym dla dokonania klasyfikacji. Na podstawie wyników zbadania gruntów na miejscu komisja zalicza grunty do poszczególnych klas. O uchwale komisji sporządza się protokół (wzór Nr 4), który podpisują osoby, biorące udział w klasyfikacji gruntów.

(5) O uchwale komisji należy zawiadamiać posiadaczy klasyfikowanych gruntów w terminie dni 7 po dokonaniu klasyfikacji. Od uchwał komisji służy płatnikom prawo wniesienia zażalenia do izby skarbowej — za pośrednictwem urzędu skarbowego — w terminie dni 14 po doręczeniu zawiadomienia o uchwale komisji. Postanowienia izby skarbowej są ostateczne.

(6) W razie przeprowadzenia klasyfikacji na miejscu na wniosek płatnika koszty, związane z powołaniem biegłego, powinny być pokryte przez płatnika w myśl art. 66 § 3 ordynacji podatkowej.

§ 24. (1) Wymiaru państwowego podatku gruntowego dla poszczególnych jednostek podatkowych indywidualnych i zbiorowych dokonują właściwe urzędy skarbowe.

(2) Rozkładu podatku, wymierzonego na podatkowe jednostki zbiorowe, pomiędzy poszczególnych uczestników jednostek zbiorowych dokonują zarządy gmin w trybie, przewidzianym w § 27 i § 28.

§ 25. Urzędy skarbowe obliczają państwowy podatek gruntowy i dodatek samorządowy dla wszystkich jednostek podatkowych, podlegających opodatkowaniu według stanu na dzień 1 stycznia roku podatkowego. Dla podatkowych jednostek indywidualnych urzędy skarbowe obliczają oddzielny dodatek z art. 7 oraz ulgi z art. 8 (§ 29 ust. 3). W tym celu urzędy skarbowe zakładają rejestr wymiarowy (wzór Nr 5) w dwóch częściach: do pierwszej części wpisuje się jednostki podatkowe, opłacające oddzielny dodatek z art. 7, a do drugiej — pozostałe jednostki podatkowe. Rejestr wymiarowy zakłada się na okres 5-letni.

§ 26. (1) Od wymiaru państwowego podatku gruntowego służy płatnikowi prawo wnie-

sienia odwołania, przy czym w odwołaniu nie może być kwestionowane zaliczenie gruntów do poszczególnych klas.

(2) Odwołanie od wymiaru państwowego podatku gruntowego, wymierzonego dla podatkowej jednostki zbiorowej, powinno być podpisane przez dwóch przedstawicieli, wybranych przez uczestników tejże jednostki.

§ 27. (1) Urzędy skarbowe zawiadamiają zarządy gmin—na podstawie ewidencji gruntów—o kwotach państwowego podatku gruntowego na dany rok podatkowy dla poszczególnych podatkowych jednostek zbiorowych, w formie wykazu, w terminie do 1 lutego roku podatkowego.

(2) Zarządy gmin dokonują rozkładu państwowego podatku gruntowego pomiędzy poszczególnych uczestników podatkowych jednostek zbiorowych po uprzednim wysłuchaniu opinii dwóch płatników podatku gruntowego danej gminy oraz dwóch uczestników danej podatkowej jednostki zbiorowej. Osoby te zarząd gminy powołuje we własnym zakresie. Z dokonanego rozkładu podatku spisuje się protokół.

§ 28. (1) Zarządy gmin dokonują rozkładu państwowego podatku gruntowego pomiędzy poszczególnych uczestników podatkowych jednostek zbiorowych w zależności od ilości posiadanych przez każdego z nich gruntów z uwzględnieniem wartości, przychodowości lub klas podatkowych tych gruntów.

(2) Przy rozkładzie podatku powinny być przestrzegane następujące zasady:

1) ogólna suma podatku, wymierzonego na podatkową jednostkę zbiorową, powinna być w całości rozłożona pomiędzy uczestników danej jednostki;
2) przeciętne obciążenie jednego hektara podlegających opodatkowaniu gruntów poszczególnego uczestnika podatkowej jednostki zbiorowej nie powinno przewyższać 1,5 - krotnego przeciętnego obciążenia jednego hektara gruntów tejże jednostki podatkowej na dany rok podatkowy.

§ 29. (1) Wyniki rozkładu podatku zarządy gmin wpisują do list rozkładu państwowego podatku gruntowego (wzór Nr 6) bez zastosowania ulg z art. 8.

(2) Listy rozkładu państwowego podatku gruntowego sporządza się w dwóch egzemplarzach dla każdej podatkowej jednostki zbiorowej.

(3) Jeden egzemplarz listy rozkładu, sporządzonej w myśl ust. (1), zarząd gminy obowiązany jest przesłać urzędowi skarbowemu w terminie dni 14 od daty otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w § 27 ust. (1), z dołączeniem odpisu protokołu z dokonanego rozkładu podatku; listy te urzędy skarbowe wykorzystują przy obliczaniu oddzielnego dodatku z art. 7 i ulg z art. 8 dla płatników indywidualnych (§ 25 ust. 1).

§ 30. (1) Urzędy skarbowe sporządzają i przesyłają zarządom gmin wyciągi (wzór Nr 7) z drugiej części rejestru wymiarowego, obejmujące jednostki podatkowe indywidualne i zbiorowe, przy czym zwracają listy rozkładu państwowego podatku gruntowego w terminie do dnia 1 marca roku podatkowego.

(2) Zarządy gmin obliczają w listach rozkładu państwowego podatku gruntowego ulgi z art. 8 dla poszczególnych uczestników podatkowych jednostek zbiorowych, posiłkując się wyciągami z rejestru wymiarowego.

(3) Na podstawie list rozkładu państwowego podatku gruntowego zarządy gmin zawiadamiają w sposób w danej gminie przyjęty osoby, obowiązane do płacenia podatku, o wysokości wyznaczonego państwowego podatku gruntowego, ulg z art. 8 oraz o wysokości dodatku samorządowego.

(4) Po ukończeniu czynności, o których mowa w poprzednich ustępach, zarząd gminy przesyła właściwemu urzędowi skarbowemu jeden egzemplarz list rozkładu państwowego podatku gruntowego.

§ 31. Zawiadomienie uczestników podatkowych jednostek zbiorowych o wysokości podatku (§ 30 ust. 3) powinno być ukończone do dnia 31 marca każdego roku podatkowego.

§ 32. (1) Od wyznaczonego przez zarząd gminy państwowego podatku gruntowego służy poszczególnym uczestnikom podatkowej jednostki zbiorowej prawo wniesienia odwołania za pośrednictwem zarządu gminy do właściwego urzędu skarbowego w terminie do końca kwietnia każdego roku podatkowego; odwołania, wniesione po tym terminie, pozostawia się bez rozpatrzenia.

(2) Orzeczenia urzędu skarbowego są ostateczne.

(3) Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku w terminach ustawowych (art. 10).

§ 33. (1) Kwoty państwowego podatku gruntowego, odpisane z powodu uwzględnienia odwołań uczestników podatkowej jednostki zbiorowej, zarządy gmin rozkładają na pozostałych uczestników podatkowej jednostki zbiorowej i pobierają wraz z drugą ratą.

(2) Jeżeli jednak odwołania zostaną rozpatrzone po dniu 15 października roku podatkowego, którego dotyczą, wówczas kwoty, o których mowa w ust. (1), powinny być rozłożone w następnym roku podatkowym i pobrane wraz z pierwszą ratą.

§ 34. W razie dokonania dodatkowego wymiaru państwowego podatku gruntowego dla podatkowej jednostki zbiorowej zarząd gminy obowiązany jest przeprowadzić w terminie 30 dni od daty zawiadomienia urzędu skarbowego uzupełniający rozkład podatku dla uczestników tejże jednostki.

§ 35. (1) Uczestnikowi podatkowej jednostki zbiorowej, której grunty nie zostały objęte scaleniem, przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie do właściwego urzędu skarbowego żądania wyłączenia posiadanych przez niego gruntów z podatkowej jednostki zbiorowej i opodatkowania tych gruntów jako podatkowej jednostki indywidualnej. Do podania powinny być dołączone: wyciąg z księgi hipotecznej, stwierdzający tytuł własności i obszar gruntów uczestnika jednostki zbiorowej, oraz plan (odrys planu), stwierdzający położenie i sposób użytkowania gruntów, podlegających wyłączeniu.

(2) Grunty, wydzielone z podatkowej jednostki zbiorowej w myśl ust. (1), podlegają opodatkowaniu, jako jednostka indywidualna, od początku roku następnego po wniesieniu podania o wydzielenie gruntów.

§ 36. (1) Zarządy gmin ponoszą odpowiedzialność za należyte i terminowe przeprowadzenie rozkładu państwowego podatku gruntowego pomiędzy poszczególnych uczestników podatkowych jednostek zbiorowych.

(2) Urzędy skarbowe sprawują nadzór nad czynnościami zarządów gmin w zakresie rozkładu państwowego podatku gruntowego w podatkowych jednostkach zbiorowych.

(3) W razie przeprowadzenia przez zarząd gminy rozkładu podatku oraz obliczenia ulg z art. 8 wbrew przepisom rozporządzenia niniejszego — dyrektor izby skarbowej ma prawo na wniosek urzędu skarbowego uchylić dokonany rozkład podatku i zarządzić ponowne przeprowadzenie rozkładu.

Dział II.

Przepisy, dotyczące województw: nowogródzkiego, poleskiego, wileńskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, grodzieńskiego, sokólskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

§ 37. (1) Urzędy skarbowe prowadzą stałą ewidencję gruntów, położonych w ich okręgach (wzór Nr 8), zarówno podlegających państwowemu podatkowi gruntowemu, jak i od tego podatku zwolnionych.

(2) Ewidencję gruntów zakłada się gminami według gromad — w porządku alfabetycznym nazw jednostek podatkowych — na podstawie materiałów, posiadanych przez urzędy skarbowe, oraz danych ewidencyjnych, dostarczonych przez zarządy gmin w myśl art. 53 i 54 ordynacji podatkowej.

(3) Wszelkie zmiany w powierzchni gruntów, podziale gruntów na rodzaje użytków, osobie właściciela (posiadacza) itp. przeprowadza się w ewidencji gruntów na skutek orzeczeń lub postanowień urzędu skarbowego lub izby skarbowej, powziętych na podstawie:

1) deklaracji płatników i dostarczonych przez nich wyciągów z ksiąg hipotecznych, aktów kupna—sprzedaży, planów (odrysów z planów), sporządzonych przez mierniczych (§ 94), i innych wiarogodnych dowodów;
2) zawiadomień i zaświadczeń władz i instytucji państwowych i samorządowych oraz danych, dostarczonych przez zarządy gmin w myśl art. 53 i 54 ordynacji podatkowej.

(4) W razie utworzenia lub powiększenia jednostki podatkowej w ewidencji gruntów należy zaznaczyć, z których jednostek została ta jednostka utworzona lub powiększona. Okoliczność ta powinna być zaznaczona zarówno przy jednostce utworzonej lub powiększonej, jak i przy jednostce, z której została utworzona lub z której została powiększona odnośna jednostka podatkowa.

§ 38. W przypadkach, w których niemożliwe jest stwierdzenie na podstawie posiadanego materiału właściwego podziału gruntów na rodzaje użytków, lub w razie nasuwających się wątpliwości co do zgodności dostarczonych przez płatników dowodów ze stanem faktycznym — urząd skarbowy przeprowadza dochodzenie przy pomocy zarządów gmin lub przez własne organa, stosując analogiczne przepisy § 23 (wzór Nr Nr 9 i 10).

§ 39. (1) Na podstawie ewidencji gruntów urzędy skarbowe sporządzają wykazy wszystkich gruntów, znajdujących się w ich okręgach, a podlegających państwowemu podatkowi gruntowemu, według stanu na dzień 1 stycznia roku podatkowego (wzór Nr 11) i wykazy te przedstawiają izbie skarbowej w terminie do dnia 15 stycznia roku podatkowego.

(2) Na podstawie tych wykazów izba skarbowa ustala ogólną sumę podatku, przypadającą na poszczególne powiaty w myśl art. 4 i § 13.

§ 40. (1) Rozkładu państwowego podatku gruntowego na poszczególne jednostki podatkowe dokonują właściwe urzędy skarbowe przy współudziale powiatowych komisji repartycyjnych.

(2) Rozkładu podatku, wymierzonego na podatkowe jednostki zbiorowe, pomiędzy poszczególnych uczestników jednostek zbiorowych dokonują zarządy gmin w trybie, przewidzianym w § 59 i § 60.

§ 41. (1) Dla obszaru każdego powiatu łącznie z miastami wydzielonymi, znajdującymi się w jego granicach, tworzy się powiatową komisję repartycyjną.

(2) Powiatowa komisja repartycyjna czynna jest przy urzędzie skarbowym. Jeżeli na obszarze działania powiatowej komisji repartycyjnej znajduje się kilka urzędów skarbowych, komisja repartycyjna czynna jest przy urzędzie powiatowym.

(3) Jeżeli na obszarze działania powiatowej komisji repartycyjnej jest więcej niż jeden po-

wiatowy urząd skarbowy, wówczas urząd, przy którym komisja jest czynna, wyznacza dyrektor izby skarbowej.

§ 42. (1) W skład powiatowej komisji repartycyjnej wchodzą:

1) naczelnik lub zastępca naczelnika urzędu skarbowego, przy którym komisja jest czynna, — jako przewodniczący;
2) 4 członków, powołanych z grona płatników państwowego podatku gruntowego, i tyluż zastępców członków.

(2) Członków powiatowej komisji repartycyjnej i ich zastępców powołuje dyrektor izby skarbowej na wniosek naczelnika właściwego urzędu skarbowego. Dwóch członków komisji i tyluż zastępców powołuje się z listy, przedstawionej przez izbę rolniczą, oraz dwóch członków i tyluż zastępców z listy, przedstawionej przez wydział powiatowy, przy czym w obu przypadkach jeden członek (zastępca) powinien być przedstawicielem większej własności, drugi zaś członek (zastępca) — przedstawicielem mniejszej własności.

(3) Jeżeli na obszarze działania powiatowej komisji repartycyjnej znajduje się miasto wydzielone, do składu komisji powołuje się nadto z listy, przedstawionej przez zarząd miasta wydzielonego, dwóch członków i tyluż zastępców płatników państwowego podatku gruntowego.

§ 43. (1) W celu przedstawienia list kandydatów na członków powiatowej komisji repartycyjnej i ich zastępców urząd skarbowy zwraca się do właściwej izby rolniczej i do powiatowego związku samorządowego oraz zarządu miasta wydzielonego, wyznaczając termin przedstawienia tych list. Przedstawione listy powinny zawierać co najmniej podwójną ilość kandydatów.

(2) O powołaniu na członków komisji oraz ich zastępców naczelnik urzędu skarbowego zawiadamia osoby powołane oraz podaje do wiadomości właściwego samorządu nazwiska osób powołanych.

§ 44. Członków (zastępców członków) powiatowej komisji repartycyjnej powołuje się na okres 3 lat podatkowych.

§ 45. Członkami (zastępcami członków) powiatowej komisji repartycyjnej mogą być obywatele Rzeczypospolitej, którzy ukończyli 30 rok życia, korzystają z pełni praw cywilnych i obywatelskich i nie byli karani za przestępstwa na szkodę Skarbu Państwa.

§ 46. (1) Mandat członka (zastępcy członka) powiatowej komisji repartycyjnej gaśnie:

1) w razie nieprzybycia bez należytego usprawiedliwienia na 2 kolejne posiedzenia komisji,
2) w razie utraty warunków piastowania mandatu, określonych w § 42 ust. (2) i § 45.

(2) O wygaśnięciu mandatu członka lub zastępcy członka komisji repartycyjnej orzeka dyrektor izby skarbowej.

§ 47. (1) O dniu posiedzenia powiatowej komisji repartycyjnej członkowie komisji powinni być zawiadomieni pisemnie przez przewodniczącego przynajmniej na 7 dni przed posiedzeniem. Niemożność przybycia powinni członkowie bezzwłocznie usprawiedliwić. O ile pozostało dość czasu, przewodniczący zaprasza w tym wypadku na posiedzenie zastępcę.

(2) Dla prawomocności uchwał komisji potrzebna jest obecność, oprócz przewodniczącego, co najmniej dwóch członków lub ich zastępców. Uchwały w komisji zapadają bezwzględną większością głosów osób, biorących udział w głosowaniu; przewodniczący nie głosuje, lecz jedynie rozstrzyga w razie równości głosów.

§ 48. Z obrad i uchwał powiatowej komisji repartycyjnej spisuje się protokoły, które podpisuje przewodniczący, protokolant i co najmniej dwóch członków komisji, obecnych na posiedzeniu.

§ 49. (1) Członkowi (zastępcy członka) powiatowej komisji repartycyjnej służy prawo do wynagrodzenia — w wysokości 5 zł za każde posiedzenie, w którym bierze udział, oraz zwrot poniesionych niezbędnych kosztów dojazdu do siedziby urzędu skarbowego.

(2) Za niezbędne (konieczne) koszty uważa się koszty przejazdu środkami transportu masowego (koleje, tramwaje, autobusy itp.), odbytego klasą najniższą, w braku zaś takiego środka — koszty przejazdu innym najtańszym z dostępnych środków lokomocji.

(3) Jeżeli członek (zastępca członka) komisji odbył podróż swoim środkiem lokomocji lub pieszo, służy mu prawo do zwrotu kosztów przejazdu, jakie by mu się należały w myśl ust. (2).

§ 50. (1) Dla rozkładu państwowego podatku gruntowego na poszczególne jednostki podatkowe dokonuje się podziału powiatu na rejony ekonomiczne w zależności od warunków naturalnych i gospodarczych (klimat, teren, urodzajność gleby, stan dróg, przeciętny poziom kultury rolnej, rynki zbytu itp.) oraz ustala się dla każdego rejonu przeciętne stawki państwowego podatku gruntowego z 1 ha gruntów, zróżniczkowane według poszczególnych kategorii użytków, bądź rodzajów użytków, wyszczególnionych w taryfie:

I kategoria:

1) grunty uprawne (orne),
2) łąki,
3) sady i ogrody.

II kategoria:

4) grunty leśne z podziałem: na grunty leśne, objęte normalną gospodarką leśną, i na grunty leśne mniej lub wcale niedochodowe z przyczyn, od właściciela gruntów niezależnych,
5) pastwiska,
6) grunty błotniste,
7) grunty pod wodami zamkniętymi z podziałem: na grunty pod wodami, na któ-

rych prowadzi się gospodarstwo rybne, i na grunty pod pozostałymi wodami.

(2) Podany w ustępie (1) podział gruntów na rodzaje użytków może być zmieniony przez wyodrębnienie specjalnych rodzajów, przynoszących szczególne korzyści gospodarcze, bądź wyjątkowo mało wydajnych.

§ 51. Przy rozkładzie państwowego podatku gruntowego na poszczególne jednostki podatkowe powinny być przestrzegane następujące zasady:

1) ogólna suma podatku, wyznaczona na powiat w myśl art. 4 i § 13, nie może ulec uszczupleniu;
2) przy rozkładzie podatku nie bierze się pod uwagę częściowych zwolnień od podatku z art. 2 pkt 10) oraz ulg z art. 8;
3) przy zaliczaniu jednostek podatkowych do poszczególnych rejonów ekonomicznych nie uwzględnia się strat i szkód, poniesionych na skutek klęsk żywiołowych;
4) grunty pod lasami, uznanymi za ochronne i korzystające z procentowego częściowego zwolnienia od podatku (art. 2 pkt 10), nie mogą być przy rozkładzie podatku obciążone w silniejszym stopniu niż sąsiednie grunty leśne;
5) ustalone przy rozkładzie podatku najwyższe obciążenie 1 ha gruntów nie może przekraczać trzykrotnie wziętej właściwej dla danej kategorii użytków przeciętnej stawki dla danego powiatu według taryfy, załączonej do art. 4;
6) maksymalna dopuszczalna rozpiętość między stawkami podatku z 1 ha gruntów, ustalonymi przez powiatową komisję repartycyjną może wynosić:
   a) dla stawek, ustalonych dla tego samego rodzaju użytków, w poszczególnych kolejno rejonach, jak 2 do 3,
   b) dla stawek, ustalonych dla poszczególnego rodzaju użytków danej kategorii, w obrębie tego samego rejonu, jak 1 do 2.

Przykład:

Powiat został podzielony na rejony: A, B, C i D: przeciętne stawki podatku z 1 ha gruntów w myśl § 50 ustalono z zachowaniem dopuszczalnej rozpiętości:

Dla rejonu	A	B	C	D
I kategoria:				
Grunty orne . . .	1,20	1,40	1,50	2,00
Ogrody	1,50	1,80	2,00	2,50
II kategoria:				
Grunty błotniste . .	0,10	0,15	0,20	0,25
Pastwiska	0,20	0,28	0,30	0,24

§ 52. (1) Dla dokonania rozkładu państwowego podatku gruntowego urzędy skarbowe zbiorą niezbędne materiały, w szczególności wykorzystując w tym celu dane:

1) ustalone w związku z przeprowadzaniem klasyfikacji gruntów w myśl ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 203);
2) będące w posiadaniu organizacji rolniczych i izb rolniczych oraz wydziałów powiatowych.

(2) Na podstawie zebranych materiałów urzędy skarbowe przy współudziale biegłych opracowują projekt podziału powiatu na rejony ekonomiczne i przeciętne stawki podatku z 1 ha gruntów poszczególnych rodzajów użytków lub kategorii użytków.

(3) Zaprojektowanie stawek podatku przeprowadza się w sposób następujący:

1) ustala się przy współudziale biegłych liczby (mnożniki), wyrażające stosunek, w jakim pozostaje do siebie pod względem wartości lub przychodu 1 ha gruntów tego samego rodzaju lub tej samej grupy różnych rodzajów użytków w różnych rejonach, przy czym przyjmuje się za podstawę obliczenia 1 ha gruntów danego użytku z rejonu, podlegającego najniższemu obciążeniu podatkiem gruntowym;
2) następnie ustala się wysokość przeciętnych stawek podatku z 1 ha danego rodzaju użytków:
   a) dla rejonu o najniższym obciążeniu (p. 1) i
   b) dla każdego z pozostałych rejonów.

W celu ustalenia wysokości przeciętnej stawki dla rejonu o najniższym obciążeniu—iloczyn, otrzymany z przemnożenia ogólnej ilości hektarów danego rodzaju gruntów użytkowych ze wszystkich rejonów przez przeciętną stawkę według taryfy, załączonej do art. 4. dzieli się przez sumę iloczynów, otrzymanych z przemnożenia ilości hektarów tych samych gruntów w każdym rejonie przez właściwy dla danego rejonu mnożnik. Wysokość stawek dla pozostałych rejonów ustala się drogą przemnożenia stawki, określonej dla rejonu o najniższym obciążeniu, przez właściwy dla każdego z tych rejonów mnożnik.

(4) Kwoty, określone w myśl ust. (3) p. 2), zaokrągla się do pełnych groszy; części mniejsze od pół grosza odrzuca się. Wynikającą z zaokrąglenia nadwyżkę lub niedobór w kontyngencie podatku powiatowa komisja repartycyjna wyrównywa przez obniżenie lub zwiększenie odpowiednio według własnego uznania kwot podatku dla niektórych jednostek podatkowych.

Przykład:

Przeciętna stawka w powiecie według taryfy, stanowiącej załącznik do art. 4, dla 1 ha gruntów ornych — 1,50 zł; powiat podzielono na 5 rejonów gruntów ornych: w rejonie A—10.000

ha, w rejonie B—10.000 ha, w rejonie C—6.000 ha, w rejonie D—1.000 ha i w rejonie E—4.000 ha, czyli łącznie 31.000 ha; stosunek pomiędzy rejonami pod względem wartości 1 ha lub przychodu z 1 ha gruntów wyraża się, jak:

1 : 1,2 : 1,4 : 1,6 : 2; przeciętna stawka dla rejonu A wyniesie zatem:

$$\frac{31\,000 \times 1.5}{10.000 \times 1 + 10.000 \times 1{,}2 + 6.000 \times 1{,}4 + 1\,000 \times 1{,}6 + 4.000 \times 2} =$$

= 1,16 złotych;

stawki dla pozostałych rejonów wyniosą:

dla rejonu B = 1,16 × 1,2 = 1,392 zł w zaokrągleniu 1,39 zł
„ „ C = 1,16 × 1,4 = 1,624 „ „ „ 1,62 „
„ „ D = 1,16 × 1,6 = 1,856 „ „ „ 1,86 „
„ „ E = 1,16 × 2,0 = 2,32 „ „ „ 2,32 „

Różnica pomiędzy kwotą, otrzymaną z zastosowania przeciętnej stawki z taryfy (kontyngent podatku), a kwotą, otrzymaną przy zastosowaniu stawek podatkowych w myśl projektu rozkładu podatku, wynosi:
31.000 × 1,5 — (10.000 × 1,16 + 10.000 × 1,39 + + 6.000 × 1,62 + 1.000 × 1,86 + 4.000 × 2,32) = = 46.500 — 46.360 = 140 zł; niedobór ten rozkłada się pomiędzy niektóre jednostki podatkowe.

(5) W sposób, podobny do wskazanego w ust. (3), przeprowadza się ustalenie zróżniczkowanych przeciętnych stawek podatku dla jednego hektara poszczególnych rodzajów użytków danej kategorii gruntów, położonych w obrębie tego samego rejonu.

(6) W uzasadnionych przypadkach ustalenie stawek może być przeprowadzone za zezwoleniem dyrektora izby skarbowej w sposób odmienny od wskazanego w ust. (3), (4) i (5), z zachowaniem jednak przepisów §§ 50 i 51.

§ 53. (1) Zarządy gmin obowiązane są do współdziałania z urzędami skarbowymi przy opracowaniu projektu rozkładu państwowego podatku gruntowego, dostarczając niezbędny materiał ewidencyjny.

(2) W związku z rozkładem podatku gruntowego urzędy skarbowe mają prawo przesłuchiwać świadków i biegłych oraz żądać udzielenia wyjaśnień od innych osób (wójtów, sołtysów, agronomów itd.).

§ 54. (1) Na podstawie opracowanego przez urząd skarbowy projektu rozkładu powiatowe komisje repartycyjne uchwalają podział powiatu na rejony ekonomiczne i przeciętne stawki podatku z 1 ha gruntów poszczególnych rodzajów użytków bądź kategorii użytków, zaliczając poszczególne jednostki podatkowe do odpowiednich rejonów. Zasady rozkładu podatku obowiązują na jeden rok podatkowy; zasady te mogą być przyjęte przez komisje repartycyjne w latach następnych.

(2) Powiatowa komisja repartycyjna korzysta z tych samych uprawnień co i urząd skarbowy (§ 53 ust. (2)).

§ 55. (1) Na podstawie uchwał powiatowych komisji repartycyjnych właściwe urzędy skarbowe obliczają państwowy podatek gruntowy i dodatek samorządowy dla wszystkich jednostek podatkowych, podlegających opodatkowaniu według stanu na dzień 1 stycznia roku podatkowego. Dla podatkowych jednostek indywidualnych urzędy skarbowe obliczają oddzielny dodatek z art. 7 oraz ulgi z art. 8 (§ 61 ust. 3). W tym celu urzędy skarbowe zakładają rejestr wymiarowy (wzór Nr 5) w dwóch częściach: do pierwszej części wpisuje się jednostki podatkowe, opłacające oddzielny dodatek z art. 7, a do drugiej — pozostałe jednostki podatkowe. Rejestr wymiarowy zakłada się na okres 5-letni.

(2) Grunty, nabyte przez uczestników podatkowej jednostki zbiorowej, a znajdujące się poza jej obszarem — dołącza się przy wymiarze państwowego podatku gruntowego do obszaru gruntów tejże jednostki, jeżeli nabyte grunty położone są w tej samej gromadzie; nie dotyczy to jednak przypadków, gdy na nabyte grunty założono osobną księgę hipoteczną.

§ 56. Jeżeli przy obliczeniu ogólnej sumy państwowego podatku gruntowego lub oddzielnego dodatku dla poszczególnych indywidualnych płatników lub dla podatkowych jednostek zbiorowych, otrzyma się kwotę złotych z ułamkiem o więcej niż jednym miejscu dziesiętnym, a zarazem setne części złotego wynoszą 5 lub więcej, wówczas zaokrągla się części ułamkowe wzwyż do pełnych dziesiętnych części złotego; w przeciwnym razie setne i dalsze części złotego opuszcza się.

§ 57. (1) Od wymiaru państwowego podatku gruntowego służy płatnikowi prawo wniesienia odwołania, przy czym w odwołaniu nie mogą być kwestionowane stawki podatkowe, ustalone przez powiatową komisję repartycyjną.

(2) Odwołanie od wymiaru państwowego podatku gruntowego, wymierzonego na podatkową jednostkę zbiorową, powinno być podpisane przez dwóch przedstawicieli, wybranych przez uczestników tejże jednostki.

§ 58. (1) Izby skarbowe sprawują nadzór nad czynnościami powiatowych komisji repartycyjnych.

(2) W wypadku stwierdzenia, że rozkład podatku na poszczególne jednostki podatkowe został przeprowadzony wbrew przepisom rozporządzenia niniejszego, Minister Skarbu — na wniosek dyrektora właściwej izby skarbowej — uchyla wymiar podatku i zarządza ponowny rozkład.

§ 59. (1) Urzędy skarbowe zawiadamiają zarządy gmin na podstawie ewidencji gruntów o kwotach państwowego podatku gruntowego na dany rok podatkowy dla poszczególnych

podatkowych jednostek zbiorowych w formie wykazu, w terminie do 10 lutego roku podatkowego.

(2) Zarządy gmin dokonują rozkładu państwowego podatku gruntowego pomiędzy poszczególnych uczestników podatkowych jednostek zbiorowych po uprzednim wysłuchaniu opinii dwóch płatników podatku gruntowego danej gminy oraz dwóch uczestników danej podatkowej jednostki zbiorowej. Osoby te powołuje zarząd gminy we własnym zakresie. Z dokonanego rozkładu podatku spisuje się protokół.

§ 60. (1) Zarządy gmin dokonują rozkładu państwowego podatku gruntowego pomiędzy poszczególnych uczestników podatkowej jednostki zbiorowej w zależności od ilości posiadanych przez każdego z nich gruntów z uwzględnieniem wartości, przychodowości lub kategorii tych gruntów.

(2) Przy rozkładzie podatku powinny być przestrzegane zasady następujące:

1) ogólna suma podatku, wymierzonego na podatkową jednostkę zbiorową, powinna być w całości rozłożona pomiędzy uczestników danej jednostki;
2) przeciętne obciążenie jednego hektara podlegających opodatkowaniu gruntów poszczególnego uczestnika podatkowej jednostki zbiorowej nie powinno przewyższać 1,5-krotnego przeciętnego obciążenia jednego hektara gruntów tejże jednostki podatkowej na dany rok podatkowy.

§ 61. (1) Wyniki rozkładu podatku zarządy gmin wpisują do list rozkładu państwowego podatku gruntowego (wzór Nr 6) bez zastosowania ulg z art. 8.

(2) Listy rozkładu państwowego podatku gruntowego sporządza się w dwóch egzemplarzach dla każdej podatkowej jednostki zbiorowej.

(3) Jeden egzemplarz listy rozkładu, sporządzonej w myśl ust. (1), zarząd gminy obowiązany jest przesłać urzędowi skarbowemu w terminie dni 14 od daty otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w § 59 ust. (1), z dołączeniem odpisu protokołu z dokonanego rozkładu podatku; listy te urzędy skarbowe wykorzystują przy obliczaniu oddzielnego dodatku z art. 7 i ulg z art. 8 dla płatników indywidualnych (§ 55 ust. 1).

§ 62. (1) Urzędy skarbowe sporządzają i przesyłają zarządom gmin wyciągi (wzór Nr 7) z drugiej części rejestru wymiarowego, obejmujące jednostki podatkowe indywidualne i zbiorowe, przy czym zwracają listy rozkładu państwowego podatku gruntowego w terminie do dnia 1 marca roku podatkowego.

(2) Zarządy gmin obliczają w listach rozkładu państwowego podatku gruntowego ulgi z art. 8 dla poszczególnych uczestników podatkowych jednostek zbiorowych, posiłkując się wyciągami z rejestru wymiarowego.

(3) Na podstawie list rozkładu państwowego podatku gruntowego zarządy gmin zawiadamiają w sposób w danej gminie przyjęty osoby, obowiązane do płacenia podatku, o wysokości wyznaczonego państwowego podatku gruntowego, ulg z art. 8 oraz o wysokości dodatku samorządowego.

(4) Po ukończeniu czynności, o których mowa w poprzednich ustępach, zarząd gminy przesyła właściwemu urzędowi skarbowemu jeden egzemplarz list rozkładu państwowego podatku gruntowego.

§ 63. Zawiadomienie uczestników podatkowych jednostek zbiorowych o wysokości podatku (§ 62 ust. 3) powinno być ukończone do dnia 31 marca każdego roku podatkowego.

§ 64. (1) Od wyznaczonego przez zarząd gminy państwowego podatku gruntowego służy poszczególnym uczestnikom podatkowej jednostki zbiorowej prawo wniesienia odwołania za pośrednictwem zarządu gminy do właściwego urzędu skarbowego w terminie do końca kwietnia każdego roku podatkowego; odwołania, wniesione po tym terminie, pozostawia się bez rozpatrzenia.

(2) Orzeczenia urzędu skarbowego są ostateczne.

(3) Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku w terminach ustawowych.

§ 65. (1) Kwoty państwowego podatku gruntowego, odpisane z powodu uwzględnienia odwołań uczestników podatkowej jednostki zbiorowej, zarządy gmin rozkładają na pozostałych uczestników podatkowej jednostki zbiorowej i pobierają wraz z drugą ratą.

(2) Jeżeli jednak odwołania zostaną rozpatrzone po dniu 15 października roku podatkowego, którego dotyczą, wówczas kwoty, o których mowa w ust. (1), powinny być rozłożone w następnym roku podatkowym i pobrane wraz z pierwszą ratą.

§ 66. Dodatkowe wymiary państwowego podatku gruntowego uskuteczniają urzędy skarbowe przez zastosowanie przeciętnych stawek przyjętych przez powiatową komisję repartycyjną na dany rok podatkowy.

§ 67. W razie dokonania dodatkowego wymiaru podatku dla podatkowej jednostki zbiorowej zarząd gminy obowiązany jest przeprowadzić w terminie 30 dni od daty zawiadomienia urzędu skarbowego uzupełniający rozkład podatku dla uczestników tejże jednostki.

§ 68. (1) Uczestnikowi podatkowej jednostki zbiorowej, której grunty nie zostały objęte scaleniem, służy prawo zgłoszenia na piśmie do właściwego urzędu skarbowego żądania wyłączenia posiadanych przez niego gruntów z podatkowej jednostki zbiorowej i opodatko-

wania tych gruntów, jako jednostki podatkowej indywidualnej. Do podania powinny być dołączone: wyciąg z księgi hipotecznej, stwierdzający tytuł własności i obszar gruntów uczestnika jednostki zbiorowej oraz plan (odrys planów), stwierdzający położenie i sposób użytkowania gruntów, podlegających wyłączeniu.

(2) Grunty, wydzielone z podatkowej jednostki zbiorowej w myśl ust. (1), podlegają opodatkowaniu, jako jednostka indywidualna, od początku roku następnego po wniesieniu podania o wydzielenie gruntów.

§ 69. (1) Zarządy gmin ponoszą odpowiedzialność za należyte i terminowe przeprowadzenie rozkładu państwowego podatku gruntowego pomiędzy poszczególnych uczestników podatkowych jednostek zbiorowych.

(2) Urzędy skarbowe sprawują nadzór nad czynnościami zarządów gmin w zakresie rozkładu państwowego podatku gruntowego w podatkowych jednostkach zbiorowych.

(3) W razie przeprowadzenia przez zarząd gminy rozkładu podatku oraz obliczenia ulg z art. 8 wbrew przepisom rozporządzenia niniejszego dyrektor izby skarbowej ma prawo na wniosek urzędu skarbowego uchylić dokonany rozkład podatku i zarządzić ponowne przeprowadzenie rozkładu.

Dział III.

Przepisy, dotyczące województw: krakowskiego, lwowskiego, pomorskiego, poznańskiego, śląskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

§ 70. (1) W przypadkach, w których zwolnieniu od podatku w myśl art. 2 podlega część posiadłości gruntowej (kilka parcel, jedna parcela, część parceli), zapisana w matrykule katastralnej (w arkuszu posiadłości gruntowych) jako podlegająca podatkowi, powinny działy katastralne urzędów skarbowych (urzędy katastralne), opierając się na danych, zawartych w aktach państwowego podatku od nieruchomości lub na deklaracji właściciela (posiadacza) gruntu lub też na zawiadomieniu właściwej władzy (§ 11), określić prowizorycznie kwotę, o którą należy w związku z wyłączeniem danego obszaru spod opodatkowania obniżyć uwidocznioną w matrykule (w arkuszach posiadłości gruntowych) kwotę podatku katastralnego (kwotę czystego dochodu katastralnego).

(2) W przypadkach, gdy dane, o których mowa w ust. (1), będą nasuwały wątpliwości. wówczas działy (urzędy) katastralne powinny przeprowadzić dochodzenia, zasięgając w zarządach gmin informacji co do faktycznego stanu rzeczy, lub badając faktyczny stan na miejscu.

§ 71. (1) Celem ustalenia podstawy wymiaru państwowego podatku gruntowego przy opodatkowaniu podwórzy i placów, które według dotychczasowych przepisów nie podlegały podatkowi gruntowemu, działy (urzędy) katastralne obliczają prowizorycznie podatek katastralny (czysty dochód katastralny), przyjmując dla wspomnianych podwórzy i placów katastralną klasę użytku według przyległego do nich (lub otaczającego) w przeważającej części użytku rolnego.

(2) Przepis ust. (1) nie ma zastosowania do podwórzy i placów, podlegających podatkowi od nieruchomości.

§ 72. (1) Celem ustalenia podstawy wymiaru państwowego podatku gruntowego dla poszczególnych właścicieli podwórzy, wykazanych w matrykułach katastralnych bez wyszczególnienia powierzchni, należących do różnych właścicieli (niepodzielone podwórza), działy (urzędy) katastralne powinny wykorzystać dane co do powierzchni wspomnianych podwórzy, ustalone przy przeprowadzeniu klasyfikacji gruntów na podstawie ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 203), a podatek katastralny obliczyć prowizorycznie, zaliczając części niepodzielonych podwórzy, należące do poszczególnych właścicieli, do klasy przyległych (lub otaczających) w przeważającej części użytków rolnych.

(2) W razie niemożności uzyskania danych, wykazujących oddzielny stan posiadania poszczególnych płatników, niepodzielone podwórza wciąga się do rejestrów wymiarowych pod jedną pozycją, jako posiadłość gruntową, stanowiącą wspólną własność kilku osób.

§ 73. Prowizoryczne obliczenie podstaw wymiaru, dokonane w myśl § 70 — 72, działy (urzędy) katastralne utrzymują w ścisłej ewidencji w operatach katastralnych.

§ 74. Na deklaracjach właścicieli (posiadaczy) gruntów lub na zawiadomieniach właściwych władz o powstaniu warunków, uzasadniających zwolnienie podatkowe, powinny być poczynione adnotacje o przyznaniu zwolnienia od podatku, podpisane przez naczelnika urzędu skarbowego.

§ 75. (1) Działy (urzędy) katastralne powinny porównać dane, zawarte w wykazach osób, posiadających nieruchomości gruntowe (art. 53 i 54 ordynacji podatkowej), z danymi katastralnymi, przeprowadzając w razie potrzeby dochodzenia celem usunięcia stwierdzonych różnic oraz dokonać prowizorycznego obliczenia podstaw wymiaru podatku w myśl przepisów § 70 — 72, jeżeli brak warunków do ostatecznego obliczenia podstaw wymiaru.

(2) Po dokonaniu czynności, wskazanych w ust. (1), dział (urząd) katastralny zakłada na okres 5-letni osobno dla każdej gminy i miasta rejestry wymiarowe (wzór Nr 12) w dwóch

częściach i wpisuje do pierwszych części płatników, opłacających oddzielny dodatek z art. 7, a do drugich części pozostałych płatników oraz wypełnia kolumny rejestru wymiarowego, zawierające dane niezbędne do obliczenia państwowego podatku gruntowego. Ponadto dział (urząd) katastralny wykazuje w rejestrach wymiarowych kwoty należności ewidencyjnych.

(3) Do rejestru wymiarowego wciąga się wszystkie grunty, zarówno podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu, jak i zwolnione od tego podatku.

(4) Wpisane do rejestrów wymiarowych kwoty podatku katastralnego (czystego dochodu katastralnego) powinien dział (urząd) katastralny zsumować bez uwzględnienia zwolnień i otrzymaną sumę uzgodnić z ogólną sumą podatku katastralnego (czystego dochodu katastralnego) dla danej miejscowości (gromady, miasta). Zgodność wpisanych danych z danymi katastralnymi stwierdza podpisem kierownik działu (urzędu) katastralnego.

(5) Wszystkie grunty (działki — parcele gruntowe), należące w całości lub w ułamkowych częściach do jednej osoby, a położone na obszarze jednej gminy wiejskiej lub miejskiej, działy (urzędy) katastralne wykazują w rejestrach wymiarowych pod jednym numerem kolejnym. Grunty te stanowią jedną jednostkę podatkową.

§ 76. (1) W rejestrach wymiarowych, założonych w myśl § 75, urząd skarbowy oblicza kwoty państwowego podatku gruntowego, oddzielnego dodatku z art. 7, ulg z art. 8 oraz dodatku samorządowego.

(2) Urzędy skarbowe przesyłają zarządom gmin w terminie do dnia 1 marca wyciągi (wzór Nr 7) z drugich części rejestrów wymiarowych. Na obszarze, wymienionym w art. 6, urzędy skarbowe w 1937 r. nie sporządzają wyciągów z drugich części rejestrów wymiarowych (§ 98).

§ 77. (1) Od wymiaru państwowego podatku gruntowego służy płatnikowi prawo wniesienia odwołania jedynie co do:

1) pociągnięcia do opodatkowania gruntów wolnych od podatku w myśl art. 2,
2) przyjęcia za podstawę wymiaru kwoty, wyższej od kwoty podatku katastralnego (czystego dochodu katastralnego), uwidocznionej w katastrze gruntowym,
3) obliczenia oddzielnego dodatku z art. 7,
4) niezastosowania ulg z art. 8 lub zastosowania tej ulgi w rozmiarze niewłaściwym.

(2) Sprawy, dotyczące zmiany w osobie właściciela (posiadacza) gruntów i sprostowania kwot podatku katastralnego (czystego dochodu katastralnego), uwidocznionych w katastrze gruntowym, — podlegają załatwieniu w trybie, przewidzianym w przepisach o prowadzeniu katastru gruntowego, przy czym w przypadkach zbycia i nabycia gruntu powinny być stosowane przepisy art. 12 i § 18 ust. (1).

Dział IV.

Przepisy wspólne.

§ 78. (1) Pierwszą instancją w sprawach podatku gruntowego są urzędy skarbowe, drugą zaś instancją — izby skarbowe.

(2) Izby skarbowe sprawują nadzór nad czynnościami władz I instancji.

§ 79. Urzędy skarbowe utrzymują w ścisłej ewidencji grunty, zwolnione czasowo od podatku w myśl przepisów art. 2 pkt 8), 9), 11) i 12).

§ 80. (1) W terminie do dnia 15 stycznia roku podatkowego, w którym po raz pierwszy może nastąpić zwolnienie pewnych gruntów w myśl przepisów art. 2 pkt 2), 4) lub 5), właściciel (posiadacz) tych gruntów powinien złożyć właściwemu urzędowi skarbowemu deklarację (wzór Nr 13), zawierającą oświadczenie, że grunty deklarującego w całości lub w części wolne są od podatku gruntowego na podstawie powołanego w deklaracji przepisu dekretu.

(2) Do deklaracji powinny być dołączone dowody, stwierdzające:

1) powstanie okoliczności faktycznych, uzasadniających zwolnienie gruntów od podatku,

2) czas, w którym okoliczności powyższe powstały,

3) powierzchnię, korzystającą ze zwolnienia od podatku.

(3) W przypadku, gdy zachodzą wątpliwości, czy przedstawione w deklaracjach dane są zgodne z faktycznym stanem rzeczy, — urzędy skarbowe przeprowadzają dochodzenia oraz w razie potrzeby dokonują oględzin gruntów, podlegających zwolnieniu od podatku.

(4) Na obszarach, wymienionych w art. 5 i 6, mają zastosowanie nadto przepisy § 70.

§ 81. (1) W związku z przepisami art. 2 p. 9) i 12) zarządy gmin na zasadzie przepisów art. 53, 54 i 60 ordynacji podatkowej obowiązane są w ciągu dni 30 po upływie każdego półrocza zawiadamiać właściwe urzędy skarbowe na wykazach (wzór Nr 14) o zaszłych na terenie gmin przypadkach:

1) założenia na nieużytkach sztucznego gospodarstwa rybnego,
2) dokonania innych inwestycji, umożliwiających eksploatację nieużytków,
3) zalesienia nieużytków.

(2) O ile chodzi o grunty państwowe, — dane, wymienione w ust. (1), podają zarządy gmin na podstawie zawiadomień organów, pod których zarządem grunty te pozostają.

(3) W przypadkach, gdy zawiadomienia (ust. 1) będą dotyczyły gruntów, nie mających dokładnych pomiarów, zarządy gmin określają w wykazach powierzchnię bez dokonywania pomiarów.

§ 82. (1) Postanowienia w sprawie zwolnienia od podatku osad, objętych postępowaniem scaleniowym lub powstałych w wyniku scalenia, wydają urzędy skarbowe na skutek zawiadomień właściwych władz administracji ogólnej.

(2) Władze administracji ogólnej obowiązane są zawiadamiać właściwe urzędy skarbowe o wyborze lub wyznaczeniu rady uczestników scalenia bądź o zaniechaniu scalenia.

(3) W przypadku zaniechania scalenia państwowy podatek gruntowy za okres zwolnienia pobiera się w ratach płatnych wraz z ratami bieżącymi, przy czym rata zaległa nie może przekraczać 50% raty bieżącej. Pobór państwowego podatku gruntowego następuje na podstawie zawiadomienia, jakie powiatowa władza administracji ogólnej wysyła do urzędu skarbowego najpóźniej w ciągu 30 dni od uprawomocnienia się orzeczenia I instancji, lub wydania przez II instancję orzeczenia o zaniechaniu scalenia.

§ 83. (1) Po upływie okresu zwolnienia od państwowego podatku gruntowego w myśl art. 2 p. 9) urząd skarbowy dokona wymiaru państwowego podatku gruntowego. W tym celu urząd skarbowy uzupełni ewidencję gruntów danymi, dotyczącymi sposobu użytkowania podlegających opodatkowaniu gruntów lub klasyfikacji tychże gruntów, przeprowadzając w razie potrzeby oględziny gruntów na miejscu (§ 23 i 38). Co zaś do gruntów na obszarach, wymienionych w art. 5 i 6, działy katastralne urzędów skarbowych (urzędy katastralne) obliczą prowizorycznie podatek katastralny (czysty dochód katastralny) dla obszaru nieużytków, zmienionych na użytki.

(2) Po upływie okresu zwolnienia od państwowego podatku gruntowego w myśl art. 12 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 92, poz. 833) w brzmieniu ustawy z dnia 18 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 167) i art. 2 p. 8 gruntów scalonych, należących do podatkowych jednostek zbiorowych, urząd skarbowy uskutecznia wymiar państwowego podatku gruntowego odrębnie dla każdego posiadacza.

(3) Przepis ust. (1) stosuje się odpowiednio do opodatkowania gruntów scalonych po upływie okresu zwolnienia, przy czym w celu ustalenia powierzchni gruntów i podziału gruntów na klasy (na rodzaje użytków) powinny być wykorzystane dane, dostarczone przez właściwe władze administracji ogólnej w myśl art. 55 ordynacji podatkowej.

§ 84. (1) Właściwe władze obowiązane są do przesyłania urzędom skarbowym zawiadomień, określonych w § 11 p. 2), dotyczących gruntów, wymienionych w art. 2 p. 3), 6) i 10), najpóźniej w terminie dni 30 po upływie półrocza, w którym zaszły okoliczności faktyczne, uzasadniające zwolnienie od podatku lub powstanie obowiązku podatkowego.

(2) Zawiadomienia, dotyczące gruntów, wymienionych w art. 2 p. 11), właściwe władze przesyłają urzędom skarbowym w terminie dni 30 po upływie roku, w którym dokonano sztucznego zalesienia tych gruntów.

§ 85. W razie, gdyby sztuczne zalesienie gruntów, wymienionych w art. 2 p. 11), nastąpiło nie w jednym roku, lecz stopniowo w ciągu kilku lat, — zwolnienie od państwowego podatku gruntowego, w zależności od terminu otrzymania zawiadomienia (§ 84), może być przyznane:

1) dla każdej części gruntów odrębnie — od następnego roku po dokonaniu sztucznego zalesienia danej części lub
2) dla całej powierzchni gruntów, sztucznie zalesionych, licząc czasokres zwolnienia od roku następnego po ukończeniu zalesienia całej powierzchni.

Przykład:

Zalesiono ogółem 48 ha gruntów, z czego w roku 1936 — 10 ha, w roku 1937 — 12 ha i w roku 1938 — 26 ha;

a) zawiadomienia wpłynęły w roku 1936 co do 10 ha, w roku 1937 co do 12 ha i w roku 1938 co do 26 ha; grunty powyższe zwalnia się na 30 lat: 10 ha od 1 stycznia 1937 r., 12 ha od 1 stycznia 1938 r. i 26 ha od 1 stycznia 1939 r.;
b) zawiadomienie właściwej władzy wpłynęło w dniu 20 stycznia 1939 r.; grunty powyższe, tj. 48 ha, zwalnia się od opodatkowania na 30 lat, poczynając od 1 stycznia 1939 r.

§ 86. W przypadkach obliczania oddzielnego dodatku z art. 7 i ulg z art. 8 dla gruntów państwowych za oddzielnych płatników uważać należy odrębne działy administracji państwowej oraz każdą instytucję (przedsiębiorstwo) państwową, wyposażoną w odrębną od Skarbu Państwa osobowość prawną.

§ 87. (1) Dla prawidłowego określenia wysokości oddzielnego dodatku (art. 7) urzędy skarbowe utrzymują w ścisłej ewidencji osoby, opłacające powyżej 110 zł podatku rocznie od gruntów, położonych w powiecie, prowadząc w tym celu zapisek, zakładany na okres 5 lat (wzór Nr 15).

(2) Wszelkie zmiany, zaszłe w posiadaniu gruntów, a wpływające na obliczenie oddzielnego dodatku, powinny być uwidocznione w zapisku płatników oddzielnego dodatku.

§ 88. (1) Nakazy płatnicze (wzory Nr 16, 17, 18) wystawiają urzędy skarbowe dla płatników, opłacających oddzielny dodatek z art. 7, podatkowych jednostek zbiorowych i na dodatkowe wymiary państwowego podatku gruntowego lub oddzielnego dodatku z art. 7.

(2) Sposób zawiadomienia o wysokości podatku pozostałych płatników ustala dyrektor izby skarbowej w porozumieniu z wojewodą.

(3) Wymiar państwowego podatku gruntowego i doręczenie nakazów płatniczych bądź zawiadomienie płatników o wysokości podatku (ust. 2) winny być ukończone do dnia 31 marca każdego roku podatkowego.

§ 89. (1) Od wymiaru państwowego podatku gruntowego służy płatnikom prawo wniesienia odwołania do izby skarbowej za pośrednictwem urzędu skarbowego w terminie dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

(2) Płatnikom, którzy o wysokości podatku zostaną zawiadomieni w inny sposób (§ 88 ust. 2), służy prawo wniesienia odwołania do izby skarbowej za pośrednictwem urzędu skarbowego do końca kwietnia każdego roku podatkowego.

(3) Płatnikom oraz uczestnikom podatkowych jednostek zbiorowych (§ 31 i 63), którzy zostaną zawiadomieni o wysokości podatku po dniu 31 marca, przesuwa się odpowiednio termin do wnoszenia odwołań.

§ 90. Urzędy skarbowe obowiązane są zawiadamiać właściwe związki samorządowe o wszelkich zmianach wymiaru państwowego podatku gruntowego.

§ 91. W razie zaprzeczenia przez płatników państwowego podatku gruntowego prawa związku samorządowego do pobierania dodatków do tegoż podatku w ogóle lub według stopy, określonej w orzeczeniu wymiarowym, płatnicy powinni wnosić odrębne odwołania w trybie, terminie i do władz, określonych w przepisach o środkach prawnych, przysługujących płatnikom samoistnych danin samorządowych.

§ 92. Państwowy podatek gruntowy, wynoszący dla indywidualnego płatnika oraz uczestnika podatkowej jednostki zbiorowej rocznie od gruntów, położonych w obrębie gminy — po zastosowaniu ulg z art. 8—kwotę 0,30 zł i mniej, umarza się w rejestrach wymiarowych lub w listach rozkładu.

§ 93. W sprawach, nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem, mają zastosowanie przepisy ordynacji podatkowej.

§ 94. Za „mierniczych", o których mowa w art. 98 § 2 ordynacji podatkowej, uważa się mierniczych, uprawnionych do wykonywania pomiarów gruntów na zasadzie ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 46, poz. 454).

CZĘŚĆ III.

Przepisy, dotyczące poboru podatku gruntowego.

§ 95. Pobór państwowego podatku gruntowego wraz z dodatkiem samorządowym od indywidualnych płatników, nie opłacających oddzielnego dodatku w myśl art. 7, oraz od wszystkich uczestników podatkowych jednostek zbiorowych porucza się zarządom gmin.

§ 96. (1) Dla płatników, wymienionych w § 95, zakładają i prowadzą zarządy gmin „księgi biercze — B" na wzorach, ustalonych osobnym zarządzeniem; w księgach tych otwiera się osobne konta imienne:

1) dla płatników indywidualnych,
2) dla uczestników podatkowych jednostek zbiorowych.

Konta imienne, o których mowa w p. 2, powinny być zgrupowane według jednostek zbiorowych.

(2) Księgi biercze B mogą być zakładane na okres dłuższy niż jednoroczny.

§ 97. (1) Urząd skarbowy prowadzi „księgę bierczą A", w której zakłada:

1) konta imienne dla podatkowych jednostek indywidualnych, podlegających oddzielnemu dodatkowi z art. 7,
2) konta imienne dla uczestników podatkowych jednostek zbiorowych, obowiązanych do opłacania oddzielnego dodatku z art. 7, na których (kontach) kontuje się tylko oddzielny dodatek,
3) konta zbiorcze każdej gminy, której poruczono pobór podatku gruntowego w myśl § 95.

Każde z kont zbiorczych służy do księgowania sumarycznie kwot podatku gruntowego, podlegających wciągnięciu jako przypis, odpis lub jako wpłata do ksiąg bierczych B (§ 96).

(2) Poszczególne konta zbiorcze księgi bierczej A uzgadnia się z zamknięciem ksiąg bierczych B zarządów odnośnych gmin.

§ 98. (1) Na podstawie otrzymanych wyciągów z rejestrów wymiarowych (§ 30, 62, 76) i wyników rozkładu podatku pomiędzy poszczególnych uczestników podatkowych jednostek zbiorowych — zarządy gmin dokonują przypisu wymierzonego podatku w księgach bierczych B.

(2) Na obszarze, wymienionym w art. 6, księgi biercze B na rok 1937/38 zakładają urzędy skarbowe i przesyłają je zarządom gmin.

(3) Przed rozesłaniem zarządom gmin nakazów płatniczych na państwowy podatek gruntowy dla podatkowych jednostek indywidualnych, o których mowa w § 95, celem doręczenia — urzędy skarbowe zamieszczają na tych nakazach tuszem odmiennego koloru pieczątkę: „należność płatna jest w kasie Zarządu Gminy.....", zarządy zaś gmin przed doręczeniem — zamieszczają pozycję księgi bierczej B.

§ 99. (1) W roku 1937 w terminie do dnia 1 maja urzędy skarbowe na podstawie zamkniętych ksiąg bierczych podatku gruntowego za r. 1936/37 sporządzą dla każdej gminy w dwóch egzemplarzach wykazy zaległości indywidualnych płatników, nie obciążonych oddzielnym dodatkiem, i jeden egzemplarz wykazów doręczą za pokwitowaniem zarządom gmin z zarządzeniem przypisania wskazanych w wykazie kwot zaległości na imiennych kontach płatników w księgach bierczych B.

(2) Na obszarze, wymienionym w art. 3 i 4, zaległości i nadpłaty, istniejące w dniu 31 marca 1937 r. na kontach podatkowych jednostek zbiorowych w księgach bierczych urzędów skarbowych i ogólne sumy zaległości tudzież nadpłat na kontach uczestników podatkowych jednostek zbiorowych w księgach bierczych urzędów gmin — przed przeniesieniem ich do właściwych ksiąg bierczych podatku gruntowego (A lub B), założonych na okres 1937/38, powinny być uzgodnione.

(3) Na obszarze, wymienionym w art. 6, zarządy gmin zamkną na dzień 31 marca 1937 roku księgi biercze, prowadzone w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 65). Z ksiąg tych zarządy gmin sporządzą w dwóch egzemplarzach wykazy zaległości (nadpłat) płatników państwowego podatku gruntowego, nie opłacających oddzielnego dodatku z art. 7. Zamknięte księgi biercze i wykazy zaległości zarządy gmin prześlą w terminie do dnia 1 maja 1937 r. właściwym urzędom skarbowym. Po sprawdzeniu urząd skarbowy zwraca zarządowi gminy jeden egzemplarz wykazu zaległości z zarządzeniem przypisania wymienionych w tym wykazie kwot na imiennych kontach płatników w księgach bierczych B.

(4) Na podstawie sporządzonych w myśl ust. (1) i (2) wykazów zaległości — urzędy skarbowe obciążają właściwe konta zbiorcze gmin w księgach bierczych A.

§ 100. Wszelkie zmiany w osobie właściciela (posiadacza) gruntów lub w przypisie podatku, oraz odpisy, zwroty i przerachowania nadpłat przeprowadzają zarządy gmin w księgach bierczych B na podstawie zarządzeń właściwych urzędów skarbowych.

§ 101. (1) Kwoty państwowego podatku gruntowego wraz z 10% dodatkiem interwencyjnym oraz kwoty dodatku do tego podatku na rzecz związków samorządowych w księgach bierczych wykazuje się w łącznych sumach; w ten sam sposób należności te zapisuje się zarówno do dzienników przychodu, jak i do dowodów wpłat.

(2) Kwoty oddzielnego dodatku państwowego z art. 7 i kwoty dodatku samorządowego do tego oddzielnego dodatku wykazuje się także w księgach, dziennikach i dowodach w łącznych sumach.

§ 102. (1) Wpływy na poczet podatku gruntowego (§ 101 ust. (1)) z tytułu należności tak bieżących, jak zaległych wraz z przypadającymi od tych należności odsetkami, osiągnięte w poszczególnych miesiącach danego roku budżetowego, dzieli się pomiędzy Skarb Państwa i samorządy (terytorialne i gospodarcze) w stosunku, w jakim Skarb Państwa i samorządy partycypują procentowo w ogólnej sumie podatku gruntowego według wymiaru na tenże rok.

(2) Wpływy na poczet oddzielnego dodatku (§ 101 ust. (2)) wraz z przypadającymi od tych należności odsetkami, osiągnięte w poszczególnych miesiącach danego roku budżetowego, dzieli się pomiędzy Skarb Państwa i samorządy w sposób, wskazany w ust. (1).

(3) Kasy urzędów skarbowych z osiągniętych wpływów wydzielają na rzecz izb rolniczych i na rzecz związków samorządu terytorialnego kwoty, obliczone według procentowo określonego udziału tych samorządów w wymiarze podatku w myśl ust. (1), zachowując pozostałość na rzecz Skarbu Państwa. Wysokość procentów ustala się w ten sposób, że przyjmuje się łączne obciążenie (wymiar) z tytułu państwowego podatku gruntowego wraz z dodatkiem samorządowym na dany rok podatkowy w gminie za 100% i określa się stosunek procentowy do tej sumy kwot, przypadających na rzecz samorządów. Części tysiączne procentu, mniejsze od 5, opuszcza się, części zaś, wynoszące 5 i więcej tysiącznych, zaokrągla się do jednej setnej części procentu.

Przykład:

Wymiar na rok 1937 (okres budżetowy 1937/38); podatek państwowy (na obszarze, wymienionym w art. 3, 4 i 6 — wraz z 3% udziałem izby rolniczej) — 100; dodatek samorządowy na terenie danej gminy ustalono w wysokości 50% (na obszarze, wymienionym w art. 3, 4 i 6 wraz z 3%-owym udziałem izb rolniczych), czyli łączne obciążenie wyraża się liczbą 150; przyjmując tę ostatnią za 100% — ustala się stosunek procentowy kwot, przypadających izbie rolniczej (x) i samorządowi terytorialnemu (y) z ogólnej sumy wpływów; stosunek ten wypadnie:

a) na obszarze, wymienionym w art. 3, 4 i 6.

$$x = \frac{6 \times 100}{150} = 4\%,$$

$$y = \frac{47 \times 100}{150} = 31,333\%,$$

w zaokrągleniu 31,33%;

b) na obszarze, wymienionym w art. 5

$$y = \frac{50 \times 100}{150} = 33,333\%$$

w zaokrągleniu 33,33%;

czyli z sumy wpływów, jakie w ciągu miesiąca osiągnięte zostaną w danej gminie zarówno z tytułu należności bieżących, jak i zaległości — przypada:

Na rzecz	Na obszarze wymienionym w a t. 3, 4 i 6	5
izby rolniczej	4%	—
związków samorządowych (gmina, pow. związek samorz. i samorząd wojewódzki) .	31,33%	33,33%
Skarb Państwa (pozostałość po wydzieleniu kwot na rzecz samorządu)	64,67%	66,67%

(4) Przepisy ust. (3) stosuje się analogicznie przy podziale wpływów z tytułu oddzielnego dodatku z art. 7.

(5) Wpływy z tytułu dodatku samorządowego, wymierzonego w myśl art. 2 p. 8, wraz z odsetkami podlegają podziałowi w całości pomiędzy związki samorządu terytorialnego a izbę rolniczą; w dziennikach przychodu wpływy te zapisuje się do oddzielnych kolumn.

(6) Klucz dla podziału wpływów w myśl ust. (1) — (5) dla każdej gminy oddzielnie i na każdy rok budżetowy ustala naczelnik właściwego urzędu skarbowego — w porozumieniu z przewodniczącym wydziału powiatowego — z początkiem roku budżetowego osobno dla podatku gruntowego i osobno dla oddzielnego dodatku z art. 7.

§ 103. (1) Płatnicy, dla których księgi biercze prowadzą urzędy skarbowe, wpłacają państwowy podatek gruntowy i dodatek samorządowy w kasach właściwych urzędów skarbowych bezpośrednio lub za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności na ich konto czekowe.

(2) Przyjmowanie przez zarządy gmin państwowego podatku gruntowego, oddzielnego dodatku państwowego oraz dodatku samorządowego od płatników, wymienionych w ust. (1), jest niedopuszczalne.

§ 104. Przy uiszczeniach podatku gruntowego zarządy gmin obowiązane są pobrać odsetki od ustawowych terminów płatności od kwot, nie zapłaconych w terminie.

§ 105. (1) Pobrane sumy z tytułu państwowego podatku gruntowego i dodatku samorządowego wraz z odsetkami zarządy gmin obowiązane są wpłacać do kas właściwych urzędów skarbowych przynajmniej raz na dekadę (1, 11 i 21 każdego miesiąca), po potrąceniu przysługującego gminom wynagrodzenia za wymiar i pobór podatku (§ 113).

(2) Przy wpłacaniu do kas urzędów skarbowych uiszczonych przez płatników sum, mają zarządy gmin doręczać jednocześnie dowody wpłat, sporządzając obrachunek na odwrotnej stronie ostatniego chronologicznego dowodu W obrachunku zarządy gmin zamieszczają:

1) numery złożonych dowodów,
2) ogólną sumę uiszczeń (brutto) z podziałem na poszczególne rodzaje należności według przedziałek kwotowych,
3) kwotę potrąconą za wymiar i pobór podatku (§ 113),
4) sumę należności (netto), wpłaconą lub przelaną do kasy urzędu skarbowego.

(3) W razie dokonania przelewu należności podatkowych za pośrednictwem P. K. O. zarządy gmin przesyłają urzędowi skarbowemu wymienione w ust. (2) dowody w tym samym dniu pocztą.

§ 106. Dzienniki przychodu oraz rejestry przypisów i odpisów podatku gruntowego urzędy skarbowe zakładają i prowadzą według poszczególnych gmin.

§ 107. Zarządy gmin obowiązane są w ciągu 5 dni po upływie każdego miesiąca składać właściwemu urzędowi skarbowemu sprawozdanie o kwotach przypisanego, odpisanego i uiszczonego w ubiegłym miesiącu państwowego podatku gruntowego wraz z dodatkiem samorządowym i odsetkami.

§ 108. (1) Z dniem 31 marca każdego roku zarządy gmin zamykają konta poszczególnych płatników w księgach bierczych B, wyprowadzając sumy zaległości i nadpłaty według poszczególnych lat i rat (terminów płatności).

(2) Na podstawie zamkniętych ksiąg bierczych B zarządy gmin obowiązane są sporządzić i przedstawić w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku właściwemu urzędowi skarbowemu sprawozdanie o podatku gruntowym na przepisanym wzorze.

§ 109. Urzędy skarbowe obowiązane są najpóźniej w terminie do dnia 1 marca każdego roku zaopatrzyć zarządy gmin w niezbędną ilość druków na księgi biercze, pokwitowania, dowo-

dy wpłat i dzienniki przychodu tudzież sprawozdania.

§ 110. (1) Po upływie każdego z terminów, wymienionych w art. 10, nieuiszczona należność podatku gruntowego staje się zaległością, podlegającą ściągnięciu w drodze przymusowej w myśl obowiązujących przepisów.

(2) W ciągu 20 dni po upływie ustawowego terminu płatności każdej raty państwowego podatku gruntowego — zarządy gmin obowiązane są sporządzić i rozesłać wszystkim zalegającym płatnikom upomnienia.

§ 111. (1) Naczelnicy urzędów skarbowych lub delegowani przez władzę skarbową urzędnicy przeprowadzają w zarządach gmin, przynajmniej raz na kwartał, kontrolę rachunkowo-kasową, sprawdzając przy tym przez porównanie wyciągów z rejestrów wymiarowych z księgami bierczymi prawidłowość przypisania wymierzonego podatku w księgach bierczych i mają prawo do wydawania w tych sprawach stosownych zarządzeń.

(2) Nadzór nad czynnościami zarządów gmin w zakresie podatku gruntowego wykonują urzędy skarbowe także na podstawie sprawozdań polustracyjnych inspektorów samorządu gminnego, nadsyłanych przez wydział powiatowy.

§ 112. (1) W razie opóźnienia rozkładu podatku, nieterminowego przelewania pobranych kwot państwowego podatku gruntowego, dodatku samorządowego oraz odsetek, lub w razie niewykonywania innych poruczonych rozporządzeniem niniejszym czynności dyrektorowi izby skarbowej służy prawo wstrzymania opieszałym zarządom gmin wypłaty należnych gminom dodatków do podatków państwowych i udziałów w podatkach państwowych.

(2) Za wszelkie straty wynikłe z tytułu rozkładu oraz poboru państwowego podatku gruntowego przez zarządy gmin, tudzież przez ich organa (wójt, poborca itd.) odpowiedzialność materialną wobec Skarbu Państwa ponosi gmina.

§ 113. (1) Zarządom gmin przyznaje się odszkodowanie za czynności, związane:

1) z rozkładem państwowego podatku gruntowego w podatkowych jednostkach zbiorowych (§ 24 ust. (2) i 40 ust. (2)),
2) z poborem państwowego podatku gruntowego (§ 95).

(2) Wysokość odszkodowania wynosi za czynności, wymienione w ust. (1) p. 1) — 1% i za czynności, wymienione w ust. (1) p. 2)—3% sum, wpłaconych do kasy urzędu skarbowego, a pobranych od płatników, wymienionych w § 95, tytułem państwowego podatku gruntowego wraz z odsetkami.

CZĘŚĆ IV.

Przepisy o ulgach na skutek klęsk żywiołowych.

§ 114. Za wydarzenia (klęski) żywiołowe uważa się następujące zjawiska żywiołowe: nadmierne opady deszczowe i śnieżne, grad, burze, huragany, posuchy, upały, mrozy, okiść, sadź, pożary, powodzie, masowe pojawienie się szkodliwych owadów oraz innych szkodników natury zwierzęcej lub roślinnej, jak również epidemiczne choroby roślin i zwierząt.

§ 115. (1) Przyznanie ulg w państwowym podatku gruntowym na podstawie rozporządzenia niniejszego następuje tylko w przypadkach w których wydarzenia, wymienione w § 114, spowodowały straty w ziemiopłodach, inwentarzu żywym i drzewostanie.

(2) Udzielenie ulg podatkowych z powodu uszkodzenia lub zniszczenia budowli oraz inwentarza martwego przez klęski żywiołowe — może nastąpić na zasadzie art. 123 § 1 ordynacji podatkowej, przy czym bierze się pod uwagę ogólny stan materialny i zdolność płatniczą osoby poszkodowanej.

§ 116. (1) Płatnicy państwowego podatku gruntowego, którzy ponieśli szkody i straty z powodu klęski żywiołowej w wysokości co najmniej 15% normalnego przychodu, jaki osiągnęliby z gospodarstwa rolnego, gdyby klęska nie nastąpiła, mogą uzyskać ulgi w postaci odroczenia, rozłożenia na raty lub umorzenia częściowego lub całkowitego państwowego podatku gruntowego wraz z dodatkiem samorządowym, należnego za okres gospodarczy, na który przypada zmniejszenie przychodu wskutek klęski żywiołowej.

(2) Ulg, wskazanych w ust. (1), udziela się również na skutek zawiadomień dzierżawców gruntów, którzy na podstawie umów dzierżawnych opłacają podatek gruntowy z dzierżawionych i użytkowanych przez nich gruntów.

(3) Za „normalny przychód" uważa się przeciętny roczny przychód brutto z 3 ostatnich nieklęskowych lat.

§ 117. (1) Rozmiar strat, wyrządzonych klęską, ustala się przez porównanie normalnego przychodu gospodarstwa rolnego, dotkniętego klęską, z rzeczywistym przychodem brutto z tego gospodarstwa w roku, w którym klęska miała miejsce.

(2) Przy obliczaniu rzeczywistego przychodu brutto dolicza się odszkodowanie, otrzymane od zakładów ubezpieczeń w związku z klęską żywiołową.

§ 118. (1) Celem uzyskania ulg podatkowych poszkodowane osoby powinny w terminie do dni 30 od dnia ustąpienia wydarzenia żywiołowego zawiadomić właściwy urząd skarbowy

o spowodowaniu tym wydarzeniem szkód w gospodarstwie.

(2) Jeżeli wysokość strat, spowodowanych klęską, może być określona niezwłocznie po wydarzeniu żywiołowym, to poszkodowane osoby powinny w powyższym zawiadomieniu podać ogólny obszar gospodarstwa rolnego, obszar gruntu dotkniętego klęską, rodzaj i rozmiar szkód, wyrządzonych klęską.

(3) Jeżeli wysokość szkód i strat, wyrządzonych klęską, może być stwierdzona dopiero po upływie pewnego czasu (co zachodzi w przypadkach posuchy, mrozów, rdzy zbożowej itp.) to dane, wymienione w ust. (1) i (2), mogą osoby poszkodowane przedstawić urzędowi skarbowemu również po upływie terminu, określonego w ust. (1), w każdym bądź razie w okresie, w którym możliwym jest ustalenie rozmiaru szkód i strat.

§ 119. (1) Urząd skarbowy powinien — możliwie niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o wyrządzonych klęską szkodach i stratach — komisyjnie stwierdzić na miejscu stan faktyczny i ustalić wysokość strat, poniesionych przez osobę, ubiegającą się o ulgi.

(2) Komisyjne stwierdzenie na miejscu jedynie samego faktu nawiedzenia gospodarstw rolnych klęską żywiołową nie jest konieczne, jeżeli fakt ten należy do ogólnie znanych i zostanie potwierdzony zaświadczeniem zarządu gminy, na której obszarze miało miejsce wydarzenie żywiołowe.

(3) Co do poszkodowanych klęską, a położonych na terenie jednej gminy, mniejszych gospodarstw rolnych (o obszarze nie przekraczającym 50 ha) przeprowadzenie na miejscu badania rozmiaru szkód i strat, wyrządzonych klęską, może być zlecone przez urząd skarbowy zarządowi właściwej gminy, która dokona powyższego badania przy współudziale komisji (§ 121 ust. (2)).

§ 120. Jeżeli z charakteru wydarzenia żywiołowego wynika, że klęska dotknęła w mniej więcej jednakowym stopniu obszar całej gromady lub całej gminy, wówczas badanie rozmiaru szkód można ograniczyć do zbadania stanu faktycznego na obszarze 2—3 gospodarstw w danej gromadzie (gminie) i wysokość ustalonych tą drogą strat przyjąć za podstawę przy przyznawaniu ulg dla wszystkich podobnych gospodarstw, dotkniętych klęską w tejże gromadzie (gminie).

§ 121. (1) W skład komisji, powołanej przez urząd skarbowy, wchodzą:

1) naczelnik urzędu skarbowego lub delegowany przez niego urzędnik — jako przewodniczący,
2) dwaj rolnicy, o ile to możliwe — jeden z większej, drugi zaś z mniejszej własności, powołani przez naczelnika urzędu skarbowego spośród rolników, mających gospodarstwa w miejscowościach, sąsiadujących z miejscowością, nawiedzoną klęską żywiołową,
3) delegat samorządu terytorialnego, wyznaczony przez przewodniczącego wydziału powiatowego.

Ponadto w razie potrzeby naczelnik urzędu skarbowego może powołać w skład komisji biegłych (rolników, leśników itp.) z listy, przedstawionej przez izbę rolniczą.

(2) W skład komisji, powołanej przez zarząd gminy (§ 119 ust. (3)), wchodzą:

1) przełożony gminy lub osoba przez niego powołana — jako przewodniczący,
2) sołtys gromady, na której obszarze znajduje się gospodarstwo nawiedzone klęską żywiołową,
3) dwaj rolnicy, powołani przez zarząd gminy spośród rolników, mających gospodarstwa w miejscowościach sąsiadujących z miejscowością, nawiedzoną klęską żywiołową.

§ 122. (1) Komisja, powołana przez urząd skarbowy bądź przez zarząd gminy, powinna stwierdzić rodzaj klęski, określić w kwocie absolutnej normalnej przychód brutto i rzeczywisty przychód brutto z gospodarstwa, dotkniętego klęską, oraz przez porównanie tych przychodów ustalić rozmiar strat w stosunku procentowym do normalnego przychodu brutto (§ 117).

(2) W przypadkach nawiedzenia klęską gruntów uprawnych komisja powinna uwzględnić obniżenie się zbiorów ziemiopłodów w danym roku wskutek ewentualnego przejścia rolników na gospodarkę ekstensywną (zmniejszenie zużycia nawozów itp.). Ponadto komisja stwierdza, czy uszkodzeniu lub zniszczeniu uległa jedyna, pierwsza lub druga, uprawa oraz czy skutki klęski mogą być zażegnane w bieżącym okresie gospodarczym przez nową uprawę lub na skutek sprzyjających zmian atmosferycznych i w jakim stopniu.

(3) W obliczeniach przychodu normalnego i przychodu rzeczywistego powinny być stosowane przeciętne ceny z okresu szacunku, lecz tego samego rodzaju, tj. albo ceny brutto w miejscu zbytu ziemiopłodów, albo ceny netto w miejscu znajdowania się nawiedzonego klęską gospodarstwa.

(4) Na zasadzie powyższych ustaleń, ujętych w formę protokołu, komisja wyraża opinię co do konieczności udzielenia ulg podatkowych i co do rodzaju ulg, które należałoby przyznać poszczególnym gospodarstwom. Opinię tę zamieszcza się w protokole, jako wniosek komisji.

(5) Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów obecnych członków komisji, przy czym przewodniczący nie głosuje; w przypadku równości głosów przytacza się w protokole wszystkie opinie.

(6) Do ważności uchwał komisji konieczna jest obecność przynajmniej dwóch członków oprócz przewodniczącego.

§ 123. (1) Szacowanie szkód i strat, spowodowanych klęskami żywiołowymi, w lasach oraz przyznawanie ulg w państwowym podatku gruntowym dokonywane będzie w trybie, określonym w §§ 116, 118, 119, 121 i 122, — z zastosowaniem przepisów następujących.

(2) Powołana przez urząd skarbowy komisja (§ 121) ustali co do obszaru leśnego, dotkniętego klęską żywiołową:

1) wartość — w chwili szacowania — przychodów, spodziewanych w okresie od chwili ustalenia rozmiarów szkód do chwili, w której te przychody wpłynęłyby z obszaru dotkniętego klęską, o ile by obszar ten nie był uszkodzony;
2) wartość — w chwili szacowania — przychodów, spodziewanych w okresie od chwili ustalenia rozmiaru szkód do chwili, w której te przychody wpłyną z obszaru, dotkniętego klęską;
3) wartość przychodów, uzyskanych zaraz po klęsce;
4) wysokość kosztów dodatkowych, związanych z uporządkowaniem obszaru uszkodzonego i z osiągnięciem z niego przychodów spodziewanych.

(3) Przy ustalaniu wartości przychodów (ust. 2, p. 1 — 3) komisja powinna wziąć pod uwagę wszystkie uzyskane i spodziewane przychody, tj. tak drzewne, czyli z wyrębów, dokonanych zaraz po klęsce oraz z wyrębów przewidywanych (np. cięć, trzebieży drzew uszkodzonych itp.), jak również z innych użytków ubocznych, uzyskanych zaraz po klęsce oraz przewidywanych (np. z jagód, grzybów, trawy itp.); równocześnie komisja powinna potrącić od przychodów spodziewanych po klęsce koszty, związane z uporządkowaniem obszaru uszkodzonego i z osiągnięciem z niego przychodów spodziewanych (np. wydatki na ponowne lub uzupełniające zalesienie, oczyszczenie obszaru, zastosowanie środków ochronnych itp.). Nadto należy wziąć pod uwagę zmianę czynników, wpływających na zmianę wartości przychodów spodziewanych w przypadku, gdyby klęski nie było (np. obniżenie się bonitacji siedliska, degradację gleby, zadrzewienie, wydajność oraz jakość i wartość użytkową zapasów drzewnych itp.).

(4) Wartość przychodów spodziewanych (ustęp (2) p. 1) i 2)) określa się na podstawie przewidywanej wartości poszczególnych przychodów w chwili ich wpływu, stosując przy tym stopę procentową 3 i przyjmując ceny lokalne przeciętne z 5-lecia, poprzedzającego dzień szacunku strat. Wartość powyższą oblicza się według następującej formuły:

$$Wp = Wr \times \frac{1}{1.03^c}$$ gdzie

Wp — oznacza wartość spodziewanych przychodów w chwili szacowania.
Wr — oznacza wartość spodziewanych przychodów w chwili wpływu,
c — oznacza ilość lat, po których upływie spodziewany jest wpływ przychodów.

Ceny dla obliczenia przychodów, uzyskanych zaraz po klęsce (ust. 2 p. 3)), i kosztów (ust. 2 p. 4) przyjmuje się według przeciętnych cen lokalnych w roku klęski.

We wszystkich obliczeniach powinny być stosowane ceny tego samego rodzaju, tj. albo ceny brutto (na wagonie miejsca załadowania lub w innym miejscu zbytu), albo ceny netto (dla drzewostanu na pniu, a dla innych przychodów — po potrąceniu kosztów ich uzyskania, dostawy itp).

(5) Dla ustalenia zasadniczych podstaw szacunkowych, jak np.: a) powierzchni nawiedzonej klęską, bonitacji siedliska (według przyjętych i podanych tablic wydajności), b) zasadniczych rodzajów drzew i ich wieku średniego, c) zadrzewienia, d) kolei rębu, e) okresu czasu, po którego upływie przewiduje się wyrąb użytków rębnych (tj. z cięć), użytków międzyrębnych (tj. z trzebieży) itp., oraz wpływ z innych użytków, f) przewidywanego zapasu z 1 ha użytków rębnych i międzyrębnych oraz przychodu z innych użytków, g) wydajności z 1 ha drewna użytkowego (materiałowego) i opałowego, i) cen, odpowiadających ustalonym sortymentom drzewnym, za 1 m^3 (na pniu lub w miejscu zbytu) — służyć będzie plan lub program gospodarstwa leśnego oraz dane zebrane lub uzupełnione na gruncie, a dla lasów, nie posiadających planu lub programu, — dane, zebrane i ustalone na gruncie.

(6) Różnica między wartością przychodów, określonych w ust. (2) p. 1), a sumą wartości przychodów, określonych w ust. (2) p. 2) i 3), zmniejszona o wartość kosztów, o których mowa w ust. (2) p. 4, — będzie stanowiła absolutną stratę, poniesioną skutkiem klęski żywiołowej.

(7) Przy opracowaniu wniosków (§ 122) komisja oblicza proponowane do umorzenia kwoty podatku gruntowego bądź w formie jednorazowego umorzenia, bądź w formie corocznego umarzania — według następujących wskazówek:

1) wysokość procentowa ulgi w formie rokrocznego umarzania części podatku gruntowego odpowiada stosunkowi procentowemu wysokości straty absolutnej (ust. (6)) do wartości przychodów, spodziewanych z obszaru w przypadku, gdyby klęski nie było (ust. (2) p. 1));
2) okres gospodarczy, na który przypada rokroczne umarzanie części podatku gruntowego, odpowiada okresowi czasu, w ciągu którego przewiduje się zmniejszone przychody spodziewane z obszaru uszkodzonego;

3) wysokość ulgi w formie jednorazowego umorzenia podatku gruntowego określa się według formuły:

$$Um = Ul \times \frac{1{,}03^{w} - 1}{1{,}03^{w} \times 0{,}03} \text{ gdzie}$$

Um — oznacza wysokość kwoty państwowego podatku gruntowego, podlegającego jednorazowemu umorzeniu,

Ul — oznacza wysokość ulgi przy rokrocznym umarzaniu podatku gruntowego (p. 1),

w — oznacza okres gospodarczy, na który przypada rokroczne umarzanie podatku gruntowego (p. 2).

Przykład:

Powierzchnia, dotknięta klęską, wynosi 50 ha; państwowy podatek gruntowy, opłacany z tej powierzchni, wynosi rocznie 4 zł z 1 ha, czyli razem 200 zł; uszkodzone zostały drzewostany sosnowe: 1-roczne, 20, 40, 60 i 80-letnie— na powierzchni po 10 ha każdego drzewostanu; kolej rębu 80-letnia.

Ustalono dla drzewostanów sosnowych:

	1-roczne	20-letnie	40-letnie	60-letnie	80-letnie
	z ł o t y c h				
a) wartość przychodów, spodziewanych w przypadku, gdyby klęski nie było	5000	15000	20000	30000	40000
b) wartość przychodów, spodziewanych po klęsce	5000	10100	14000	18000	24000
c) wartość przychodów, uzyskanych zaraz po klęsce	—	1000	2100	8100	12100
d) wartość kosztów dodatkowych	800	100	100	100	100
Straty absolutne (ust. (6)) wynoszą	800	4000	4000	4000	4000
Stosunek procentowy strat do wartości przychodów pod a) wynosi	16%	26,7%	20%	13,3%	10
Ulgi podatkowe w postaci rokrocznego umarzania części państw. podatku gruntowego wyniosą rocznie po	zł 6,40	zł 10,70	zł 8	zł 5,30	zł 4
przez	80 lat	60 lat	40 lat	20 lat	1 rok
Umorzenie jednorazowe podatku gruntowego wyniesie	193 zł	206 zł	155 zł	79 zł	4 zł

§ 124. (1) Urząd skarbowy rozstrzyga sprawy o udzielenie ulg w granicach swych uprawnień, opierając się na opinii komisji, o ile zaś sprawa przekracza kompetencję urzędu, przedstawia ją izbie skarbowej do decyzji z własnym wnioskiem.

(2) Izba skarbowa rozstrzyga sprawy o udzielenie ulg w granicach swej kompetencji, sprawy zaś, przekraczające te granice, przedstawia do decyzji Ministerstwa Skarbu.

(3) Jeżeli klęską zostało dotknięte jedynie gospodarstwo rolne, umarza się tylko część podatku gruntowego, która przypada na dotknięte klęską gospodarstwo; podatku, przypadającego na przestrzenie leśne, nie bierze się przy tym pod uwagę.

(4) Granice uprawnień określa przepis rozporządzenia wykonawczego do art. 123 ordynacji podatkowej.

§ 125. W wypadku, gdy klęską żywiołową dotknięta zostanie znaczniejsza ilość gospodarstw rolnych na większym terytorium, osobom poszkodowanym mogą być udzielone ulgi podatkowe drogą ogólnego specjalnego zarządzenia Ministra Skarbu, które to zarządzenie określi rozmiar ulg i tryb ich przyznawania.

§ 126. Przyznanie ulg w panstwowym podatku gruntowym powoduje automatycznie zastosowanie w takim samym stosunku procentowym ulg w dodatku samorządowym.

CZĘŚĆ V.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Dział 1.

Przepisy przejściowe.

§ 127. (1) Z dniem 1 stycznia 1937 roku tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przywileje i zwolnienia w państwowym podatku gruntowym.

(2) Od tej daty w państwowym podatku gruntowym stosuje się zwolnienia wyłącznie na podstawie art. 2 — w razie istnienia okoliczności faktycznych, uzasadniających zwolnienie w myśl przepisów tegoż artykułu.

(3) Przepisy ust. (2) nie odnoszą się do przypadków, w których dotychczasowe zwolnienia zostały postanowieniami art. 2 — przy tych samych warunkach — utrzymane w tym samym rozmiarze lub zostały rozszerzone; dotyczy to zwolnienia od państwowego podatku gruntowego następujących gruntów:

1) gruntów scalonych, korzystających w okresie do dnia 1 stycznia 1937 roku ze zwolnienia od państwowego podatku gruntowego z art. 12 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 92, poz. 833) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 18 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 167);

2) gruntów pod lasami, uznanymi za ochronne, wolnych od państwowego podatku gruntowego w myśl art. 28 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o ochronie lasów, nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 111, poz. 932);

3) gruntów sztucznie zalesionych, a nie będących poprzednio gruntami leśnymi, wolnych od państwowego podatku gruntowego w myśl art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o ochronie lasów, nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 111, poz. 932).

(4) W przypadkach, określonych w ust. (3), przysługujące gruntom zwolnienie od państwowego podatku gruntowego w myśl dotychczasowych przepisów zachowuje się do upływu okresu zwolnienia, przewidzianego w przepisach dotychczasowych. W szczególności wolne są od państwowego podatku grunty: a) pod lasami ochronnymi — po koniec roku 1937 (§ 10), b) grunty scalone:

1) jeżeli decyzja wojewody, ustalająca początek okresu zwolnienia od państwowego podatku gruntowego, wydana została przed dniem 1 stycznia 1937 r. na zasadzie art. 12 powołanej w ust. (3) ustawy o scaleniu gruntów, — na okres 2 lat,

2) jeśli decyzja wojewody, wymieniona w p. 1), została wydana po dniu 1 stycznia 1937 r. — na zasadzie art. 2, — na okres 3 lat.

§ 128. (1) Dodatkowe wymiary państwowego podatku gruntowego za lata ubiegłe — do roku 1936 włącznie — będą dokonywane w trybie i przez władze, określone rozporządzeniem niniejszym, przy zastosowaniu jednak przepisów materialnych, obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1937 r.

(2) Załatwianie odwołań, nie rozstrzygniętych w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, będzie się odbywać według przepisów rozporządzenia niniejszego.

Dział II.

Przepisy końcowe.

§ 129. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Państwa z dniem ogłoszenia i stosuje się począwszy od roku podatkowego 1937, z wyjątkiem przepisów części II (§ 95 — 113), które wchodzą w życie z dniem 1 kwietnia 1937 r.

(2) Z dniem 1 stycznia 1937 r. tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przepisy w sprawach, uregulowanych rozporządzeniem niniejszym, z wyjątkiem przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 65), które tracą moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1937 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 27 kwietnia 1937 r. Nr 32, poz. 250).

URZĄD SKARBOWY (*Strona 1*).

w ....

(powiat ....)

Załączniki do rozp. Min. Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. (poz. 393).

Wzór Nr 1
do § 19.

EWIDENCJA GRUNTÓW

(na obszarze wymienionym w art. 3 dekretu)

położonych na terenie gminy

UWAGI: 1) Kolumny ewidencji winny być z początkiem każdego roku podatkowego podsumowane i uzgodnione.

2) Ogólne sumy kolumn 5 — 9 i 11 — 14 przemnożone odpowiednio przez właściwe stawki podatkowe z taryfy załączonej do art. 3 dekretu — łącznie winny odpowiadać każdorocznej sumie podatku z kolumny 20.

Gromada *(Strona 2).*

Nr kolejny	Nazwa jednostki podatkowej (wieś, osada, majątek, folwark itd.)	Nazwisko i imię właściciela (posiadacza) gruntów oraz jego miejsce zamieszkania	Ogólna powierzchnia (kol. 10, 15 i 19)			Ilość gruntów — w myśl dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. podlegających państwowemu podatkowi gruntowemu według taryfy dla																	
						gruntów dworskich												gruntów					
						klasy										razem		klas					
						I		II		III		IV		V				I		II		III	
			w roku	ha	a	ha	a	ha	a	ha	a	ha	a	ha	a	ha	a	ha	a	ha	a	ha	a
1	2	3	4			5		6		7		8		9		10		11		12		13	
			1938																				
			1939																				
			1940																				
			1941																				
								itd.															

(c. d. str. 2).

o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym										Roczna kwota państwowego podatku gruntowego (bez oddzielnego dodatku z art. 7 oraz ulg z art. 8)		Zwolnienie z art. 2 p. 10					Roczna kwota państwowego podatku gruntowego po potrąceniu ulgi z art. 2 p. 10 (różnica pomiędzy kol. 20 a kol. 23)			Uwagi
włościańskich				podlegających zwolnieniu (art. 2 p. 1—9, 11 i 12 dekretu)								Kwota podatku, przypadająca od gruntów pod lasami ochronnymi		podlega odpisaniu						
y IV		razem		Okres zwolnienia (od—do)	Podstawa prawna (wymienić punkt art. 2 dekretu)	Obszar								%	kwota podatku		poz. rejestru wymiarowego			
						według punktów art. 2		razem												
ha	a	ha	a			ha	a	ha	a	zł	gr	zł	gr		zł	gr		zł	gr	
14		15		16	17	18		19		20		21		22	23		24	25		26

(*Strona 1*).

Wzór Nr 2
do § 22.

Do

Urzędu Skarbowego
w..

....
(imię i nazwisko — firma oraz miejsce zamieszkania deklarującego).

D e k l a r a c j a.

Celem odrębnego opodatkowania gruntów o powierzchni hektarów .... arów nabytych — posiadanych — przez .... z maj. — folw. — we wsi — .... należącego do .... i położon.......... w gminie powiatu.. — zgłaszam, na podstawie § 22 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250), następujące dane o sposobie użytkowania nabytych gruntów, jakości tych gruntów oraz — projekt zaklasowania tych gruntów:

	ha	a
I. G r u n t y u ż y t k o w e:		
1) pod i między budynkami		
2) pod ogrodami (warzywnymi, owocowymi itd.)		
3) grunty orne:		
a) grunty zdatne pod zasiew pszenicy		
b) grunty położone w miejscach niskich, a które z powodu rozlewu wód na wiosnę lub w jesieni nie są użyte pod zasiew pszenicy, lecz mogą wydawać plon o b f i t y zboża jarego, kartofli, buraków itp.		
c) grunty orne gleby dobrej i średniej (żytniej)		
d) grunty orne z powodu malej swej urodzajności zasiewane tylko co lat trzy albo nawet sześć żytem lub gryką..................................		
4) łąki, które dają dwa lub więcej zbiorów siana w ciągu roku..................................		
5) łąki, dające jeden zbiór siana w ciągu roku..................................		
6) pastwiska		
7) lasy, krzaki i zarośla..		
8) grunty pod wodami zamkniętymi:		
a) stawy sztucznie nawodnione		
b) inne wody zamknięte		
Razem . .		
II. N i e u ż y t k i:		
(lotne piaski, bagna, mokradła, rojsty, strome stoki i parowy, nie nadające się do użytkowania jako grunty orne, leśne, łąki lub pastwiska, skały, szutrowiska, okopy, doły po żwirze, torfie, glinie, piasku itp. oraz grunty pod wodami otwartymi)		

(Strona 2).

Grunty użytkowe zgodnie z załącznikiem do art. 127, 170 ros. ust. o pod. bezpośr. (Tom V Zb. pr. ros.) zaliczam do następujących klas:

do I kl.		do II kl.		do III kl.		do IV kl.		do V kl.	
ha	a	ha	a	ha	a	ha	a	ha	a

W załączeniu przedkładam następujące dowody: ....

....

....

....

.... dnia .... 193...... r.

(podpis)

.... jako właściciel majątku —
(imię i nazwisko)

folw. — .... wyrażam zgodę na wydzielenie oznaczonych powierzchni w poszczególnych klasach z odpowiednich klas mego majątku — folwarku.

dnia 193 r.

....
(podpis)

Uwagi: A. Podlegają zaliczeniu:

grunty dworskie (zał do art. 127)		grunty włościańskie (zał. do art. 170)	
do kl. I	wymienione w cz. I p. 1 i 2 oraz p. 3 lit. a) i b)	do kl. I	wymienione w cz. I p. 1 i 2 oraz p. 3 lit. a) i b)
do kl. II	wymienione w cz. I p. 3 lit. c)	do kl. II	wymienione w cz. I p. 3 lit. c)
do kl. III	wymienione w cz. I p. 4	do kl. III	wymienione w cz. I p. 4 i 5
do kl. IV	wymienione w cz. I p. 5 oraz p. 8 lit. a)	do kl. IV	wymienione w cz. I p. 6, 7 i 8
do kl. V	wymienione w cz. I p. 3 lit. d), p. 6, 7 i 8 lit. b)		

Zbędne wyrazy w druku skreślić.

Wzór Nr 3
do § 23.

Do

Urzędu Skarbowego

w ....

....

....

(imię i nazwisko — firma — adres deklarującego)

D e k l a r a c j a.

Celem przeprowadzenia klasyfikacji gruntów — zgłaszam, na podstawie § 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250), następujące dane:

I. Imię i nazwisko (firma) właściciela—posiadacza—gruntów, podlegających klasyfikacji ....

....

II. Miejsce położenia posiadłości gruntowej (nazwa powiatu, gminy, gromady, miejscowości)

....

III. Ogólna powierzchnia posiadłości gruntowej .... hektarów .... arów.
IV. Obszar gruntów, podlegających klasyfikacji .... ha .... a, w tym:

	ha	a
1) pod i między budynkami		
2) pod ogrodami (warzywnymi, owocowymi itd.)		
3) grunty orne:		
a) grunty zdatne pod zasiew pszenicy		
b) grunty w miejscach niskich położone, a które z powodu rozlewu wód na wiosnę lub w jesieni nie są użyte pod zasiew pszenicy, lecz mogą wydawać plon o b f i t y zboża jarego, kartofli, buraków itp.		
c) grunty orne gleby dobrej i średniej (żytniej)		
d) grunty orne, z powodu małej swej urodzajności, zasiewane tylko co lat trzy albo nawet co lat sześć żytem lub gryką		
4) łąki, które dają dwa lub więcej zbiorów siana w ciągu roku		
5) łąki, dające jeden zbiór siana w ciągu roku		
6) pastwiska		
7) lasy, krzaki, zarośla		
8) grunty pod wodami zamkniętymi:		
a) stawy sztucznie nawodnione		
b) inne wody zamknięte		
9) nieużytki (lotne piaski, bagna, mokradła, rojsty, strome stoki i parowy, nie nadające się do użytkowania jako grunty orne, leśne, łąki lub pastwiska; wreszcie: skały, szutrowiska, okopy, doły po żwirze, torfie, glinie, piasku itp., grunty pod wodami otwartymi)		
R a z e m . . .		

V. Bliższe oznaczenie dowodów, które są w posiadaniu właściciela (posiadacza) gruntów i dotyczących gruntów podlegających klasyfikacji (wykaz hipoteczny, rejestr pomiarowy, tabela likwidacyjna, plan pomiarowy, odrys z planu itd.) ....

....

VI. Zgodność powyższych danych z faktycznym stanem rzeczy stwierdzam pod rygorem odpowiedzialności z art. 176 ordynacji podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

.... dnia .... 193 .... r.

....
(podpis)

U w a g a: Zbędne wyrazy w druku skreślić.

Wzór Nr 4
do § 23.

P r o t o k ó ł

W dniu .... 193...... r. na skutek ....

....

przybył do majątku — folwarku — wsi — ....
gminy .... delegat urzędu skarbowego w ....
.... (imię i nazwisko — stanowisko służbowe) wraz z

wójtem gminy p.

sołtysem wsi .... p.

oraz z powołanymi w charakterze członków komisji:

1) przedstawicielem większej własności p. ....
właścicielem maj. — folw. — .... gm. ....

2) przedstawicielem mniejszej własności p. ....
właścicielem gruntów w .... gm. celem przeprowadzenia na miejscu klasyfikacji gruntów wymienionego wyżej majątku — folwarku — położonych we wsi — osadzie — ....

Przy klasyfikacji gruntów majątku — folwarku — we wsi — .... był — nie — obecn........... zawiadomiony pismem urzędu skarbowego z dnia .... L. .... właściciel. tych gruntów p. ...., któr.......... nie stawił......... się z przyczyny ....

Ogólną powierzchnię gruntów maj. — folw. — wsi — .... ustala się na podstawie ....
(wyciąg z działu I i II wykazu hipotecznego, rejestr pomiarowy, plan, tabela likwidacyjna itd.) na hektarów .... arów, w tym gruntów wolnych od podatku z art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) .... ha .... a (dane z ewidencji urzędu skarbowego).

Po przyjęciu od biegłych przyrzeczenia, że będą spełniali czynności swe bezstronnie według najlepszej wiedzy i sumienia, i po zbadaniu deklaracji oraz wysłuchaniu wyjaśnień właściciela (pełnomocnika) gruntów — w obecności wójta i sołtysa — ustalono, że na ogólną powierzchnię gruntów, podlegających sklasyfikowaniu .... ha .... a składają się:

	ha	a
1) Grunty pod i między budynkami oraz grunty pod ogrodami (warzywnymi, owocowymi itd.)		
2) grunty orne:		
a) grunty zdatne pod zasiew pszenicy		
b) grunty położone w miejscach niskich, a które z powodu rozlewu wód na wiosnę lub w jesieni nie są użyte pod zasiew pszenicy, lecz mogą wydawać o b f i t y plon zboża jarego, kartofli, buraków itp.		
c) grunty gleby dobrej i średniej (żytniej)		
d) grunty orne z powodu małej swej urodzajności zasiewane tylko co trzy albo nawet co sześć lat żytem lub gryką		
3) Łąki, które dają dwa lub więcej zbiorów siana w ciągu roku		

(Dalszy ciąg).

	ha	a
4) Łąki, które dają jeden zbiór siana w ciągu roku		
5) Pastwiska		
6) Lasy, krzaki i zarośla		
7) Grunty pod wodami zamkniętymi:		
a) stawy sztucznie nawodnione		
b) inne wody zamknięte		
Razem gruntów użytkowych . .		
8) Nieużytki (lotne piaski, bagna, mokradła, rojsty, strome stoki i parowy, nie nadające się do użytkowania jako grunty orne, leśne, łąki lub pastwiska, wreszcie: skały, szutrowiska, okopy, doły po żwirze, torfie, glinie, piasku itp. oraz grunty pod wodami otwartymi)		

Komisja uchwaliła, zgodnie z załącznikiem do art. 127, 170 ros. ust. o pod. bezpośr. (Tom V Zb. pr. ros.), ustalone wyżej rodzaje gruntów użytkowych zaliczyć do następujących klas:

do kl. I (pierwszej) .... ha .... a
„ „ II (drugiej) ha .... a
„ „ III (trzeciej) .... ha .... a
„ „ IV (czwartej) .... ha .... a
„ „ V (piątej) .... ha .... a
razem .... ha .... a

Ewentualne bliższe wyjaśnienia ....

....

....

....

....

....

Na tym protokół zakończono, odczytano i podpisano:

....
(przewodniczący)

....
(wójt)

....
(sołtys)

przedstawiciele płatników
1) ....
2)

Uwaga: Zbędne wyrazy w druku skreślić.

URZĄD SKARBOWY (*Strona 1*). **Wzór Nr 5**

w .... do § 25 i 55.

(powiat)

REJESTR WYMIAROWY

państwowego podatku gruntowego na lata

dla miasta

dla gminy wiejskiej ....

Uwagi:
1) Na jednej stronicy należy wpisywać nie więcej jak 2 płatników.
2) Po dokonaniu wymiaru państwowego podatku gruntowego należy podsumować kolumny, dotyczące kwot podatku.
3) Kolumnę 5 wypełnia się na podstawie ewidencji gruntów (z kol. 25 wzór Nr 1 lub z kol. 24 wzór Nr 8).
4) Kolumn 6—12 nie wypełnia się dla podatkowych jednostek zbiorowych.
5) Zmiany w wymiarze należy notować w kol. „Uwagi".

(*Strona 2*).

Nr kolejny	Poz. ewidencji gruntów	Imię i nazwisko (lub firma) płatnika. Nazwa jednostki podatkowej (osada, wieś, majątek itd.)	Miejsce zamieszkania płatnika lub siedziba	Roczna kwota państwowego podatku gruntowego według ewidencji gruntów		Kwota państwowego podatku gruntowego, podlegająca odpisaniu z tytułu ulgi z art. 8 (przy I racie)						Oddzielny dodatek obliczony w myśl art. 7			
						wysokość podatku opłacana przez płatnika w obrębie danej gminy			wysokość ulg			stopa		kwota	
						poz. rejestru wymiarowego albo listy rozkładu	kwota		%	kwota		poz. zapisku (§ 87 rozp.)	%		
				zł	gr		zł	gr		zł	gr			zł	gr
1	2	3	4	5		6	7		8	9		10	11	12	

(*c. d. str.* 2).

W y m i e r z o n o															UWAGI
za rok	rata	Kwota państwowego podatku gruntowego (po odliczeniu kwoty z tytułu ulg z art. 8—kolumna 9)		Kwota dodatku samorządowego do podatku		Razem (kolumna 15 + 16)		Kwota oddzielnego dodatku (kol. 12)		Kwota dodatku samorządowego do oddzielnego dodatku		Razem (kol. 18 + 19)		Poz. księgi bierczej A	
		zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr		
13	14	15		16		17		18		19		20		21	22

Wzór Nr 6
do § 29 i 61.

URZĄD SKARBOWY *(Strona 1).*
w ....
Zarząd Gminy ....
....
Nr kolejny

LISTA

rozkładu państwowego podatku gruntowego wyznaczonego na r. 193.......... na podatkową jednostkę zbiorową

(wieś, osada, majątek) ....

Poz. wyciągu z rejestru wymiarowego urzędu skarbowego ....

Łączna kwota wymierzonego		
państwowego podatku gruntowego	dodatku samorządowego	Razem
.... zł gr	.... zł .... gr	.... zł .... gr

UWAGI: 1) Od uczestników podatkowych jednostek zbiorowych, którzy od swych gruntów, położonych w granicach jednej gminy, opłacają państwowego podatku gruntowego:

a) nie więcej niż 10 zł rocznie — nie pobiera się I raty, a pobiera się tylko II ratę,

b) powyżej 10 zł do 35 zł rocznie — pobiera się 60% I raty i całą II ratę.

2) Uczestnicy podatkowych jednostek zbiorowych, opłacający od gruntów w powiecie powyżej 110 zł rocznie, nie korzystają z ulg z art. 8.

3) Uczestnikom podatkowych jednostek zbiorowych, dla których roczny państwowy podatek gruntowy po potrąceniu kwoty ulg z art. 8 wynosi 30 gr i mniej, podatek ten umarza się na podstawie § 92, przy czym nie wypełnia się kolumn 12 — 17 i fakt umorzenia zaznacza się w kol. „Uwagi".

(*Strona 2*).

Nr kolejny	Nazwisko i imię płatnika	Podatek z gruntów posiadanych										
		w danej podatkowej jednostce zbiorowej					w innych miejscowościach danej gminy				Roczna kwota podatku gruntowego na rzecz Skarbu Państwa ze wszystkich gruntów w danej gminie (kol. 5+kol. 8)	
		Odległość w kilometrach od miasta liczącego ponad 100.000 mieszkańców	Obszar gruntów		Roczna kwota państwowego podatku gruntowego		Nazwa podatkowej jednostki zbiorowej	Pozycja listy rozkładu pod. gruntowego lub wyciągu z rejestru wymiarowego urzędu skarbowego	Roczna kwota państwowego podatku gruntowego			
			ha	a	zł	gr			zł	gr	zł	gr
1	2	3	4		5		6	7	8		9	

(*c. d. str. 2*).

Ulgi z art. 8			Do pobrania														Grunty posiadane w innych gminach danego powiatu (wskazać nazwę tych gruntów i gminę)	Uwagi
			I rata						II rata									
stopa %%	Kwota		na rzecz Skarbu Państwa (różnica pomiędzy połową sumy z kol. 5 a sumą z kol. 11)		na rzecz związków samorządowych		Razem		na rzecz Skarbu Państwa		na rzecz związków samorządowych		Razem					
	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr				
10	11		12		13		14		15		16		17				18	19

(Strona 1).

Wzór Nr 7
do § 30, 62 i 76.

W Y C I Ą G
z rejestru wymiarowego państwowego podatku gruntowego na rok podatkowy 193

U W A G A: 1) Do kolumny 5 wpisuje się sumy z kol. 5 rejestru wymiarowego.

2) W związku z przepisami § 16 ust. (1) w kolumnie 11 „Uwagi" przy podatkowych jednostkach zbiorowych winno być zaznaczone na podstawie zapisku płatników oddzielnego dodatku z art. 7 (wzór Nr 15 do § 87 rozp.), którzy z uczestników tych jednostek obowiązani są opłacać oddzielny dodatek.

(Strona 2).

Nr kolejny	Poz. rejestru wymiarowego	Imię i nazwisko (lub firma) płatnika. Nazwa jednostki podatkowej (osada, wieś, majątek itd.)	Miejsce zamieszkania płatnika (lub siedziba)	Roczna kwota państwowego podatku gruntowego (kol. 5 rejestru wymiarowego) zł gr	Wymierzono: rata	Wymierzono: kwota państwowego podatku gruntowego zł gr	Wymierzono: kwota dodatku samorządowego zł gr	Wymierzono: razem (kol. 7 + kol. 8) zł gr	Wymierzono: poz. ks. bierczej B i Nr listy rozkładu	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
						itd.				

URZĄD SKARBOWY

w ....

(powiat..................................)

(Strona 1).

Wzór Nr 8
do § 37.

EWIDENCJA GRUNTÓW
(na obszarze wymienionym w art. 4 dekretu)

położonych na terenie gminy ....

U w a g i: 1) Kolumny ewidencji winny być z początkiem każdego roku podatkowego (według stanu na dzień 1 stycznia) podsumowane i uzgodnione.

2) Kolumny 19 — 24 wypełnia się po dokonanym rozkładzie podatku pomiędzy poszczególne jednostki podatkowe.

Gromada

(Strona 2).

Nr kolejny	Nazwa jednostki podatkowej (wieś, osada, majątek itd.)	Imię i nazwisko właściciela (posiadacza) gruntów oraz jego miejsce zamieszkania	Ogólna powierzchnia posiadanych gruntów (kol. 9, 14 i 18)			Ilość gruntów w myśl dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie podlegających państwowemu podatkowi gruntowemu																			
						według I kategorii										według II kategorii									
			w roku	ha	a	gruntów pod i między budowlami		uprawnych (ornych)		ogrodów i sadów		łąk		razem (kol. 5, 6, 7 i 8)		gruntów pod lasami		gruntów błotnistych		pastwisk		gruntów pod wodami zamkniętymi		razem (kol. 10, 11, 12 i 13)	
						ha	a	ha	a	ha	a	ha	a	ha	a	ha	a	ha	a	ha	a	ha	a	ha	a
1	2	3	4			5		6		7		8		9		10		11		12		13		14	
			1938																						
			1939																						
			1940																						
			1941																						
										itd.															

(c. d. str. 2).

przepisów o państwowym podatku gruntowym podlegających zwolnieniu (art. 2 p. 1—9, 11 i 12 dekretu)						Roczna kwota państwowego podatku gruntowego (bez oddzielnego dodatku z art. 7 oraz ulg z art. 8)		Zwolnienia z art. 2 p. 10					Roczna kwota państwowego podatku gruntowego po potrąceniu ulgi z art. 2 p. 10 (różnica pomiędzy kol. 19 a kol. 22)			U w a g i
		Obszar						Kwota podatku, przypadająca od gruntów pod lasami ochronnymi		podlega odpisaniu						
okres zwolnienia (od — do)	podstawa prawna (wymienić punkt art. 2 dekretu)	według punktów art. 2 (kol. 16)		razem						%	kwota podatku		poz. rejestru wymiarowego			
		ha	a	ha	a	zł	gr	zł	gr		zł	gr		zł	gr	
15	16	17		18		19		20		21	22		23	24		25

Wzór Nr 9
do § 38.

Do

Urzędu Skarbowego

w

....

....

(imię i nazwisko — firma — adres deklarującego)

D e k l a r a c j a.

Celem zaliczenia gruntów do poszczególnych użytków (klasyfikacji) — zgłaszam, na podstawie § 38 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego (Dz.U.R.P. Nr 32, poz. 250), następujące dane:

I. Miejsce położenia posiadłości gruntowej (nazwa powiatu, gminy, gromady, miejscowości)

....

II. Ogólna powierzchnia posiadłości gruntowej hektarów arów.

III. Obszar gruntów, podlegających klasyfikacji ha .... a, w tym:

	ha	a
g r u n t y u ż y t k o w e:		
1) pod i między budynkami		
2) pod ogrodami (warzywnymi, owocowymi itd.)		
3) grunty uprawne (orne)		
4) łąki		
Razem . .		
5) grunty pod lasami (przestrzenie leśne)		
6) grunty błotniste		
7) pastwiska		
8) grunty pod wodami zamkniętymi		
Razem . .		
n i e u ż y t k i: lotne piaski, bagna, mokradła, rojsty, strome stoki, parowy, nie nadające się do użytkowania jako grunty orne, leśne, łąki lub pastwiska, wreszcie skały, szutrowiska, okopy, doły po żwirze, torfie, glinie, piasku itp., oraz grunty pod wodami otwartymi		

IV. Bliższe oznaczenie dowodów, które są w posiadaniu właściciela (posiadacza), a dotyczące gruntów podlegających klasyfikacji — wykaz hipoteczny — rejestr pomiarowy — tabela likwidacyjna — plan pomiarowy — odrys planu itd. ....

....

....

....

Zgodność powyższych danych z faktycznym stanem rzeczy stwierdzam pod rygorem odpowiedzialności z art. 176 ordynacji podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz.U.R.P. z r. 1936 Nr 14, poz. 134).

............, dnia .... 193 r.

....
(podpis)

U W A G A: Zbędne wyrazy w druku skreślić.

Wzór Nr 10
do § 38.

PROTOKÓŁ

W dniu .... 193 .... r. na skutek ....
....
....

L. .... przybył do maj. — folw. — wsi — ....
.... gminy .... delegat urzędu skarbowego
w .... wraz z
(imię i nazwisko — stanowisko służbowe)
wójtem gminy .... p. ....
sołtysem gromady .... p. ....
oraz powołanymi w charakterze członków komisji:
1) przedstawicielem większej własności p. ....
.................., właścicielem maj. — folw. — ....
2) przedstawicielem mniejszej własności p. ....
.................., właścicielem gruntów w .... celem przeprowadzenia na miejscu klasyfikacji gruntów maj. — folw. — wsi — ....

Przy klasyfikacji gruntów był ..... — nie — obecn..... zawiadomion..... pismem urzędu skarbowego z dnia .... 193 .... r. L. .... właściciel............ tych gruntów lub pełnomocn.......... p. ...., któr..... nie stawił z przyczyny ....

Ogólną powierzchnię gruntów maj. — folw. — wsi — ....
.... ustala się na podstawie ....
....
....
(wyciągu z działu I i II wykazu hipotecznego, rejestru pomiarowego, planu, tabeli likwidacyjnej itd.) w ilości .... hektarów .... arów.

Po przyjęciu od biegłych przyrzeczenia, że będą spełniali czynności swe bezstronnie, według najlepszej wiedzy i sumienia, i po wysłuchaniu wyjaśnienia właściciela — pełnomocnika — Komisja ustaliła, że na ogólną powierzchnię gruntów podlegających sklasyfikowaniu .... ha .... a składają się:

	ha	a
I. Grunty użytkowe:		
1) grunty pod i między budynkami		
2) grunty pod ogrodami (warzywnymi, owocowymi itd.)		
3) grunty uprawne (orne)		
4) łąki		
razem I kat.:		
5) grunty pod lasami (przestrzenie leśne)		
6) pastwiska		
7) grunty błotniste		
8) grunty pod wodami zamkniętymi		
razem II kat.:		

II. Nieużytki:
(lotne piaski, bagna, mokradła, rojsty, strome stoki i parowy, nie nadające się do użytkowania jako grunty orne, leśne, łąki lub pastwiska, wreszcie skały, szutrowiska, okopy, doły po żwirze, torfie, piasku itp. oraz grunty pod wodami otwartymi) ha .... a.
Ewentualne bliższe wyjaśnienia ....
....
....
....
....

Na tym protokół zakończono, odczytano i podpisano: ....
(przewodniczący)

....
(wójt)

....
(sołtys)

przedstawiciele 1) ....
płatników: 2) ....

UWAGA: Zbędne wyrazy w druku skreślić.

(*Strona 1*).

Wzór Nr 11
do § 39.

URZĄD SKARBOWY

w ....

(powiat ....)

Do

Izby Skarbowej

w ....

przedkłada się wykaz gruntów sporządzony w myśl § 39 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego na podstawie ewidencji gruntów według stanu na dzień 1 stycznia 193 r.

....
NACZELNIK URZĘDU SKARBOWEGO

(*Strona 2*).

Grunty jednostek podatkowych	podlegających obciążeniu państwowym podatkiem gruntowym w r. 193.....				Ilość gruntów, podlegających całkowitemu zwolnieniu od państwowego podatku gruntowego z art. 2 dekretu Prez. Rzplitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593)			Ogólny obszar gruntów (kolumna 2 + 3 + 5)		Uwagi
	grunty I kategorii		grunty II kategorii		art. 2 pp.	ogólny obszar				
	ha	a	ha	a		ha	a	ha	a	
1	2		3		4	5		6		7
indywidualnych					1					
					2					
					3					
					4					
					5					
					6					
zbiorowych					7					
					8					
					9					
					10					
					11					
					12					
Razem					Razem					

UWAGA: W kolumnie 3 należy również zamieścić grunty pod lasami ochronnymi, korzystające na podstawie art. 2 p. 10 tylko z częściowego procentowego obniżenia podatku, zaznaczając o tym w kolumnie „Uwagi".

URZĄD SKARBOWY (*Strona 1*). **Wzór Nr 12** do § 75.

w ....

(powiat ....)

REJESTR WYMIAROWY

państwowego podatku gruntowego na lata ....

dla miasta ....

dla gromady .... w gminie wiejskiej ....

UWAGA: 1) Na jednej stronicy należy wpisywać nie więcej jak 2 płatników.

2) Kolumny 1 — 8 i 10 wypełnia dział (urząd) katastralny.

3) Po dokonaniu wymiaru państwowego podatku gruntowego należy podsumować kolumny, dotyczące kwot podatku.

(Strona 2).

Nr kolejny	Nazwisko i imię (firma) płatnika	Miejsce zamieszkania (siedziba) płatnika	Gromada i Nr artykułu matrykuły (arkusza posiadłości gruntowych)	Rok	Podatek katastralny (czysty dochód katastralny) wg matrykuły (arkusza posiadłości gruntowych)		Zwolnienia z art. 2 p. 8, 9, 11 i 12			Okres zwolnienia (od—do)	Podstawa do obliczenia państwowego podatku gruntowego (różnica pomiędzy kol. 6 a kol. 8)		Państwowy podatek gruntowy		Kwota państwowego podatku gruntowego, podlegająca odpisaniu z tytułu							
							pkt art. 2	Podatek katastralny (czysty dochód katastralny)							częściowego zwolnienia z art. 2 p. 10					ulgi z art. 8 (przy I racie)		
															Kwota podatku przypadająca od gruntów pod lasem ochronnym		podlega odpisaniu			%	Kwota	
																	%	kwota				
					Mkn. zł	f. gr		Mkn. zł	f. gr		Mkn. zł	f. gr	zł	gr	zł	gr		zł	gr		zł	gr
1	2	3	4	5	6		7	8		9	10		11		12		13	14		15	16	

(c. d. strony 2).

Oddzielny dodatek obliczony w myśl art. 7				W y m i e r z o n o :																Uwagi
stopa		kwota roczna		rata	Kwota państwowego podatku gruntowego (po odliczeniu kwoty z tytułu częściowego zwolnienia z art. 2 p. 10 i kwoty ulg z art. 8 — suma kolumn 14 i 16)		Kwota dodatku samorządowego do podatku (kol. 21)		Razem (kolumna 21 + kol. 22)		Kwota oddzielnego dodatku (kol. 19)		Kwota dodatku samorządowego do oddzielnego dodatku (kol. 24)		Razem (kol. 24 + kol. 25)		Należności ewidencyjne		Poz. ks. bierczej A	
poz. zapisku (§ 87 rozp.)	%																			
		zł	gr		zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr		
17	18	19		20	21		22		23		24		25		26		27		28	29

Wzór Nr 13
do § 80.

Do

Urzędu Skarbowego

w ....

....

....
(imię i nazwisko — firma — adres deklarującego)

Deklaracja.

Celem uzyskania zwolnienia od podatku gruntowego w myśl art. 2 p. .... dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) zgłaszam, na podstawie § 80 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 32 poz. 250), następujące dane:

1) Imię i nazwisko (firma) właściciela — posiadacza — gruntu ....
....

2) Miejsce położenia posiadłości gruntowej (nazwa powiatu, gminy wiejskiej lub miejskiej, gromady, miejscowości) ....

3) Bliższe oznaczenie posiadłości gruntowej według danych katastralnych (Nr Nr artykułów matrykuły — arkusza posiadłości gruntowych) ....
....

4) Ogólna powierzchnia posiadłości gruntowej (ha, a)
....

5) Obszar gruntów, podlegających zwolnieniu od podatku gruntowego .... ha
.... a, dotychczasowy rodzaj użytkowania ....
....
....
....

6) Bliższe oznaczenie powodów, dla których obszar gruntów wskazany wyżej pod p. 5 podlega zwolnieniu od podatku gruntowego ....
....
....
....
....

Zgodność powyższych danych z faktycznym stanem rzeczy stwierdzam pod rygorem odpowiedzialności z art. 176 ordynacji podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. z r. 1936, Nr 14, poz. 134).

W załączeniu przedkładam następujące dowody: ....
....
....

(podpis)

.........................., dnia .... 193 r.

(*Strona 1*).

ZARZĄD GMINY

Wzór Nr 14
do § 81.

w ....

(powiat ....)

Do

Urzędu Skarbowego

w ....

Przedkłada się, w myśl § 81 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250), wykaz gruntów podlegających czasowemu zwolnieniu od państwowego podatku gruntowego w myśl art. 2 p. 9 i 12 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593).

...., dnia .... 193 .... r.

....
(wójt gminy)

(*Strona 2*).

Nr kolejny	Imię i nazwisko (firma) właściciela (posiadacza) gruntów	Miejsce położenia i nazwa posiadłości gruntowej	Dokładne oznaczenie miejsca położenia nieużytków (ewentualne dane z katastru gruntowego)	Obszar nieużytków				Wyszczególnienie okoliczności faktycznych, uzasadniających czasowe zwolnienie obszaru z kol. 6 od podatku gruntowego na podstawie art. 2 p. 9 lub 12 dekretu	Czasokres w którym dokonano zmiany nieużytków na użytki (półrocze)	Uwagi
				ogólny		zmieniony na użytki				
				ha	a	ha	a			
1	2	3	4	5		6		7	8	9

URZĄD SKARBOWY

w ....

(powiat ....)

(Strona 1).

Wzór Nr 15
do § 87.

ZAPISEK

płatników państwowego podatku gruntowego, opłacających oddzielny dodatek w myśl art. 7.

(Strona 2).

Nr kolejny	Nazwisko i imię (lub firma) płatnika	Grunty posiadane w danym powiecie (Nazwa miejscowości — folwark, majątek, wieś itd.)	Wysokość oddzielnego dodatku																				Uwagi
			na rok 1937				na rok 1938				na r. 1939				na r. 1940				na r. 1941				
			Poz. rejestru wymiarowego—listy rozkładu	Kwota państwowego podatku w stosunku rocznym		Oddzielny dodatek stopa %	Poz. rejestru wymiarowego—listy rozkładu	Kwota państwowego podatku w stosunku rocznym		Oddzielny dodatek—stopa %	Poz. rejestru wymiarowego—listy rozkładu	Kwota państwowego podatku w stosunku rocznym		Oddzielny dodatek—stopa %	Poz. rejestru wymiarowego—listy rozkładu	Kwota państwowego podatku w stosunku rocznym		Oddzielny dodatek—stopa %	Poz. rejestru wymiarowego—listy rozkładu	Kwota państwowego podatku w stosunku rocznym		Oddzielny dodatek—stopa %	
				zł	gr			zł	gr			zł	gr			zł	gr			zł	gr		
1	2	3	4	5		6	7	8		9	10	11		12	13	14		15	16	17		18	19
		razem:																					

(*Strona 1*).

Wzór Nr 16
do § 88.

(pieczęć urzędu)

Konto urzędu w P. K. O.
Nr..........

Nakaz płatniczy
na państwowy podatek gruntowy na rok podatkowy 193

Nr.......... (rejestru)

Nr.......... (ks. bierczej)

od gruntów:
maj. — folw. — wieś
gmina ...., powiat ....

należących do: ....
(nazwisko i imię płatnika lub firma)

Miejsce zamieszkania: ....

Powierzchnia gruntów, podlegających opodatkowaniu

według taryfy dworskiej			według taryfy włościańskiej		
klasy	ha	a	klasy	ha	a
I			I		
II			II		
III			III		
IV			IV		
V					

Wymierzono

Raty	państwowego podatku gruntowego (po odliczeniu tytułem: a) częściowego zwolnienia z art. 2 p. 10 — .... zł .... gr b) ulg z art. 8 (degresji) — ....% przy I racie .... zł .... gr)		oddzielnego dodatku z art. 7		dodatku na rzecz związków samorządowych: do podatku			do oddzielnego dodatku		
	zł	gr	zł	gr	%	zł	gr	%	zł	gr
I										
II										

Terminy płatności: I raty do dnia 30 kwietnia 193 .... r.
II „ „ „ 15 listopada 193 .... r.

Stawki podatkowe dla gruntów	z jednego hektara gruntów: I klasy		II klasy		III — IV klasy		V klasy	
	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr
dworskich								
włościańskich								

Objaśnienia na odwrotnej stronie.

(pieczęć lub podpis władzy wymiarowej)

dnia .... 193 .... r.

(*Strona 2*).

(pieczęć urzędu)

Dowód doręczenia nakazu płatniczego na państwowy podatek gruntowy na rok podatkowy 193

od gruntów:
maj. — folw. — wieś ....
gmina ...., powiat ....

Nr .... rejestru
Nr .... ks. bierczej

należących do: ....
(nazwisko i imię płatnika lub firma)

Miejsce zamieszkania:

dnia .... 193 r. nakaz płatniczy

doręczyłem: .... otrzymałem: ....
(podpis) (podpis)

OBJAŚNIENIA.

1) Przypadająca należność w myśl art. 10 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) płatna jest w terminach, podanych na pierwszej stronie nakazu, w kasie właściwego urzędu skarbowego lub na rachunek tegoż urzędu w P. K. O. W przypadku doręczenia nakazu płatniczego po dniu 1 kwietnia należność płatna jest w ciągu 30 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

2) Od niewpłaconej w terminie należności przypadają odsetki w myśl ustawy z dnia 18 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 8, poz. 88) w wysokości 0,75% miesięcznie począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności, a nadto w przypadku wdrożenia egzekucji celem przymusowego ściągnięcia należności w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580) i z dn. 2 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) pobrane będą koszty egzekucyjne.

3) Państwowy podatek gruntowy i oddzielny dodatek wymierzono na zasadzie powołanego wyżej dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej, w postępowaniu zaś wymiarowym stosowano przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250) oraz przepisy ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

4) Dodatek samorządowy wymierzono na zasadzie art. 14 ustawy z dn. 15 czerwca 1923 r. w brzmieniu art. 14 powołanego wyżej dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. oraz art. 2 lub 4 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 62, poz. 454).

5) Od wymiaru podatku przysługuje prawo odwołania się do izby skarbowej za pośrednictwem urzędu skarbowego w terminie dni 30 od dnia następnego po doręczeniu nakazu. W odwołaniu nie może być kwestionowane zaliczenie gruntów do poszczególnych klas. W razie zaprzeczenia przez płatnika prawa związku samorządowego do pobierania dodatku samorządowego w ogóle lub według stopy wymienionej w nakazie, należy wnieść odrębne odwołanie w terminie i do władz, określonych w przepisach o środkach prawnych, przysługujących płatnikom samoistnych danin komunalnych.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku państwowego i dodatków w przepisanym terminie, ani też prawa władzy do przymusowego ściągnięcia tychże należności (art. 104 ordynacji podatkowej).

(Strona 1).

Wzór Nr 17
do § 88.

(pieczęć urzędu)

Konto urzędu w PKO
Nr ....

Nakaz płatniczy
na państwowy podatek gruntowy na rok podatkowy 193.....

Nr.............. (rejestru)
Nr.............. (ks. biercz.)

od gruntów:
maj. — folw. — wieś—..............................
gmina.............................. powiat ....

należących do: ....
(nazwisko i imię płatnika lub firma)

Miejsce zamieszkania:

Wykaz gruntów podlegających podatkowi: rodzaj użytku	obszar ha	obszar a	Przeciętna stawka z 1 ha gruntów — ustalona przez komisję repartycyjną	Wymierzony:	I rata zł	I rata gr	II rata zł	II rata gr
1) grunty uprawne (orne) oraz grunty pod i między budynkami, budowlami . .				1) państwowy podatek gruntowy (po odliczeniu tytułem: a) częściowego zwolnienia z art. 2 p. 10 .... zł ...... gr				
2) ogrody i sady . . .								
3) łąki				b) ulg z art. 8— przy pierwszej racie .... % .... zł ......gr)				
razem gruntów I kat.								
4) grunty pod lasami . . .				2) oddzielny dodatek (art. 7)				
5) pastwiska . . .								
6) grunty błotniste . . .				3) dodatek na rzecz związków samorządowych				
7) grunty pod wodami zamkniętymi				a) ...... % od kwoty podatku				
razem grunty II kat.								
8) grunty zwolnione od podatku z a t. 2				b) ...... % od kwoty oddzielnego dodatku				
ogółem . .				razem . .				

Terminy płatności: I raty do 30 kwietnia 193.....r.
II raty do 15 listopada 193.....r.

Objaśnienie na odwrotnej stronie.

dnia .... 193...... r. (pieczęć lub podpis władzy wymiarowej)

(*Strona 2*).

(pieczęć urzędu)

Dowód doręczenia nakazu płatniczego na państwowy podatek gruntowy na rok podatkowy 193

od gruntów:
maj. — folw. — wieś — ....
gmina ...., powiat ....

Nr .... (rejestru)

Nr .... (ks. biercz.)

należących do: ....
(nazwisko i imię płatnika lub firmy)

Miejsce zamieszkania:

dnia .... 193.... r. nakaz płatniczy

doręczyłem: otrzymałem:

....
(podpis) (podpis)

OBJAŚNIENIA.

1) Przypadająca należność w myśl art. 10 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) płatna jest w terminach, podanych na pierwszej stronie nakazu, w kasie właściwego urzędu skarbowego lub na rachunek tegoż urzędu w P. K. O. W przypadku doręczenia nakazu płatniczego po dniu 1 kwietnia należność płatna jest w ciągu 30 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

2) Od niewpłaconej w terminie należności przypadają odsetki w myśl ustawy z dnia 18 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 8, poz. 88) w wysokości 0,75% miesięcznie począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności, a nadto w przypadku wdrożenia egzekucji celem przymusowego ściągnięcia należności w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580) i z dn. 2 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) pobrane będą koszty egzekucyjne.

3) Państwowy podatek gruntowy i oddzielny dodatek wymierzono na zasadzie powołanego na wstępie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej, w postępowaniu zaś wymiarowym zastosowano przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250) oraz przepisy ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

4) Dodatek samorządowy wymierzono na zasadzie art. 14 ustawy z dn. 15 czerwca 1923 r. w brzmieniu art. 14 powołanego wyżej dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. oraz art. 2 lub 4 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 62, poz. 454).

5) Od wymiaru podatku przysługuje prawo odwołania się do izby skarbowej za pośrednictwem urzędu skarbowego w terminie dni 30 od dnia następnego po doręczeniu nakazu. W odwołaniu nie mogą być kwestionowane przeciętne stawki podatkowe, ustalone przez powiatowe komisje repartycyjne. W razie zaprzeczenia przez płatnika prawa związku samorządowego do pobierania dodatku samorządowego w ogóle lub według stopy wymienionej w nakazie należy wnieść odrębne odwołanie w terminie i do władz określonych w przepisach o środkach prawnych, przysługujących płatnikom samoistnych danin komunalnych.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku państwowego i dodatków w przepisanym terminie, ani też prawa władzy do przymusowego ściągnięcia tychże należności (art. 104 ordynacji podatkowej).

(*Strona 1*).

Wzór Nr 18
do § 88.

(pieczęć urzędu)

Konto urzędu w PKO
Nr ....

Nakaz płatniczy
na państwowy podatek gruntowy na rok podatkowy 193....

Nr .... (rejestru)

Nr .... (ks. bierczej

od gruntów:

maj. -- folw. — wieś — ....

gmina ...., powiat ....

należących do ....
(nazwisko i imię płatnika lub firma)

Miejsce zamieszkania:

Podstawa wymiaru:	Wymierzono:	I rata zł	I rata gr	II rata zł	II rata gr
Kwota podatku katastralnego (czystego dochodu katastralnego) przyjęta do wymiaru podatku .... mkn .... fen .... zł .... gr	1) państwowego podatku gruntowego (po odliczeniu tytułem:				
	a) częściowego zwolnienia z art. 2 p. 10 .... zł .... gr				
	b) ulg z art. 8—przy pierwszej racie ...... % .... zł .... gr)				
	2) oddzielnego dodatku (art. 7)				
	3) dodatku na rzecz związków samorządowych				
	a) ...... % od kwoty podatku				
	b) ...... % od kwoty oddzielnego dodatku				
	razem				

Terminy płatności: I raty do 30 kwietnia 193.... r.
II „ „ 15 listopada 193.... r.

Objaśnienia na odwrotnej stronie.

dnia .... 193.... r.

(pieczęć lub podpis władzy wymiarowej)

(*Strona 2*).

Nr .... (rejestru)

Nr .... (ks. bierczej)

Dowód doręczenia

nakazu płatniczego na państwowy podatek gruntowy na rok podatkowy 193

od gruntów:

maj.—folw.—wieś ....

gmina ...., powiat ....

(pieczęć urzędu)

należących do: ....

(nazwisko i imię płatnika lub firma)

Miejsce zamieszkania:

dnia .... 193 r. nakaz płatniczy

doręczyłem: otrzymałem:

....

(podpis) (podpis)

OBJAŚNIENIA.

1) Przypadająca należność w myśl art. 10 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) płatna jest w terminach, podanych na pierwszej stronie nakazu, w kasie właściwego urzędu skarbowego lub na rachunek tegoż urzędu w P. K. O. W przypadku doręczenia nakazu płatniczego po dniu 1 kwietnia należność płatna jest w ciągu 30 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

2) Od niewpłaconej w terminie należności przypadają odsetki w myśl ustawy z dnia 18 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 8, poz. 88) w wysokości 0,75% miesięcznie począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności, a nadto w przypadku wdrożenia egzekucji celem przymusowego ściągnięcia należności w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580) i z dn. 2 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) pobrane będą koszty egzekucyjne.

3) Państwowy podatek gruntowy i oddzielny dodatek wymierzono na zasadzie powołanego na wstępie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej w postępowaniu zaś wymiarowym zastosowano przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250) oraz przepisy ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 14, poz. 134).

4) Dodatek samorządowy wymierzono na zasadzie art. 14 ustawy z dn. 15 czerwca 1923 r. w brzmieniu art. 14 powołanego wyżej dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. oraz art. 2 lub 4 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 62, poz. 454).

5) Od wymiaru podatku przysługuje prawo odwołania się do izby skarbowej za pośrednictwem urzędu skarbowego w terminie dni 30 od dnia następnego po doręczeniu nakazu. W odwołaniu mogą być podniesione zarzuty co do:

1) pociągnięcia do opodatkowania gruntów wolnych od podatku,
2) przyjęcia za podstawę wymiaru kwoty wyższej od kwoty podatku katastralnego (czystego dochodu katastralnego), uwidocznionej w katastrze gruntowym,
3) obliczenia oddzielnego dodatku z art. 7,
4) nieprzyznania ulg z art. 8 lub przyznania tych ulg w rozmiarze niewłaściwym.

W razie zaprzeczenia przez płatnika prawa związku samorządowego do pobierania dodatku samorządowego w ogóle lub według stopy wymienionej w nakazie, należy wnieść odrębne odwołanie w trybie, terminie i do władz określonych w przepisach o środkach prawnych, przysługujących płatnikom samoistnych danin komunalnych.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku państwowego i dodatków w przepisanym terminie, ani też prawa władzy do przymusowego ściągnięcia tychże należności (art. 104 ordynacji podatkowej).

394

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Nr 493: (do art. 139 u. o. s.) Pismo przewidziane w § 2356 kodeksu cywilnego niemieckiego, stwierdzające, że ktoś wobec notariusza zapewnił w miejsce przysięgi o prawdziwości stanu faktycznego wymienionego w §§ 2354 i 2355, uzasadniającego wniosek o wydanie poświadczenia dziedziczenia (§ 2353), nie podlega opłacie stemplowej w myśl art. 139 u. o. s. Przepis bowiem ten dotyczy pism, stwierdzających **czynność prawną,** tj. oświadczenie woli, które w myśl ustawy powoduje powstanie, bądź zmianę, bądź wygaśnięcie prawa podmiotowego, jeśli nastąpiło w zamiarze wywołania jednego z powyższych skutków prawnych. Wniosek zaś o wydanie poświadczenia dziedziczenia oraz popierające go zapewnienie w miejsce przysięgi należą do kategorii **czynności proceduralnych,** tj. takich oświadczeń woli, które mają na celu spowodowanie decyzji sądu.

395

OKÓLNIK B. P. 39

z dnia 27 kwietnia 1937 r.

L. B. P. 4767/37

w sprawie ryczałtów dla kontroli skarbowej.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Według postanowień § 16 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 grudnia 1936 r. o organizacji i zakresie działania kontroli skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 94 664) urzędnicy rejonów kontroli skarbowej w miastach, liczących **według urzędowego spisu ludności** ponad 50.000 mieszkańców, otrzymują tytułem zwrotu kosztów przejazdu w mieście ryczałt miesięczny w kwocie 30 zł.

Ponieważ niektóre Izby Skarbowe zapytują czy decydującym momentem do wypłaty tego ryczałtu ma być ilość mieszkańców ustalona według urzędowego spisu ludności, czy też ilość mieszkańców obecnie zamieszkała w danym mieście, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że ryczałt ten przysługuje urzędnikom rejonów kontroli skarbowej tylko w miastach liczących według ostatniego urzędowego spisu ludności powyżej 50.000 mieszkańców oraz w Gdyni.

Dyrektor Biura Personalnego:
(—) *W. Drojanowski.*

396

OKÓLNIK B. P. 40

z dnia 27 kwietnia 1937 r.

L. B. P. 2841/37

w sprawie wynagrodzenia za używanie własnych samochodów w podróżach służbowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Dyrekcyj Ceł, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach, Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz Komisariatu do spraw likwidacji niemieckiej w Poznaniu.

Nawiązując do zarządzenia Ministra Skarbu z dn. 30 grudnia 1936 r. w sprawie wynagrodzenia za używanie w podróżach służbowych własnych samochodów (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 1 z 1937 r., poz. 14), Ministerstwo Skarbu komunikuje, co następuje:

Ryczałt, o którym mowa w § 1 powołanego zarządzenia, zwraca się tylko wtedy, gdy nie ma możności przejazdu tańszym środkiem lokomocji jak kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, autobusami, statkami itp., w przeciwnym zaś przypadku zwraca się w razie użycia w podróży służbowej własnego samochodu lub motocyklu, zgodnie z § 16 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 28 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 320), koszt przejazdu kursującym na danej przestrzeni tańszym środkiem lokomocji z uwzględnieniem przepisu § 14 ust. (7) wyżej cytowanego rozporządzenia, z wyjątkiem przypadków nagłych, gdy użycie tańszego środka spowodowałoby opóźnienie przyjazdu, wskutek którego interes publiczny byłby narażony na szkodę oraz z wyjątkiem przypadków, w których zachodzi potrzeba odbycia czynności urzędowych w większej ilości miejscowości, jeżeli to spowoduje oszczędność na dietach.

Oświadczenie odbywającego podróż służbową o braku tańszego środka lokomocji powinno być potwierdzone każdorazowo przez miejscową władzę administracyjną lub garnizonową.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż przy podróżach służbowych odbywanych własnymi pojazdami mechanicznymi nie należy wypłacać ryczałtu, o którym mowa w przepisie

§ 19 wyżej wspomnianego rozporządzenia Rady Ministrów, gdyż przy tym sposobie odbywania podróży służbowych kwestia dojazdu względnie odjazdu do dworca kolejowego przestaje być aktualną.

Ponadto Ministerstwo Skarbu nadmienia, iż za własny pojazd mechaniczny w rozumieniu przepisu ust. 7 § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 28 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 320) można uważać również samochód lub motocykl stanowiący współwłasność kilku osób, natomiast nie mogą być stosowane stawki wynagrodzeń określone w zarządzeniu na wstępie powołanym za używanie w podróżach służbowych wypożyczonych samochodów i motocykli.

Dyrektor Biura Personalnego:
(—) *W. Drojanowski.*

397

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 kwietnia 1937 r.

L. D. IV. 9444/2/37

w sprawie przesyłania niektórych towarów do Urzędów Probierczych do cechowania.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec wątpliwości powstających w Urzędach Celnych czy należy przesyłać do Urzędów Probierczych do cechowania wyroby, objęte poz. poz. 652, 653, 654, 655 i 656 taryfy celnej, w których skład wchodzą nici z metali szlachetnych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Nici z metali szlachetnych, nawinięte na materiałach włóknistych (poz. poz. 652 p. 2 i 653 p. 2 taryfy celnej) oraz tkaniny i materie dziane (z poz. poz. 654 i 655 tar. cel.), w których skład wchodzą poza nićmi z metali szlachetnych jeszcze inne nici, nie należy przesyłać do Urzędów Probierczych do cechowania, ponieważ wyrobów tych nie zalicza się do wyrobów ze szlachetnych metali, natomiast tkaniny wyłącznie z nici metali szlachetnych (z poz. 656 taryfy celnej) powinny być przesyłane do Urzędów Probierczych do cechowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

398

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 kwietnia 1937 r.

L. D. IV 9808/2/37

w sprawie wykazu alkaloidów i ich pochodnych.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu podaje poniżej wykaz surowców, alkaloidów i ich pochodnych, które w myśl § 24 dz. III p. 5 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90 poz. 820 z 1934 r.) wolno sprowadzać z zagranicy na podstawie pozwolenia na przywóz Ministra Opieki Społecznej oraz pozwolenia Ministra Skarbu na dokonanie odprawy celnej (certyfikaty).

Acethylodihydrocodeinon lub Acethylodimethylodihydrothebainum (acetylodwuhydrokodeinon lub acetylodwumetylodwuhydrotebaina) — Acedicon
Apomorphinum (apomorfina)
Cocainum (purum, hydrochlor., sulfur. itp.) — kokaina i jej sole
Diacethylmorphinum (dwuacetylomorfina) — heroina
Dihydrocodeinonum (dwuhydrokodeinon) — Dicodidum
Dihydromorphinonum (dwuhydromorfinon) — Dilaudidum
Dihydromorphinum (dwuhydromorfina) — Paramorfan
Dihydrooxycodeinonum (dwuhydroksykodeinon) — Eucodalum
Ecgoninum (ekgonina)
Ethylmorphinum (dionina)
Folia cocae (liście Koka)
Herba Cannabis Indicae (konopie indyjskie)
Methylecgoninum (metylekgonina)
Methylmorphinum (kodeina)
Morphinum (purum, hydrochlor., sulfur. itp.) — morfina i jej sole
Opium in toto
Opium pulv.
Pantopon (Opium concentratum)
Peronin (peronina — benzylomorfina)
Thebainum (tebaina).
Tropococainum (tropokokaina).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

399

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 kwietnia 1937 r.

L. D. IV. 9806/2/37

w sprawie wykazu trucizn i środków farmaceutycznych silnie działających, których odprawa celna odbywać się może na zasadzie rocznych zaświadczeń władz administracyjnych II instancji.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że z wykazu trucizn i środków farmaceutycznych silnie działających, których odprawa celna odbywać się może na zasadzie rocznych zaświadczeń władz administracyjnych — będącego załącznikiem do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 27 października 1933 r. L. D. IV. 28534/2/33 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 36, poz. 303 i Monitor Polski Nr 287, poz. 312 z 1933 r.) zostają skreślone:

Dionina
Etylomorfina (Dionina)
Peronina — chlorowodorek benzylo-morfiny
Tebaina i jej sole.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

400

OKÓLNIK T. 29 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 kwietnia 1937 r.

L. D. IV. 10511/2/37

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 984 i poz. 1005 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Drut mosiężny sprężysty, o profilu okrągłym i o średnicy 0,5 mm i mniej, karbowany (falisty), używany zwykle do wyrobu szczotek technicznych, podlega ocleniu według poz. 984 p. 1 lit. c. względnie lit. d. taryfy celnej.

Drut taki nadchodzi w zwojach.

2) Świdry stalowe hartowane, służące do wiercenia otworów w murach, podlegają ocleniu według poz. 1005 p. 2 lit. odpowiedn. taryfy celnej. Świdry te w kształcie cylindrycznego trzpienia posiadają na powierzchni trzy biegnące wzdłuż bruzdy (rowki) i są zakończone trójkątną piramidką o ostrych krawędziach.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

401

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 kwietnia 1937 r.

L. D. IV. 9108/1/37

w sprawie zmiany w wykazie zagranicznych klubów wystawiających książeczki z przepustkami granicznymi, za które gwarancję złożył Polski Touring Klub.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na skutek podania Polskiego Touring Klubu, Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że „Motor Touring Club pro Ceskoslovensko", wymieniony w p. 28, załączonego do okólnika z dnia 6 lutego 1937 r. L. D. IV. 1450/1/37 (Dz. Urz. M. Sk. Nr 4, poz. 121), wykazu zagranicznych klubów wystawiających książeczki z przepustkami granicznymi, za które gwarancję złożył Polski Touring Klub, zmienił nazwę na „Liga Motoristu-Cs. Touring Klub".

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

402

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 kwietnia 1937 r.

L. D. V. 2252/37

w sprawie lustracyj kancelarii adwokackich.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre urzędy skarbowe opierając się na przepisach art. 76 ordynacji podatkowej przeprowadzają lustracje kancelarii adwokackich.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przepisy ordynacji podatkowej nie uprawniają w ogóle władz skarbowych do przeprowadzania lustracyj (art. 76 o. p.) kancelarii adwokackich, a zezwalają jedynie na dokonywanie oględzin lokalnych (art. 75 o. p.) tychże kancelaryj.

Oględziny te nosić powinny charakter zewnętrznej kontroli lokalu zajętego na kancelarię, jego urządzenia, ilości personelu itp., z wyłączeniem jednak przeglądania akt spraw, prowadzonych przez adwokatów.

Natomiast na mocy § 2 art. 70 ordynacji podatkowej władzom skarbowym przysługuje prawo przeglądania i badania ksiąg bądź zapisków, prowadzonych przez adwokatów celem udowodnienia przed władzami skarbowymi wysokości obrotów i dochodów.

Kierownik Wydziału:
(—) *K. Janczewski.*

403

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 kwietnia 1937 r.

L. D. V. 44839/5/37

w sprawie opłat od wpisów hipotecznych z art. 656 i 761 k. p. c.

Do

Izb Skarbowych w Krakowie, Lwowie, Stanisławowie oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, do Urzędów Opłat Stemplowych w Krakowie i Lwowie, Urzędu Skarbowego dla miasta Bielska Śląskiego, Urzędu Skarbowego w Cieszynie oraz tych Urzędów Skarbowych, którym poruczono wymiar opłat stemplowych, a mających siedzibę na obszarze wyżej wymienionych Izb Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości niżej przytoczony okólnik Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 19 kwietnia 1937 r. Nr I. C. 2640/11/6/37 w sprawie opłat od wpisów hipotecznych z art. 656 i 761 k. p. c.

Naczelnik Wydziału:
(—) *Rosenkranz.*

Do

Pana Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach, Krakowie, Lwowie.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Sprawiedliwości, że w praktyce powstały rozbieżności przy pobieraniu opłat od wpisów w księdze gruntowej o wszczętej egzekucji (art. 656 § 1 k. p. c.) i o ustanowieniu zarządu przymusowego (art. 761 § 1 k. p. c.). Niektóre sądy pobierają od wpisów opłatę, przewidzianą w § 18 rozp. ces. z 1915 r. o należytościach sądowych (Dz. u. p. austr. Nr 279), od podań zaś o dokonanie wpisów — opłatę, określoną w poz. 16 lit. c taryfy, załączonej do powyższego rozporządzenia.

Celem ujednostajnienia praktyki Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia co następuje:

§ 18 rozp. ces. ustalał opłatę od adnotacji zarządu przymusowego (§ 98 o. e.) i wszczęcia postępowania licytacyjnego (§ 134 o. e.). Treść tego przepisu — niemal bez zmian — została następnie powtórzona w ustępach 2 i 3 art. 32 ustawy z dn. 17 marca 1932 r. o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. Nr 27 poz. 251); tym samym jednak § 18 rozp. ces. utracił moc obowiązującą, co zresztą potwierdza również brzmienie art. 58 ust. 1 cytowanej ustawy. Art. 114 pkt. 2 przepisów o kosztach sądowych, wydanych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 805), uchylił w całości ustawę z dnia 17 marca 1932 r., co oczywiście nie mogło spowodować przywrócenia do mocy § 18 rozp. ces. Wobec braku zatem jakiegokolwiek przepisu, normującego opłaty z art. 656 § 1 i 761 § 1 k. p. c., należy stwierdzić, że wpisy te są wolne od opłat. Powoływany na uzasadnienie odmiennej praktyki art. 105 przep. o k. s. z 1934 r. nie ma w tym przypadku żadnego znaczenia; odsyła on bowiem do „obowiązujących" przepisów, określających opłaty za czynności w księgach gruntowych, spowodowane w toku postępowania egzekucyjnego; w chwili obecnej zaś przepisów takich co do adnotacyj z art. 656 § 1 i 761 § 1 k. p. c. nie ma.

Również niesłuszne jest pobieranie opłat, przewidzianych w poz. 16 lit. c taryfy z 1915 r., od wniosków o dokonanie wspomnianych wpisów. Pozycja ta bowiem jest zamieszczona w dziale trzecim taryfy, zatytułowanym: „Postępowanie w sprawach niespornych". Przed wydaniem ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o kosztach sądowych pobieranie tych opłat także w postępowaniu spornym i egzekucyjnym było uzasadnione wyraźnym przepisem poz. 1 lit. d taryfy, która to pozycja odsyła do poz. 16 lit. c. Wobec jednak przepisu art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 17 marca 1932 r., który uchylił rozp. ces. z 1915 r. „w zakresie opłat w postępowaniu sądowo - cywilnym i egzekucyjnym, upadłościowym i ugodowym" przepisy taryfy, dotyczące tych rodzajów postępowania sądowego, utraciły swą moc. I w tej kwestii powoływanie art. 105 przep. o k. s. z 1934 r. nie jest uzasadnione, skoro przepis ten dotyczy opłat za **czynności** w księdze gruntowej, nie zaś opłat od podania, którą pobiera się niezależnie od tego, czy czynność będzie wykonana, czy nie. Wobec tego należy od wniosku o dokonanie wpisów z art. 656 § 1 i 761 § 1 k. p. c. pobierać opłatę od podań i załączników (art. 41 i 42 przep. o k. s.

z 1934 r.) oczywiście tylko w tym przypadku, gdy wniosek zgłasza bezpośrednio wierzyciel. Jeżeli bowiem wpis następuje na wniosek komornika (art. 656 k. p. c.) lub na żądanie sądu (art. 761 k. p. c.), nie ma „podania" w rozumieniu przepisów o kosztach sądowych, skoro tak sąd, jak i komornik działają z urzędu.

Ministerstwo Sprawiedliwości prosi Pana Prezesa o podanie powyższego wyjaśnienia do wiadomości tych sądów podległego Mu okręgu, na których obszarze obowiązuje kodeks cywilny z 1811 r.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Sieczkowski.*

404

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 kwietnia 1937 r.

L. D. V. 35866/4/37

w sprawie standartów mąki pszennej i żytniej w okresie od dnia 12 kwietnia do dnia 31 lipca 1937 roku.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) i wszystkich Urzędów Skarbowych.

Nawiazując do okólnika z dnia 15 maja 1936 r. L. D. V. 36814/4/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 13. poz. 444) Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości zarządzenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu w sprawie standartów mąki pszennej i żytniej, ustalonych na okres od dnia 12 kwietnia do dnia 31 lipca 1937 roku:

1) z dniem 19 kwietnia b. r. zostają zawieszone notowania na giełdach zbożowo - towarowych, na czas obowiązywania rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 kwietnia 1937 r. o przemiale pszenicy i żyta (Dz. U. R. P. Nr 28. poz. 212) wszystkie dotychczas obowiązujące standarty mąki żytniej z tym, że wykonanie zawartych po dzień 17 kwietnia b. r. transakcyj może nastąpić do 24 kwietnia b. r. włącznie.

Notowanie mąki żytniej gatunek I 0-65% i mąki żytniej poślednie ponad 65% pozostaje do 24 kwietnia b. r. w mocy,

2) z dniem 1 maja b. r. zostają również zawieszone na okres obowiązywania wyżej wymienionego rozporządzenia, notowania wszystkich dotychczas obowiązujących standartów mąki pszennej,

3) z dniem 12 kwietnia b. r. zostają wprowadzone na czas do 31 lipca b. r. nowe następujące standarty:

a) **dla mąki żytniej:**

mąka żytnia gatunek I 0-70%
mąka żytnia razowa 0-95%

b) **dla mąki pszennej:**

mąka pszenna gatunek I 0-65%
„ „ „ II 65%-70%
„ „ „ II A 65%—75%
„ „ „ III 70-75%
„ „ razowa 0-95%
„ „ pastewna

Wobec powyższego, ulgi podatkowe **nie przysługują transakcjom giełdowym dokonanym** mąką żytnią według dotychczas obowiązujących standartów mąki żytniej od 19 kwietnia b. r., za wyjątkiem mąki żytniej gatunek I 0-65% i mąki żytniej poślednicj ponad 65%, którym ulgi podatkowe nie przysługują od dnia 25 kwietnia b. r. Również nie przysługują ulgi podatkowe od 1 maja b. r. **transakcjom giełdowym dokonanym** mąką pszenną według dotychczas obowiązujących standartów. Wyżej wymienione zawieszenie ulg podatkowych obowiązuje do dnia 31 lipca b. r., tj. terminu, w którym traci moc obowiązującą wyżej cytowane rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 8 kwietnia o przemiale pszenicy i żyta.

Natomiast od dnia 12 kwietnia b. r. do dnia 31 lipca b. r. przysługują ulgi podatkowe od transakcyj giełdowych dokonanych mąką wymienioną w ust. 1 p. 3 niniejszego okólnika.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu nadmienia, iż, poczynając od dnia 1 sierpnia 1937 r., będą miały nadal zastosowanie ulgi podatkowe do transakcyj giełdowych dokonanych mąką pszenną i żytnią według standartów podanych w wymienionym na wstępie okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 15 maja 1936 r. L. D. V. 36814/4/36.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

405

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1937 r.

Nr D. V. 27337/3/37

w sprawie wymiaru podatku gruntowego za rok 1937.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) i wszystkich urzędów skarbowych.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego zostało ogłoszone w Nr 32 Dziennika Ustaw pod pozycją 250.

Wobec tego, że wymiar podatku w roku bieżącym z konieczności będzie opóźniony, zachodzi potrzeba takiego zorganizowania prac, aby opóźnienie wymiaru nie przeciągało się i nie wpłynęło ujemnie na wpływy podatku. W tym celu Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

I. Z uwagi na to, że:

a) degresja będzie obliczona przy pierwszej racie, a więc wpływy od drobnych rolników z tytułu pierwszej raty będą wydatnie zmniejszone,

b) termin płatności pierwszej raty dla tej grupy zostanie przesunięty

— należy przede wszystkim dokonać wymiaru podatku i założyć księgi biercze A dla płatników, dla których roczny wymiar, nie licząc dodatku samorządowego, wynosić będzie więcej niż 110 zł, tj. dla płatników, opłacających progresję.

II. W następnej fazie prac przystąpią urzędy skarbowe do wymiaru podatku dla pozostałych płatników, tj. opłacających rocznie podatku państwowego 110 i mniej złotych. Niezwłocznie po dokonaniu wymiaru należy przesłać zarządom gmin wyciągi z rejestrów wymiarowych, ponieważ muszą te zarządy śpiesznie założyć księgi biercze B z uwagi na poruczony gminom pobór podatku gruntowego od tej grupy płatników. Nie odnosi się to do urzędów skarbowych na obszarze b. zaboru austriackiego, które w roku 1937 będą obowiązane zamiast sporządzenia wyciągów z rejestrów wymiarowych założyć dla zarządów gmin księgi biercze B.

Urzędy skarbowe na obszarze b. Królestwa Polskiego na początku drugiej fazy prac powinny przede wszystkim zawiadomić zarządy gmin o wysokości podatku, przypadającego na podatkowe jednostki zbiorowe, w celu śpiesznego dokonania rozkładu podatku. Z tego powodu urzędy skarbowe powinny ciągle pozostawać w kontakcie z zarządami gmin, wyznaczać im terminy dla wykonania poszczególnych prac związanych z rozkładem oraz udzielać wyjaśnień i wskazówek.

III. Na obszarze województw wschodnich— po zapadnięciu uchwał komisyj repartycyjnych o ustaleniu na 1937 rok zasad rozkładu podatku — urzędy skarbowe przystąpią niezwłocznie do obliczenia podatku, zachowując tę samą kolejność prac, jaka wyżej została wskazana. Zwraca się przy tym urzędom skarbowym uwagę na konieczność szybkiego powołania komisyj repartycyjnych.

IV. Z mocy rozporządzenia nakazy płatnicze powinny być doręczane tylko płatnikom, opłacającym progresję i podatkowym jednostkom zbiorowym. Sposób zawiadomienia pozostałych płatników, tj. opłacających rocznie państwowego podatku gruntowego 110 i mniej złotych, został pozostawiony uznaniu dyrektora izby skarbowej (naczelnika wydziału skarbowego), działającego w porozumieniu z wojewodą. Ten sposób ujęcia danej sprawy w rozporządzeniu był konieczny ze względu na trudności jednolitego unormowania sprawy doręczania nakazów płatniczych w całym Państwie.

Zasadniczo nie było zamiarem Ministerstwa Skarbu, aby dotychczasowa praktyka została zmieniona. Jeżeli więc dotychczasowy sposób zawiadamiania płatników o wysokości podatku gruntowego nie powoduje szczególnych trudności i kosztów dla urzędów skarbowych, należy go utrzymać w dalszym ciągu.

V. Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że termin płatności pierwszej raty za 1937 rok — dla płatników, opłacających państwowego podatku gruntowego 110 i mniej złotych i dla wszystkich uczestników jednostek zbiorowych — będzie przesunięty do 30 czerwca 1937 roku.

Dla płatników, opłacających progresję, którym z mocy rozporządzenia będą doręczone nakazy płatnicze, termin płatności pierwszej raty nie będzie przesunięty, ponieważ, na mocy ogólnej zasady art. 97 § 4 ordynacji podatkowej, płatność pierwszej raty za 1937 r. dla tej grupy płatników upływać będzie z 30-ym dniem po doręczeniu nakazu płatniczego.

VI. Rozporządzenie zawiera przepisy o zaokrąglaniu powierzchni jednostek podatkowych, przeliczanych na hektary i ary. Celem ułatwienia prac urzędom skarbowym Ministerstwo Skarbu zezwala na obszarze **b. zaboru rosyjskiego** przy przeliczaniu powierzchni jednostek, których obszar nie był ustalony przez ścisłe pomiary, powierzchnię w hektarach i arach zaokrąglać do całych hektarów z korzyścią dla płatników, tj. w dół.

VII. Szczegółowe zarządzenia w sprawie prac działów (urzędów) katastralnych wydane będą przez Główną Komisję Klasyfikacyjną.

VIII. W końcu Ministerstwo Skarbu poleca izbom skarbowym przedłożyć do dnia 1 sierpnia 1937 roku sprawozdanie o stanie prac wymiarowych podatku gruntowego na dzień 15 lipca 1937 r., zawierające według urzędów: ilość dokonanych wymiarów i rozesłanych nakazów płatniczych oddzielnie dla jednostek indywidualnych i zbiorowych, kwotę wymierzonego podatku, ilość wymiarów zalegających dla jednostek indywidualnych i zbiorowych oraz przypuszczalną kwotę wymiaru.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr J. Lubowicki.*

406

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 44

z dnia 29 kwietnia 1937 r.

w sprawie rozrachunku z tytułu obrotu towarowego i pieniężnego z ludnością żydowską w Palestynie.

W związku z wejściem w życie z dniem 1 maja 1937 r. porozumienia rozrachunkowego, zawartego przez Polski Instytut Rozrachunkowy z przedstawicielstwem ludności żydowskiej w Palestynie, Komisja Dewizowa zarządza, co następuje:

I.

Należności ludności żydowskiej, zamieszkałej w Palestynie, z tytułu importu towarów palestyńskich do polskiego obszaru celnego, jak również zaliczki na te towary, mogą być przekazywane tylko za pośrednictwem Polskiego Instytutu Rozrachunkowego. To samo dotyczy kosztów dodatkowych, związanych z takim importem, tudzież z eksportem towarów polskich, dokonanym z polskiego obszaru celnego do Palestyny dla odbiorców żydowskich.

Eksport z polskiego obszaru celnego towarów polskich do Palestyny dla odbiorców żydowskich będzie mógł być dokonywany za zapłatą w drodze rozrachunku na warunkach, określonych instrukcją Polskiego Instytutu Rozrachunkowego, jaką otrzymają organizacje wydające zaświadczenia walutowe. Instrukcja ta będzie zawierać listę towarów, które nie mogą być wywożone do Palestyny za zapłatą w drodze rozrachunku.

II.

Wyłącznie za pośrednictwem Polskiego Instytutu Rozrachunkowego mogą być wykonywane do Palestyny przekazy na następujące cele:

a) na cele związane z emigracją ludności żydowskiej do Palestyny,
b) na koszty utrzymania i zapomogi dla ludności żydowskiej w Palestynie,
c) na cele turystyki do Palestyny dla turystów Żydów.

III.

Komisja Dewizowa upoważnia — aż do odwołania — Polski Instytut Rozrachunkowy do przekazywania do Palestyny w drodze rozrachunku:

a) na cele turystyczne kwot pokazowych do wysokości Ł. P. 40.—.— od osoby na podstawie paszportu zagranicznego, zaopatrzonego wizą pobytową;
b) na koszty utrzymania osób przebywających w Palestynie w celach kształcenia się i leczniczych do wysokości zł 250 na osobę miesięcznie oraz na zapomogi do wysokości zł 100 na osobę miesięcznie po stwierdzeniu faktu i celu przebywania w Palestynie oraz konieczności przekazu w myśl przepisów okólnika nr 4 z dn. 17.XII. 1936 r. pkt 3.;
c) kwot pokazowych, wymaganych od emigrantów przy wjeździe do Palestyny w wysokości oznaczonej w certyfikacie imigracyjnym, nie więcej jednak niż Ł. P. 1.000.—.— od osoby, z zastrzeżeniem podjęcia przekazu w Palestynie osobiście przez emigranta;
d) na zakup działek gruntu i inne cele inwestycyjne w Palestynie do wysokości Ł. P. 250.—.— od osoby, po stwierdzeniu, że dana osoba otrzyma pozwolenie na imigrację oraz — że dokonane inwestycje będą uwzględnione przy ustalaniu dla niej kwoty pokazowej.

Przekazy na cele wyszczególnione w rozdziale II pkt a) — c) wyższych sum, niż wyżej wymienione, będzie przyjmował Polski Instytut Rozrachunkowy tylko na zasadzie osobnego zezwolenia Komisji Dewizowej, udzielonego przez nią na podstawie wniosku, zgłoszonego za pośrednictwem Oddziału Banku Polskiego lub banku dewizowego.

IV.

Przepisy niniejszego okólnika obowiązują również przedsiębiorstwa i organizacje, którym Komisja Dewizowa udzieliła generalnych upoważnień do samodzielnego dysponowania posiadanymi zapasami dewiz (autonomie dewizowe).

Komisja Dewizowa.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat

w sprawie unieważnienia zagubionych blankietów pokwitowań i kwitariuszy sekwestratorskich.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że unieważnia się następujące blankiety pokwitowań, zagubione w okręgach Urzędów Skarbowych:

a) w Wysokiem Mazowieckiem—1 blankiet serii „B" Nr 421380, niewypełniony;

b) w Grudziądzu — 4 blankiety serii „A" Nr 355593 — 355596 włącznie, niewypełnione;

c) w Łomży — 1 blankiet serii „B" Nr 267721 wypełniony na kwotę zł 8 gr 75 (złotych osiem gr 75) na imię Bronisława Napiórkowskiego;

d) w Mławie — 1 kwitariusz sekwestratorski zawierający, zaopatrzone okrągłą pieczęcią tego Urzędu, niewypełnione blankiety serii „T" od Nr 945801 do Nr 945900 włącznie;

e) w Nowogródku — 1 zeszyt pokwitowań niewypełnionych serii „W" od Nr 525001 do Nr 525100 włącznie.

Komunikat
w sprawie płatności podatków w maju 1937 r.

W maju 1937 r. płatne są podatki następujące:

1) do 25 maja — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za r. 1937 w wysokości podatku przypadającego od obrotu, osiągniętego w kwietniu przez wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia, a z innych przedsiębiorstw — przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii oraz przemysłowe I — V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

2) do 31 maja — podatek przemysłowy od obrotu za r. 1936 (po odliczeniu wpłaconych zaliczek) przez wszystkie przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe oraz zajęcia przemysłowe i samodzielne wolne zajęcia zawodowe, o ile nakazy płatnicze zostały płatnikom doręczone najpóźniej w dniu 1 maja b. r.;

3) do 7 maja — podatek dochodowy od uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w kwietniu 1937 r.;

4) do 1 czerwca — przedpłata na podatek dochodowy na rok 1937, przez osoby prawne;

5) do 5 maja — podatek od energii elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w czasie od 16 do 30 kwietnia 1937 r.; do 20 maja — podatek pobrany przez przez sprzedawcę energii elektrycznej w ciągu pierwszych 15-u dni maja.

Ponadto płatne są w maju zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności również w tym miesiącu.

Cena numeru niniejszego zł 1,50, z przesyłką zwyczajną zł 1,75, z poleconą zł 2,05.

Prenumerata kwartalna 6 zł Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 5. Tel. Redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.
Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr 30305.

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr 22. Nr 85605. 8 500.

Komunikat
w sprawie płatności podatków w maju 1937 r.

W maju 1937 r. płatne są podatki następujące:

1) do 25 maja — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za r. 1937 w wysokości podatku przypadającego od obrotu, osiągniętego w kwietniu przez wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia, a z innych przedsiębiorstw — przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii oraz przemysłowe I — V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

2) do 31 maja — podatek przemysłowy od obrotu za r. 1936 (po odliczeniu wpłaconych zaliczek) przez wszystkie przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe oraz zajęcia przemysłowe i samodzielne wolne zajęcia zawodowe, o ile nakazy płatnicze zostały płatnikom doręczone najpóźniej w dniu 1 maja b. r.;

3) do 7 maja — podatek dochodowy od uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawców w kwietniu 1937 r.;

4) do 1 czerwca — przedpłata na podatek dochodowy na rok 1937, przez osoby prawne;

5) do 5 maja — podatek od energji elektrycznej, pobrany przez sprzedawców energji elektrycznej w czasie od 16 do 30 kwietnia 1937 r. i do 20 maja — podatek pobrany przez sprzedawców energji elektrycznej w ciągu pierwszych 15 u dni maja.

Ponadto płatne są w maju zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności również w tym miesiącu.

Cena numeru niniejszego zł 1,50, z przesyłką zwyczajną zł 1,75, z poleconą zł 2,05.

Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 5. Tel. Redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr 30.105.

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr 22. Nr 85605. 6500.